

gazeta teatralna

TEATR ŻERŃMSKIEGO W KIELCACH

ŻERŃMSKI THEATRE

MAGAZYN FESTIWALOWY / FESTIVAL MAGAZINE

WOLTER DOMAGAŁO

5th Kielce International
Theatre Festival

5*
KIELECKI
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRALNY

WRZESIEŃ

25.09 godz. 18:00 | CZYTANIE

NIEWOLNICY MODERNIZACJI. MIĘDZY
PAŃSZCZYZNĄ A KAPITALIZMEM

Michała Narożniaka – czytanie performatywne w wykonaniu kieleckich aktorów, adapt. Jakub Zalas, reż. Piotr Pacześniak → wstęp bezpłatny
FOYER TEATRU PRZY WDK

26, 27, 28.09 godz. 16:30-20:30 | WARSZTATY

Warsztaty teatralno-psychologiczne

„Sztukateria – drama i dres”, prowadzenie: psychoterapeutka Justyna Rutkowska i aktorka Joanna Kasperek
SIEDZIBA TYMCZASOWA TEATRU I GALERIA „U STRASZA” PRZY WDK

26.09 godz. 19:00 | SPEKTAKL

PELIKAN reż. Naubertas Jasinskas
OKT/ Teatr Miejski w Wilnie/ hand-shadow theatre „Budrugana Lietuva”
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

27.09 godz. 19:00 | SPEKTAKL

SPARTAKUS. MIŁOŚĆ W CZASACH

ZARAZY reż. Jakub Skrzywanek
Teatr Współczesny w Szczecinie
po spektaklu spotkanie z twórcami
DUŻA SCENA KCK

28.09 godz. 17:00 | DEBATA

TEATR. Jak oni to robią? – dźwięk

goście: Michał Pepol, Karol Nepelski, Dominik Strycharski; prowadzenie: Anna Sańczuk
→ wstęp bezpłatny FOYER TEATRU PRZY WDK

29.09 godz. 19:00 | SPEKTAKL

TRZY EPIZODY Z ŻYCIA RODZINY

reż. Markus Öhrn | Nowy Teatr, Warszawa
po spektaklu spotkanie z twórcami
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

30.09 godz. 16:00 | DEBATA

TEATR. Jak oni to robią? – słowo

goście: Ishbel Szatrawska, Małgorzata Sikorska-Miszczuk, Mateusz Górniak, prowadzenie: Wojciech Szot
→ wstęp bezpłatny FOYER TEATRU PRZY WDK

30.09 godz. 18:00 | SPEKTAKL

MÓJ ROK RELAKSU I ODPOCZYNKU

reż. Katarzyna Minkowska
Teatr Dramatyczny im. Gustawa Holoubka, Warszawa
po spektaklu spotkanie z twórcami
DUŻA SCENA KCK

PAŹDZIERNIK

1.10 godz. 19:00 | SPEKTAKL

ALE Z NASZYMI UMARŁYMI reż. Marcin Liber
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

2.10 godz. 20:00 | SPEKTAKL

MAŁA W CIEMNYM LESIE

reż. Pantelis Dentakis
Les Visiteurs du Soir/Black Forest/Polychoros KET/Teatr Neos Kosmos w Atenach
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

3.10 godz. 18:00 | CZYTANIE

BRYLANT Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk – czytanie performatywne w wykonaniu kieleckich aktorów, reż. Bartłomiej Kalinowski
→ wstęp bezpłatny
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

4.10 godz. 19:00 | SPEKTAKL

MAŁA PIĘTNASTKA – LEGENDY POMORSKIE

reż. Tomasz Man | Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku
po spektaklu spotkanie z twórcami
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

5.10 godz. 18:00 | SPEKTAKL

MELODRAMAT reż. Anna Smolar
Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie
po spektaklu spotkanie z twórcami
DUŻA SCENA KCK

6.10 godz. 18:00 | SPEKTAKL

ŻYWIOT I ŚMIERĆ PANA HERSHA LIBKINA
Z SACRAMENTO W STANIE KALIFORNIA

reż. Łukasz Kos
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

8.10 godz. 18:00 | CZYTANIE

GOTKI Artura Pałygi – czytanie performatywne w wykonaniu kieleckich aktorów, reż. Patrycja Wysokińska
→ wstęp bezpłatny FOYER TEATRU PRZY WDK

9.10 godz. 19:00 | SPEKTAKL

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA
I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ

reż. Mateusz Pakuła
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach/
Teatr Łażnia Nowa w Krakowie
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

11.10 godz. 18.00 | BENEFIS

BENEFIS 30-LECIA PRACY ZAWODOWEJ
JOANNY KASPEREK

w programie recital „Zośka Wariatka - 30 lat później”
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

SPIS TREŚCI //
TABLE OF CONTENTS

Informacje praktyczne // Info	2	Melodramat	58
Rzeczywistości, bądź dla nas dobra Agata Tomaszewicz	4	The Melodrama	62
Reality, Treat Us Kindly by Agata Tomaszewicz	10	Żywot i śmierć pana Hersha Libkina z Sacramento w stanie Kalifornia	64
O SPEKTAKLACH // ABOUT PERFORMANCES		The Life and Death of Mr. Hersh Libkin from Sacramento, CA	68
Pelikan	16	Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję	70
The Pelican	20	How I Didn't Kill My Father and How Much I Regret It	74
Spartakus. Miłość w czasach zarazy	22	WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE	76
Spartacus. Love in the Time of the Plague	26	ADDITIONAL EVENTS	80
Trzy epizody z życia rodziny	28	Nasz mały jubileusz, Marcin Zawada // Our Little Anniversary by Marcin Zawada ...	84
Three Episodes of the Family Life	32	Kielecki Międzynarodowy Festiwal Teatralny dotychczas // Kielce International Theatre Festival so far	88
Mój rok relaksu i odpoczynku	34	Historyczny budynek Teatru Żeromskiego po remoncie // Historical building of the Żeromski Theatre after reconstruction	98
My Year of Rest and Relaxation	38	Sezon 2022/2023 w Teatrze im. Stefana Żeromskiego // 2022/2023 season at the Stefan Żeromski Theatre in Kielce	102
Ale z naszymi umarłymi	40	Zespół Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach // The Stefan Żeromski Theatre staff	104
But with our Dead	44		
Mała w ciemnym lesie	46		
The Little Girl in the Dark Forest	50		
Mała piętnastka – legendy pomorskie	52		
Little Fifteen – Pomeranian Legends	56		

INFORMACJE PRAKTYCZNE // INFO

BILETY // TICKETS

„Pelikan” // „The Pelican”,
 „Trzy epizody z życia rodziny” // „Three Episodes of the Family Life”,
 „Mała w ciemnym lesie” // „The Little Girl in the Dark Forest”,
 „Mała piętnastka – legendy pomorskie” // „Little Fifteen – Pomeranian Legends”,
 „Żywot i śmierć pana Hersha Libkina z Sacramento w stanie Kalifornia” //
 „The Life and Death of Mr. Hersh Libkin from Sacramento, CA”,
 „Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję” //
 „How I Didn't Kill My Father and How Much I Regret It”,
 „Zośka Wariatka - 30 lat później” // „Zośka, the Wild Woman – 30 Years Later”:

bilet normalny // regular 60 PLN bilet ulgowy // reduced 30 PLN
 wejściówka // standing ticket 15 PLN

„Spartakus. Miłość w czasach zarazy” // „Spartacus. Love in the Time of the Plague”,
 „Mój rok relaksu i odpoczynku” // „My Year of Rest and Relaxation”,
 „Melodramat” // „The Melodrama”:

bilet normalny // regular 80/60 PLN bilet ulgowy // reduced 40/30 PLN
 wejściówka // standing ticket 20 PLN

„Ale z naszymi umarłymi” / „But with our Dead”:

bilet normalny // regular 100 PLN bilet ulgowy // reduced 50 PLN

BONUSY CENOWE PRZY ZAKUPIE BILETÓW // DISCOUNTS FOR BUYING TICKETS

- na 9-11 spektakli – bilet tańszy o 50% // for 9-11 performances – 50% discount
- na 6-8 spektakli – bilet tańszy o 40% // for 6-8 performances – 40% discount
- na 3-5 spektakli – bilet tańszy o 30% // for 3-5 performances – 30% discount

Przy zakupie biletów nie obowiązują inne ulgi poza wymienionymi. Z ulgi skorzystać mogą jedynie posiadacze Karnetu Teatralnego, nie łączy się jednak ona z powyższymi bonusami cenowymi.

// There are no discounts other than those listed. Only the holders of the Theatre Pass can use the discount, but it is not combined with the above-mentioned price bonuses.

Bilety na wszystkie spektakle dostępne są w kasie teatru, online oraz na godzinę przed spektaklem w miejscu jego prezentacji. // Tickets available in the theatre ticket office, online, and one hour before the performance at the place of its presentation.

REZERWACJE // BOOKINGS +48 41 344 75 00

WIĘCEJ INFORMACJI // MORE INFORMATION

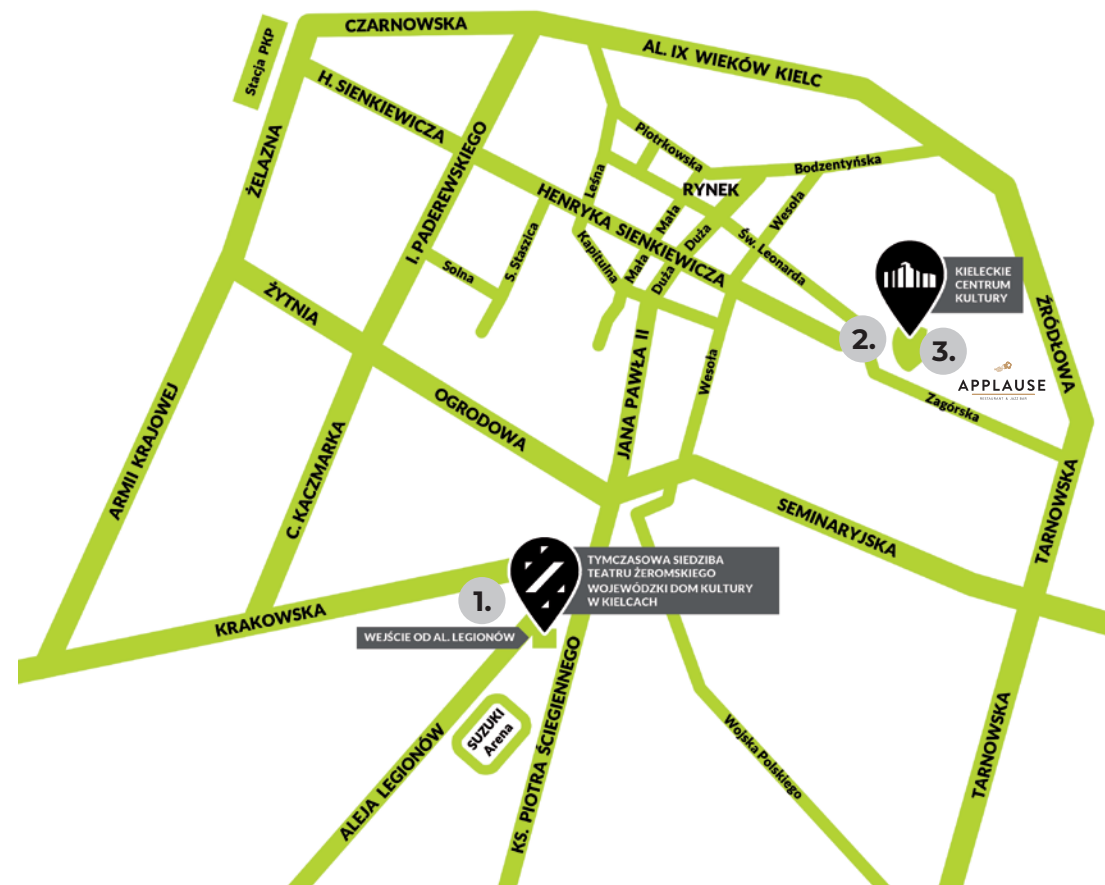
<https://teatrzeromskiego.pl/kielecki-miedzynarodowy-festiwal-teatralny/>

KLUB FESTIWALOWY // FESTIVAL CLUB

Applause – Restaurant & Jazz Bar → pl. Moniuszki 2b // Moniuszki Square 2b
 czynne // opening hours 12-22 (12-24 podczas prezentacji spektakli w KCK //
 12-24 during the presentation of performances at the KCK)

Na widzów i gości festiwalowych czekają zniżki // Discounts for festival viewers and guests:

- 10% na dania i napoje z menu na podstawie biletu na spektakl festiwalowy //
 10% on dishes and drinks from the menu on the basis of a ticket to a festival performance
- 10% na bilet na spektakl festiwalowy na podstawie paragonu z Applause – Restaurant & Jazz Bar //
 10% on a ticket for a festival performance based on a receipt from Applause – Restaurant & Jazz Bar
- specjalny koktajl festiwalowy 15 zł // special festival cocktail 15 PLN

LOKALIZACJE // VENUES

1. Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
 siedziba tymczasowa przy Wojewódzkim Domu Kultury
 // temporary venue at Wojewódzki Dom Kultury
 ul. Ściegiennego 2, wejście od al. Legionów
 // Ściegiennego Street 2, entrance from Legionów Avenue
2. Kieleckie Centrum Kultury
 pl. Moniuszki 2b // Moniuszki Square 2b
3. Applause – Restaurant & Jazz Bar
 pl. Moniuszki 2b // Moniuszki Square 2b

RZECZYWISTOŚCI, bądź dla nas dobra

Ostatnie sezony teatralne upłynęły pod znakiem różnych kryzysów, które w pewnych aspektach okazały się doświadczeniami transformacyjnymi.

Pandemia koronawirusa i związane z nią kolejne lockdowny stały się okresem próby dla instytucji kultury, w tym dla teatru, opierającego się przecież na bezpośrednim spotkaniu. Wielu żywiło nadzieję na to, że po wygaśnięciu pandemii nastąpi rewolucja w stosunkach międzyludzkich i wytworzymy nowe, bardziej empatyczne i równościowe modele współistnienia. W ubiegłym roku, gdy już wydawało się, że rzeczywistość wraca do normy, rosyjskie siły zbrojne dokonały inwazji na Ukrainę. Duża część polskich teatrów udostępniła przestrzeń ukraińskim artystom i umożliwiła wybrzmienie ich głosów. Oczywiście wojna za naszą wschodnią granicą trwa nadal, nasilają się rozmaite kryzysy – jednocześnie wydaje się, że coraz silniejsze jest nasze pragnienie, by jakoś skorygować trajektorię lotu rozpadzonego świata.

Wielu żywiło nadzieję na to, że po wygaśnięciu pandemii nastąpi rewolucja w stosunkach międzyludzkich i wytworzymy nowe, bardziej empatyczne i równościowe modele współistnienia.

Patrzę na plakat 5. edycji Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego. Wojciech Domagalski zaprojektował diagram – proste linie łączą kolejne piktogramy reprezentujące poszczególne spektakle. To – oczywiście uproszczona, ale frapująca – mapa lęków, obsesji i nadziei współczesnego teatru. Trudno byłoby

wskazać jeden idiom wiążący ze sobą wszystkie realizacje, co nie oznacza, że zaproszone przedstawienia nie wchodzi z sobą w dialog. Między tymi poziomami co rusz przeskakuje jakaś iskra. Program tegorocznej edycji układa się w konstelację opowieści o różnych strategiach przetrwania w niestabilnym świecie. Nierzadko perspektywa indywidualna ściera się z perspektywą społeczną, prywatne tkwi w zwarciu z politycznym. Wśród przedstawianych historii są choćby te traktujące o wpływie szerszych uwarunkowań na losy i decyzje jednostki (*Mała piętnastka – legendy pomorskie*, *Żywoł i śmierć pana Hersha Libkina z Sacramento w stanie Kalifornia*), sposobach funkcjonowania w toksycznych relacjach (*Melodramat*, *Trzy epizody z życia rodziny*), przemocy i manipulacji psychicznej, również w rodzinie (*Mała w ciemnym lesie*, *Trzy epizody z życia rodziny*, *Pelikan*), niewydolności systemu opieki zdrowotnej i samotności związanej z przeżywaniem choroby (*SPARTAKUS. Miłość w czasach zarazy*, *Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję*).

Gospodarz festiwalu – Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach – otrzymał nagrodę (obok rzeszowskiego Teatru Maska) 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej za umacnianie współczesnej polskiej dramaturgii w swoim repertuarze. Teatr konsekwentnie realizuje swoją strategię, o czym świadczą chociażby sukcesy i pozytywny odbiór trzech spektakli, które znalazły się w programie tegorocznej edycji: *Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję*, *Żywoł i śmierć pana Hersha Libkina z Sacramento w stanie Kalifornia* i *Ale z naszymi umarłymi*.

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach/Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie
fot. Klaudyna Schubert

HOW I DIDN'T KILL MY FATHER AND HOW MUCH I REGRET IT
Stefan Żeromski Theatre in Kielce/Łaźnia Nowa Theatre in Kraków
photo Klaudyna Schubert

Każde z tych przedstawień prezentuje odmienną optykę, choć wszystkie mają u swej podstawy opowieść o zagubieniu jednostek w chaotycznej rzeczywistości.

Spektakl *Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję* (koprodukcja z krakowskim Teatrem Łaźnia Nowa) zdobył Grand Prix 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, zaś jego twórcy otrzymali również nagrody indywidualne. Autor i reżyser Mateusz Pakuła pracował na autobiograficznym materiale – podstawą scenariusza stał się dziennik dokumentujący proces odchodzenia chorego na raka ojca; książka ukazała się pod egidą Wydawnictwa Nisza w 2021 r. Adaptacja dokonana przez samego Pakułę jest jeszcze intensywniejsza niż publikacja książkowa. Postać narratora została rozpisana między dwóch aktorów: dwa głosy, które w chwilach najsilniejszych emocji przemawiają unisono. Zaskakuje przewrotne poczucie humoru przesączające się przez szczeliny tekstu. Spektakl został obudowany kontekstem popkulturowym – odwołaniami do filmów o Bondzie. Do serii o agencie 007 nawiązuje muzyka Marcina Pakuły, Antonisa Skoliasa i Zuzanny Skolias, a także scenografia Justyny Elminowskiej. To nieoczywista inspi-

racja. *Jak nie zabiłem swojego ojca...* stanowi reinterpretację narracji o męskiej (i nie tylko – równorzędnym bohaterem jest cała rodzina) sile charakteru. Repertuar maczystowskich zachowań, które reprezentuje Bond, zostaje wywrócony na nice.

Jak nie zabiłem swojego ojca... to nie tylko spektakl terapeutyczny, intymny dziennik przeżyć towarzyszących agonii rodzica. To manifest – głos w sprawie legalizacji eutanazji, sprzeciw wobec usensownienia nieludzkiego bólu, krytyka hipokryzji Kościoła z jego martyrologicznymi postulatami, przygana skierowana w stronę i niewydolnego systemu ochrony zdrowia, i znieczulicy przedstawicieli personelu. Oskarżenie wymierzone w kościelne doktrynerstwo nie stanowi jednak cody przedstawienia. W trakcie sekwencji finałowej widowisko nieoczekiwanie przeradza się w hymn na cześć życia.

Łukasz Kos, reżyser opartego na dramacie Ishbel Szatraskiej spektaklu *Żywoł i śmierć pana Hersha Libkina z Sacramento w stanie Kalifornia*, w inny sposób ukazał splot perspektywy indywidualnej i społecznej. Tytułowy bohater, ocalony z Zagłady żydowski imigrant z Łodzi, osiedla się w Stanach Zjednoczonych, by

MÓJ ROK RELAKSU I ODPOCZYNKU
Teatr Dramatyczny im. Gustawa Holoubka, Warszawa
fot. Monika Stolarska

MY YEAR OF REST AND RELAXATION
The Gustaw Holoubek Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Monika Stolarska

zakosztować *american dream*. Hersh trafia na plan filmowy, by zdobywać aktorskie ostrogi – coś z tego, skoro Hollywood oferuje mu jedynie epizodyczne role rdzennych Amerykanów w ostatnich westernach. Niedługo potem rzeczywistość westernu przekroczy granice fikcji: szaleje makkartyzm, rządowi łowcy głów zaczynają nagonkę na rzekomych sympatyków komunizmu, za pośrednictwem czarnej listy Hollywood dochodzi do zmiany układu sił w branży kinematograficznej. Ofiarą polowania na czarownicę pada Hersh. Zmuszony do porzucenia marzeń o blasku reflektorów, zaczyna kolejną grę: w mieszczańską egzystencję, w małżeństwo pozbawione miłości. Tymczasem tajemnica z przeszłości ciąży mu coraz bardziej.

Jest bowiem *Żywoć i śmierć pana Hersha Libkina...* opowieścią o społecznej mimikrze, mozolnym dopasowywaniu się do kolejnych matryc. W końcu, jak powie jedna z bohaterek dramatu, „Żyd może zagrać wszystko, bo wie, że w tej grze zawsze zawiera się doświadczenie niebezpieczeństwa, ryzyko utraty życia”. Nie bez przyczyny scenograf Paweł Walicki i odpowiedzialny za wideo Kamil Wallace ustawili na scenie ogromne ekrany, na których rozgrywa się znaczna część akcji. Dynamicznie zmontowane kadry non stop

ze sobą dialogują, tworzą wrażenie, że oto znajdujemy się w filmowym oku cyklonu – razem z Hershem jako aktorem przywdziewającym kolejne maski, realizującym kolejne punkty scenariusza napisanego pod dyktando społecznych wyobrażeń. W finale Libkin zdobywa się jednak na emancypacyjny akt. Gasną ekrany. Wcielający się w tytułową postać Dawid Żłobiński siada na pustej, wyciemnionej scenie i wygłasza skupiony monolog. Hersh wyznaje prawdę o swojej przeszłości, o zakazanej miłości i decyzji, która zaważyła na jego dalszym życiu. Bohater, do tej pory „opowiadany” przez różne dyskursy, decyduje się na przedstawienie indywidualnej historii – po swojemu. „Chcę być w końcu człowiekiem” – powie.

Wraz ze spektaklem *Ale z naszymi umarłymi* wracamy na planetę Polska. Panuje na niej krajobraz postapokaliptyczny, w nadwiślańskim kraju żerują „powróceńcy”. Trwa istne pandemiczne pandemonium. Do Europy – tak, ale z naszymi nieumarłymi, parafrazując Marię Janion. Spektakl Marcina Libera to sonda zapuszczona w paradygmat romantyczny, nasycona slapstickowym poczuciem humoru satyra na współczesnych strasznych Polaków. Scenariusz Michała Kmiecika, na kanwie powieści Jacka

Dehnela, osadzony został w ramie telewizyjnego serwisu informacyjnego. Medialna sensacja: oto w niejakich Cikowicach martwi powstają z grobów. Pół biedy, dopóki kłają obcokrajowców. Można spać spokojnie, ewentualnie uczestniczyć w prężnie rozwijającej się nekroturystyce. Gorzej, że liminalni zombie (czy bardziej swojsko: „powróceńcy”, „antenaci”, żeby nie powiedzieć „dziady”) zaczynają atakować swoich i szturmować granice z misją (a może instynktem?) polonizacji. Rodzimy rząd markuje jakiegokolwiek działania, rząd Stanów Zjednoczonych trzyma kciuki za swojego sojusznika – Polskę, czyli nigdzie. Kościół próbuje grać pierwsze skrzypce. Nawet apokalipsa po czasie powszednie i staje się tylko pretekstem do polsko-polskich wojenek podjazdowych.

Spektakl Libera charakteryzuje poetyka nadmiaru i powtórzenia (głównym rekwizytem są krzyże, do trupiego marszu przygrywa zespół Nagrobki, żywi noszą makijaże i kostiumy nieumarłych), slapsticku, kontrolowanego błędu oraz pozornej niespójności (widowisko składa się z serii prawie dziewięćdziesięciu mikrosceinek). Widzowie zasiadają na scenie, zaś aktorzy grają na widowni. Dzięki temu rodzi się szczególny rodzaj sprzężenia zwrotnego.

Zarówno *Melodramat* w reżyserii Anny Smolar z Teatru Powszechnego im. Hübnera w Warszawie, jak i *Mój rok relaksu i odpoczynku* w reżyserii Katarzyny Minkowskiej ze stołecznego Teatru Dramatycznego im. Holoubka poruszają kwestię używek i ich wpływu na relacje z otoczeniem – choć ten temat został podjęty w odmienny sposób. Za sprawą *Melodramatu*, podobnie *Żywoć i śmierci pana Hersha Libkina...*, przenosimy się na plan filmowy. W przypadku spektaklu Smolar pracuje jednak określony kontekst – *Pętle* Wojciecha Jerzego Hasa, oparta na opowiadaniu Mark Hłaski. Wyobrażona sytuacja – rozgrywająca się między reżyserem, Gustawem Holoubkiem jako odtwórcą głównej roli uzależnionego od alkoholu Kuby oraz marginalizowaną przez kolegów Aleksandrą Śląską wcielającą się w narzeczoną Kuby, Krystynę – jest przyczynkiem do wciągnięcia w pole widzialności osoby współuzależnionej. Kuba i Krystyna stają się pewnymi figurami, ich imionami zostają obdarzone kolejne postaci próbujące (bądź nie) rozerwać pętlę autodestrukcji. W przeciwieństwie do filmu Hasa, który posługuje się martyrologiczną kliszą choroby alkoholowej, *Melodramat* kieruje

Spektakl Minkowskiej dotyka tematu nieprzepracowanych traum jednostki, a jednocześnie jest przedstawieniem kapitalistycznych społeczeństw pogrążonych w błogim śnie.

uwagę ku osobom wykształcającym różne schematy adaptacyjne i zatracające swoją podmiotowość w walce o uzależnionych bliskich. Z kolei w *Moim roku relaksu i odpoczynku* według powieści Ottessy Moshfegh stosowanie substancji zmieniających świadomość – a konkretniej: silnych leków nasennych – staje się formą pasywnego buntu przeciwko neoliberalnemu kultowi produktywności. Bezimienna bohaterka grana przez Izabellę Dudziak wypisuje się z życia. Z dystansem przygląda się codzienności bliskich jej osób, które niczym Prometeusz z eseju Byung-Chul Hana pogrążają się w spirali samowyzysku. Dwudziestoparolatka popada w anestetyczny stupor, by odrodzić się jako nowy człowiek. Może sobie pozwolić na eksperymenty – jako dziedziczka rodzicielskiego majątku znajduje się na uprzywilejowanej pozycji. Spektakl Minkowskiej dotyka tematu nieprzepracowanych traum jednostki, a jednocześnie jest przedstawieniem kapitalistycznych społeczeństw pogrążonych w błogim śnie.

Destrukcyjne związki, o których opowiadają spektakle Smolar i Minkowskiej, stanowią problemowy mikrokosmos – a dopełniają go spektakle Markusa Öhrna z warszawskiego Nowego Teatru, Norberta Jasinskasa z litewskiego Vilniaus Miasto Teatras oraz Pantelisa Dentakisa, reżysera międzynarodowej koprodukcji *Les Visiteurs du Soir*, *Black Forest*, *Polychoros KET* i *Neos Kosmos Theatre*. *Trzy epizody z życia rodziny* to obraz rodziny jako struktury przemocowej. Ten zatruty ekosystem składa się z czterech bytów: rodziców oraz dwójki dorastających dzieci. Dziewczyna wykorzystana seksualnie przez wujka ulega wtórnej wiktylizacji, zmuszona do wyartykułowania, a nawet drobiazgowego odegrania traumatycznego wydarzenia. Przemoc przenosi się jak wirus. W finale dochodzi do fantazmatycznej, krwawej zemsty na członkach rodziny. O ile w spektaklu Öhrna dochodzi do wymuszenia trudnego wyznania, o tyle *Mała*

w *ciemnym lesie*, oparta na prozie Philippe'a Minyany, tematyzuje niemożność wypowiedzenia swojego doświadczenia. Grecko-francuski spektakl to sceniczne przetworzenie mitu o Filomeli, Prokne i królu Tereusie. Dwójka aktorów – Katerina Louvari-Fasoi i Polydoros Vogiatzis – snują historię monarchy, który dopuścił się gwałtu na siostrze swojej żony, a następnie odciął jej język. Aktorzy animują lalki; na ekranie ukazują się zbliżenia na detale figur. I w tym przypadku dochodzi do makabrycznej zemsty – z tą różnicą, że skrzywdzone siostry, przemienione w ptaki, zasmakują wyzwolenia. W wileńskim *Pelikanie*, będącym interpretacją dramatu Augusta Strindberga, przemoc fizyczna ustępuje miejsca terrorowi psychicznemu i emocjonalnemu wampiryzmowi. Rodzina zbudowała tożsamość na kłamstwie, dlatego symptomatyczne staje się wprowadzenie postaci Pinokia-zgrywusa. Ostatecznie każdy z członków rodziny musi zmierzyć się ze swoją samotnością.

Również *SPARTAKUS. Miłość w czasach zarazy* ze szczecińskiego Teatru Współczesnego porusza temat alienacji. Szpital psychiatryczny jest heterotopią, przestrzenią, w której pobyt nie służy zdrowieniu, a odizolowaniu od reszty społeczeństwa; scenografia Daniela Rycharskiego

przypomina więzienie, składa się między innymi z wygrodzeń dla trzody chlewnej. Większość bohaterów doświadcza podwójnej stygmatyzacji – zarówno jako osoby zmagające się z kryzysem zdrowia psychicznego, i jako osoby LGBTQ+. W pacjentów i pacjentki oddziału psychiatrycznego dla dzieci i młodzieży wcielają się starsi członkowie zespołu – ten prosty, ale znaczący gest reżyserski akcentuje wrażliwość i brak pełnej możliwości obrony przed wykluczeniem, które cechują obie grupy społeczne. Główny bohater – transpłciowy Wiktor grany przez Annę Januszewską – został wykreowany w oparciu o losy prawdziwego nastolatka. Spektakl w reżyserii Jakuba Skrzywanka i z dramaturgią Weroniki Murek stanowi bowiem adaptację głośnych reportaży Janusza Schwertnera: *Miłości w czasach zarazy* i *Piżamek*. Traumatyzujące okoliczności ulegają jednak przemianie dzięki żywiołowi performatywnemu, czyli aktowi zawarcia ślubu przez zgłaszających się uprzednio ochotników – parę nieheteronormatywną.

Z nieco innego porządku zdaje się pochodzić *Mała piętnastka* ze słupskiego Teatru Nowego. Spektakl według tekstu Tomasza Mana i w jego reżyserii obrazuje tragedię na jeziorze Gardno w 1948 r., w wyniku której zginęło dwadzie-

SPARTAKUS. MIŁOŚĆ W CZASACH ZARAZY
Teatr Współczesny w Szczecinie
fot. Piotr Nykowski

SPARTACUS. LOVE IN THE TIME OF THE PLAGUE
Współczesny Theatre in Szczecin
photo Piotr Nykowski

ścia pięć osób, harcerki i ich opiekunki. *Mała piętnastka* opowiada o konkretnym zdarzeniu z przeszłości, choć przecież pobrzmiewa w nim echo uniwersalnych konfliktów – między interesem jednostki a dobrostanem innych, między przekonaniem o roli przypadku a wiarą w wyższą instancję nadającą sens cierpieniu. Siła spektaklu Mana tkwi w znakomitym budowaniu napięcia, w jego muzyczności (i na poziomie interpretacji tekstu traktowanego jako partytura, i nowych aranżacji harcerskich piosenek wykonywanych na żywo przez dwuosobowy zespół), umiejętnym wyważeniu słowa, a także w zestrojeniu aktorskiego kwartetu. Kolejne ogniwa historii ściśle się ze sobą łączą: partyzancka przeszłość Mechanika, w którego wciela się Mariusz Bonaszewski, determinuje jego późniejsze – tragiczne w skutkach – wybory.

Zróznicowany program 5. edycji festiwalu uzupełniają wydarzenia towarzyszące, w tym czytania performatywne sztuk powstałych w ramach kolejnej odsłony programu stypendialnego „DRAMATOPISANIE”: Gotek Artura Pałygi, opowiadających o tożsamości polskiej wsi i jej mieszkank, czuwających nad łóżem umierającej matki, oraz *Brylanta* Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk (tytuł odnosi się do oszlifowanego

Nie powinniśmy śnić o utopiach – one z definicji są niemożliwe do zaistnienia. Teatr daje jednak szansę do wspólnego zaklinalnia: rzeczywistości, bądź dla nas dobra!

kamienia, ale przede wszystkim do nazwiska jednego z bohaterów), osadzonego w czasach wojny polsko-bolszewickiej, zgłębiającego historię poleskiego Pińska. Jak widać, jest w czym wybierać. Poszczególne spektakle są jak przeczczona, które, rzutowane na jedną płaszczyznę, tworzą skomplikowany i – co tu dużo mówić – raczej niewesoły obraz świata. Nie powinniśmy śnić o utopiach – one z definicji są niemożliwe do zaistnienia. Teatr daje jednak szansę do wspólnego zaklinalnia: rzeczywistości, bądź dla nas dobra! Jak pisał Václav Havel: „Nadzieja nie jest przekonaniem, że coś dobrze się skończy, lecz pewnością, że coś ma sens bez względu na to, jaki będzie tego ostateczny rezultat”. Więc zaklinaljmy – a jednocześnie czerpmy z teatru inspiracje do sprawczej aktywności. Na przekór fatalistom, na przekór cynikom. //

MAŁA W CIEMNYM LESIE (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)
Les Visiteurs du Soir/Black Forest/Polychoros KET/Teatr Neos Kosmos w Atenach
fot. Domniki Mitropoulou

THE LITTLE GIRL IN THE DARK FOREST (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)
Les Visiteurs du Soir/Black Forest/Polychoros KET/Neos Kosmos Theatre
photo Domniki Mitropoulou

TRZY EPIZODY Z ŻYCIA RODZINY

Nowy Teatr, Warszawa
fot. Maurycy Stankiewicz

THREE EPISODES OF THE FAMILY LIFE

Nowy Theatre, Warsaw
photo Maurycy Stankiewicz

AGATA TOMASIEWICZ

REALITY, Treat Us Kindly

Recent theatre seasons have been marked by various crises that have, in some ways, proved to be transformative experiences.

The coronavirus pandemic and subsequent lockdowns became a testing time for cultural institutions, including theatre, which is based on face-to-face encounters. Many hoped that once the pandemic was over, there would be a revolution in human relations and we would create new, more empathetic and egalitarian models of living together. Last year, just when it seemed that reality was returning to normal, Russian forces invaded Ukraine. Many Polish theatres offered their premises to Ukrainian artists, allowing their voices to be heard and echoed. Of course, the war beyond our eastern border continues and various crises escalate; at the same time, it seems that our desire to somehow correct the trajectory of a speeding world is growing stronger.

I am looking at the poster for the fifth edition of the Kielce International Theatre Festival. Wojciech Domagalski has designed a diagram – straight lines connecting a series of pictograms representing the various performances. It is, of course, a simplified but fascinating map of the fears, obsessions and hopes of contemporary theatre. It would be difficult to point to a single idiom that links all the productions, which is not to say that the festival's performances do not enter into dialogue with each other. From time to time, a spark will fly between these different realms. This year's programme is a constellation of stories about different strategies for survival in an unstable world. Not infrequently, the individual perspective collides with the social, and

the private with the political. Among the stories presented are, for example, those dealing with the influence of wider conditions on the fate and decisions of an individual (*Little Fifteen – Legends of Pomerania*, *The Life and Death of Mr. Hersh Libkin from Sacramento, CA*), ways of functioning in toxic relationships (*The Melodrama*, *Three Episodes of the Family Life*), psychological violence and manipulation, including within the family (*The Little Girl in the Dark Forest*, *Three Episodes of the Family Life*, *The Pelican*), the inefficiency of the health care system and the loneliness associated with living with illness (*SPARTACUS*, *Love in the Time of the Plague*, *How I Didn't Kill My Father and How Much I Regret It*).

The host of the festival, the Stefan Żeromski Theatre in Kielce, was awarded a prize (together with the Maska Theatre in Rzeszów) at the 29th National Competition for the Exhibition of Polish Contemporary Art for the inclusion of contemporary Polish drama in its repertoire. The theatre has consistently pursued this strategy, as evidenced by the success and positive reception of the three plays included in this year's programme: *How I Didn't Kill My Father and How Much I Regret It*, *The Life and Death of Mr. Hersh Libkin from Sacramento, CA* and *But with Our Dead*. Each of these plays presents a different perspective, but all have at their core a story of lost or displaced people coming to terms with a chaotic reality.

The play *How I Didn't Kill My Father and How Much I Regret It*, (co-produced with the Łaźnia Nowa Theatre from Kraków) won the Grand Prix of the 29th National Competition for the Exhibition of Polish Contemporary Art, and its creators also received individual awards. The author and director of the play, Mateusz Pakuła, was inspired by his personal story which served as the basis for a published diary documenting the passing of his father who suffered from cancer. The book was published by the Nisza publishing house in 2021. The adaptation developed by Pakuła himself is even more intense than the original book. The character of the narrator has been written for two actors: two voices that speak in unison at times when emotions are at their highest. The perverse sense of humour that seeps through the cracks of the text is surprising. The performance is set in a pop-cultural context, with numerous references to the James Bond film series. The music by Marcin Pakuła, Antonis Skolias and Zuzanna Skolias and the set design by Justyna Elminowska allude to the series about Agent 007. It is a non-obvious inspiration. *How I Didn't Kill My Father... is a reinterpretation of a story about men's (but not only men's, since the whole family is the collective*

Many hoped that once the pandemic was over, there would be a revolution in human relations and we would create new, more empathetic and egalitarian models of living together.

protagonist of the play) strength of character. The repertoire of macho behaviour that Bond represents is turned on its head.

How I Didn't Kill My Father... is not just a therapeutic performance or an intimate diary of a parent's agony. It is a manifesto, a voice in favour of the legalisation of euthanasia, an objection to the legalisation of inhuman pain, a criticism of the hypocrisy of the Church with its martyrological demands, a rebuke of the inefficiency of the health system and the indifference of its personnel. But the denunciation of the Church's dogmatism is not the show's coda. In the final sequence, the show unexpectedly turns into a celebration of life.

Łukasz Kos, director of the play based on the drama by Ishbel Shatravska, *The Life and Death of Mr. Hersh Libkin from Sacramento, CA*, presented the clash of the individual and the social perspectives in a different way. The titular character, a Jewish immigrant from the city of Łódź, Poland, who survived the Holocaust, settles in the United States to live the *American dream*. Hersh arrives on a film set to learn the ropes, but Hollywood only offers him small roles playing Native Americans in mediocre westerns. It does not take long for the reality of the westerns in which he plays to begin to push the boundaries of fiction: with McCarthyism in its heyday, government head-hunters begin a manhunt for alleged Communist sympathisers, and the balance of power in the film industry shifts via the Hollywood blacklist. Hersh becomes the victim of a witch hunt. Forced to abandon his dreams of being in the spotlight, he begins another game, settling for a bourgeois existence and a loveless marriage. Meanwhile, the weight of a secret from his past becomes unbearable.

The Life and Death of Mr. Hersh Libkin... is a story of social mimicry, of painstakingly fitting into subsequent matrices. After all, as one of the characters in the drama will say, "A Jew can play anything because he knows that this game always

involves the experience of danger, the risk of losing his life". It is no coincidence that Paweł Walicki, the set designer, and Kamil Wallace, who is responsible for the video footage, have set up huge screens on the stage to show much of the action. The dynamically edited images seem to be in constant dialogue, giving the impression that we are in the eye of the storm, together with Hersh, an actor who puts on successive masks and says the following lines of the script written under the direction of social perceptions. In the finale, however, Libkin manages to perform an emancipatory act. The screens go blank. Dawid Żłobiński, who plays Libkin, sits on an empty, darkened stage and carefully delivers a monologue. Hersh confesses the truth about his past, about forbidden love and a decision that affected his life afterwards. The protagonist, whose story has been told through various discourses, finally decides to tell his personal story in his own way. "I want to be human at last", he will say in his speech.

With the play *But With Our Dead*, we return to planet Poland. It is a post-apocalyptic landscape where the "returnees" are ravaging the Vistula country. A veritable pandemic pandemonium is underway. To Europe – yes, but with our undead, to paraphrase Maria Janion. Marcin Liber's production is a probe applied to the romantic paradigm,

saturated with slapstick humour, and a satire on contemporary fearful Poles. The script by Michał Kmiecik, based on the novel by Jacek Dehnel, is embedded in the framework of a TV news service. A media sensation: the dead rise from their graves in a village called Cikowice. Nothing wrong with that, as long as they only bite foreigners. You can sleep peacefully, or take part in the thriving necro-tourism industry. Unfortunately, the liminal zombies (or more informally, the "returnees", the "ancestors", not to say the "greybeards") begin to attack their own and storm the borders with the mission (or perhaps instinct?) of colonisation. The home government only pretends to take action, and the US government crosses its fingers for its ally Poland, which means nowhere. The Church is trying to play first fiddle. Even the apocalypse, after a while, becomes a pretext for a war between Poland and Poland.

Liber's performance is a mixture of the poetics of excess and repetition (the main props are crosses, the Nagrobki band plays the funeral march, the living wear make-up and costumes of the undead), slapstick comedy, controlled error and apparent incoherence (the performance consists of a series of almost ninety micro-scenes). The audience sits on the stage, while the actors perform in the audience. This setting triggers the audience to feed back in a way.

ŻYWIOT I ŚMIERĆ PANA HERSHA LIBKINA Z SACRAMENTO W STANIE KALIFORNIA
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

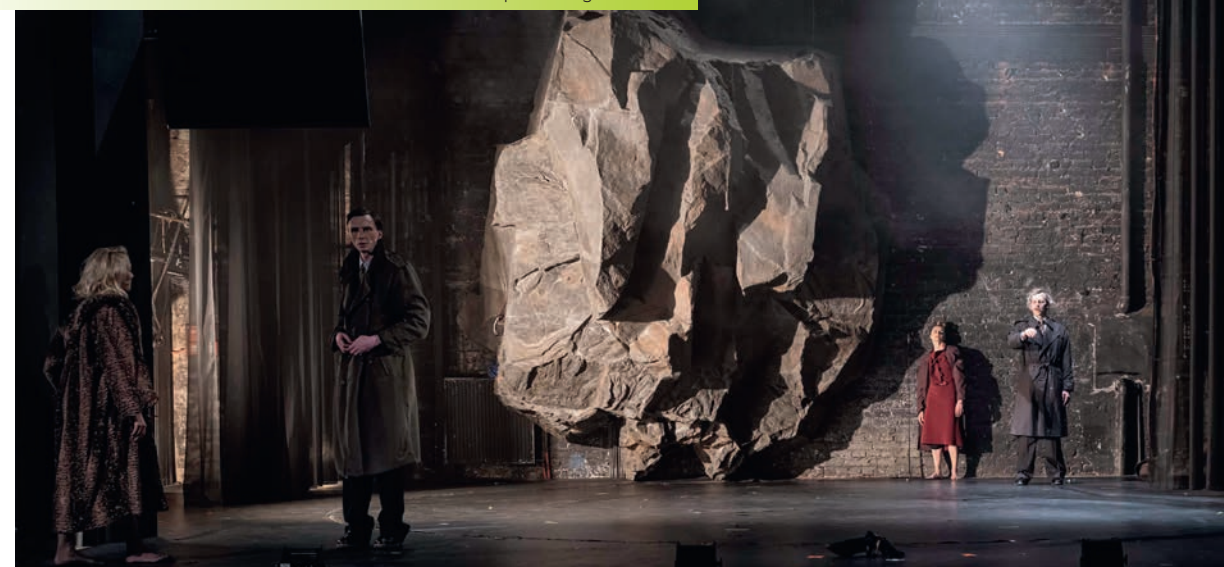
THE LIFE AND DEATH OF MR. HERSH LIBKIN FROM SACRAMENTO, CA
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

MELODRAMAT

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie
fot. Magda Hueckel

THE MELODRAMA

The Zygmunt Hübner Powszechny Theatre in Warsaw
photo Magda Hueckel

Both *The Melodrama*, directed by Anna Smolar from the Powszechny Theatre of Warsaw, and *My Year of Relaxation and Rest*, directed by Katarzyna Minkowska from the Dramatyczny Theatre of Warsaw, deal with the issue of stimulants and their impact on relationships, although each play tackles the subject differently. In *The Melodrama*, similarly to *The Life and Death of Mr. Hersh Libkin...*, we are transported onto a film set. In the case of Smolar's performance the shift is done in a specific context as the play refers to – *The Loop*, a Polish film directed by Wojciech Jerzy Has based on a short story by Marek Hłasko. In the play, an imaginary situation played out between the director, Gustaw Holoubek who plays the main role of the alcohol-addicted Kuba, and Aleksandra Śląska, marginalised by her colleagues, who plays Kuba's fiancée, Krystyna, is a pretext to bring the co-dependent person into the limelight. Kuba and Krystyna become specific figures; their names are given to subsequent characters who try (or fail) to break the cycle of self-destruction. Unlike Has's film, which uses the martyrdom cliché of alcoholism, *The Melodrama* focuses on people who develop different patterns of adaptation and lose their subjectivity in the struggle for their addicted loved ones. On the other hand, in *My Year of Relaxation and Rest*, based on the novel by Ottessa Moshfegh, the use of mind-altering substances, especially powerful sleeping pills, becomes a form of passive rebellion against

Minkowska's play touches on the theme of unresolved personal trauma, while at the same time depicting capitalist societies in blissful slumber.

the neoliberal cult of productivity. The nameless heroine, played by Izabella Dudziak, tries to distance herself from life. She takes a detached look at the everyday lives of those close to her, who, like the Prometheans in Byung-Chul Han's essay, fall into a spiral of self-exploitation. The 20-year-old falls into a narcotic stupor, only to be reborn as a new person. She can afford to experiment; as the heir to her parents' fortune, she enjoys economic privilege. Minkowska's play touches on the theme of unresolved personal trauma, while at the same time depicting capitalist societies in blissful slumber.

The destructive relationships explored in the plays directed by Smolar and Minkowska constitute a problematic microcosm and are ingeniously complemented by the plays directed by Markus Öhrn from Warsaw's Nowy Teatr, Norbertas Jasinskis from Lithuania's Vilnius Miesto Teatras and

MAŁA PIĘTNASTKA – LEGENDY POMORSKIE

Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku
fot. Magdalena Tramer

LITTLE FIFTEEN – POMERANIAN LEGENDS

The Witkacy Nowy Theatre in Słupsk
photo Magdalena Tramer

Theatre, however, offers an opportunity for collective daydreaming: Reality, treat us kindly!

Pantelis Dektakis, the director of the international co-production of *Les Visiteurs du Soir*, *Black Forest*, *Polychoros KET* and *Neos Kosmos Theatre*. *Three Episodes of the Family Life* is a depiction of the family as a violent structure. This poisoned ecosystem consists of four entities: parents and two young adult children. A girl sexually abused by her uncle is re-traumatized and forced to articulate and even act it out in detail. Violence is transmitted like a virus. In the finale, an act of phantasmagorical, bloody revenge against the family members is enacted. While Öhrn's performance involves the extortion of a difficult confession, *The Little Girl in the Dark Forest*, based on the prose of Philippe Minyana, addresses the issue of the impossibility of talking about one's own experience. The Greek-French production is a theatrical take on the myth of Philomela, Prokne, and King Tereus. Two actors, Katerina Louvari-Fasoi and Polydoros Vogiatzis, weave the story of a monarch who committed the rape of

his wife's sister and then cut off her tongue. The actors animate puppets with close-ups of the details of the figures shown to the audience on screen. Here, too, macabre revenge takes place, with the exception that the wronged sisters, transformed into birds, are liberated. In *The Pelican* from Vilnius, which is an interpretation of August Strindberg's drama, physical violence gives way to psychological terror and emotional vampirism. The family has built its identity on a lie, hence the presence of Pinocchio the prankster in the play. Ultimately, each member of the family must face their loneliness on their own.

Also, *SPARTACUS*. *Love in the Time of the Plague* from Teatr Współczesny of Szczecin deals with the theme of alienation. The psychiatric hospital is a heterotopia, a place where patients are admitted not to be cured but to be isolated from the rest of society. Daniel Rycharski's set resembles a prison, made up of pigsties, among other things. Most of the characters experience a double stigma, both as people struggling with mental health crises and as LGBTQ+ people. The male and female patients in the child and adolescent psychiatric ward are played by older members of the ensemble, and this simple but significant decision by the director underlines the vulnerability and inability to fully defend oneself against the exclusion experienced by both social groups.

The main character, the transgender Wiktor played by Anna Januszewska, is based on the story of a real teenager. The play, directed by Jakub Skrzywanek with the dramaturgy of Weronika Murek, is an adaptation of the famous press features penned by Janusz Schwertner, namely *Love in the Time of Cholera* and *Pyjamas*. However, the traumatic circumstances are transformed by the performative element, i.e. the celebration of the marriage of two pre-selected non-heteronormative volunteers.

Little Fifteen from Nowy Theatre of Słupsk, based on a script by Tomasz Man and directed by him, the play depicts an actual tragedy that happened on Lake Gardno in 1948, which resulted in the death of twenty-five girl scouts and their chaperones. The *Little Fifteen* tells the story of a specific event from the past, although it echoes universal conflicts, those between the interests of the individual and the well-being of others, between the belief in the role of chance and the belief in a higher instance that assigns meaning to suffering. The power of Man's production lies in the excellent building of tension, its musicality (both in the interpretation of the text treated as a score, and in the new arrangements of scout songs performed live by a two-person band), the skilful balance of words, and also in the fine-tuning of the performance of the four actors on stage. The subsequent elements of the story are closely connected: the partisan past of Mechanik played

by Mariusz Bonaszewski, determines his later choices that bear tragic consequences.

The diverse programme of the 5th edition of the festival is complemented by accompanying events, which include performative readings of plays written as part of the next instalment of the DRAMATOPISANIE scholarship programme. This year, the festival showcases two plays: *The Goths* by Artur Pałyga, about the identity of a Polish village and its female inhabitants who watch over the bed of their dying mother, and *Diamond* by Małgorzata Sikorska-Miszczuk (the title refers to a polished stone, but above all to the name of one of the characters), set in the times of the Polish-Bolshevik war, which explores the history of Pińsk in the Polesie region. As you can see, there is much to choose from. The different performances are like slides, which, when projected onto a single plane, create a complex and, needless to say, quite a grim picture of the world. We should not dream of utopias, as they are, by definition, impossible. Theatre, however, offers an opportunity for collective daydreaming: Reality, treat us kindly! As Václav Havel wrote: "Hope is not the conviction that something will turn out well, but the certainty that something makes sense, whatever the outcome". So let us hope for the best and let us be inspired by the agency of the theatre. In spite of the fatalists, in spite of the cynics. //

ALE Z NASZYMI UMARŁYMI
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Natalia Kabanow

BUT WITH OUR DEAD
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Natalia Kabanow

PELIKAN (PELIKANOS)
OKT/Teatr Miejski w Wilnie/
hand-shadow theatre „Budrugana Lietuva“
fot. Dmitrijus Matvejevas

THE PELIKAN (PELIKANOS)
OKT/Vilnius City Theatre/hand-shadow theatre "Budrugana Lietuva"
photo Dmitrijus Matvejevas

PL

PELIKAN (PELIKANOS)

OKT/Teatr Miejski w Wilnie/
hand-shadow theatre
„Budrugana Lietuva“

August Strindberg

reżyseria: Naubertas Jasinskas

scenografia: random heroes

kostiumy: Dominykas Levanas

muzyka: Gintaras Sodeika

głosy: Kristupas Sabolius, Naubertas Jasinskas

wideo: Ričard Žigis

reżyseria światła: Dainius Urbonis

operatorzy kamer: Augtumas Danielius Harner,
Simonas Čalka

obsada:

Alvydė Piktornaitė

Aurelijus Pocius

Kipras Mašidlauskas

Matas Sigliukas

Saulius Ambrozaitis

PREMIERA: 8.03.2022

Czym jest rodzina? Czy klasyczna koncepcja rodziny jest nadal aktualna? A może nadszedł czas na nową koncepcję? Na te pytania stara się odpowiedzieć reżyser Naubertas Jasinskas w przedstawieniu „Pelikan”.

Artyści kwestionują koncepcję rodziny poddając analizie przyczyny zarówno fizycznej, jak i psychicznej przemocy w rodzinie, a także wydarzenia, które kształtują osobiste i społeczne życie bohaterów sztuki. Interpretacja tematu zastosowana przez reżysera wraz z zespołem aktorskim opiera się na modelu rodziny stworzonym przez Strindberga. Stawiają palące współczesne pytania: czym jest rodzina? Czy jej klasyczna koncepcja nadal działa? Czy potrzebujemy nowej koncepcji, która pomogłaby nam odzwierciedlić wzajemne relacje współczesnych ludzi?

„Pelikan w reżyserii Naubertasa Jasinskasa poddaje krytyce mechanizm rodziny zachęcając widzów do dyskusji nad anachroniczną koncepcją rodziny. Ta sztuka Strindberga, jak również znaczna większość jego dzieł, stanowi dobry punkt wyjścia do podania w wątpliwość i analizy wytartych schematów dotyczących rodziny. Dramaturg zafascynowany grą o władzę, w swoich sztukach przedstawiał dysfunkcyjne rodziny i relacje, w których sprawczynią zbrodni jest – wbrew utartej tradycji tamtych czasów – dominująca, despotyczna kobieta. Jasinskas podejmuje kuriozalną decyzję o powierzeniu roli wdowy tyranki Elise (Aurelijus Pocius) i służącej Margret (Kipras Mašidlauskas) aktorom, poszerzając jednocześnie pole gry w takim modelu rodziny: aktorzy używają na scenie żeńskich zaimków, a miękkość ruchów postaci nie pasuje do męskiego ciała. Jest to gra tożsamości, (nie)pozwalająca widzowi wybrać własnej interpretacji tożsamości bohatera sztuki. Model rodziny przedstawiony w tym spektaklu jest zatem uniwersalny i stanowi odpowiedź na (obśmiewa) pytanie o anachroniczność koncepcji rodziny.

Pelikan przywołuje popularny w średniowieczu mit pelikana – legendę o ptaku, który z braku pożywienia potrafi rozerwać dziobem własną pierś i nakarmić swoją krwią dzieci, by nie umarły z głodu. Pelikan jest zwierciadłem dla wyrafinowanej Elise, która przez całe życie nie szczędzi jednak jedzenia swoim dzieciom i opatu do kuchni”.

Aistė Šivytė, 7 meno dienos

KIEDY? → 26.09.2023 | 19:00 // **GDZIE?** → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 105 min. (bez przerwy) // **JĘZYK** → litewski,
polskie i angielskie napisy

PELIKAN (PELIKANOS)

OKT/Teatr Miejski w Wilnie/hand-shadow theatre „Budrugana Lietuva”
fot. Dmitrijus Matvejevas

THE PELICAN (PELIKANOS)

OKT/Vilnius City Theatre/hand-shadow theatre "Budrugana Lietuva"
photo Dmitrijus Matvejevas

THE PELICAN (PELIKANOS)

OKT/Vilnius City Theatre/
hand-shadow theatre
"Budrugana Lietuva"

August Strindberg

director: Naubertas Jasinskas

set designers: random heroes

costume designer: Dominykas Levanas

music: Gintaras Sodeika

voices: Kristupas Sabolius
and Naubertas Jasinskas

video: Ričard Žigis

lighting designer: Dainius Urbonis

camera operators: Augtumas Danielius Harner
and Simonas Čalka

cast:

Alvydė Pikturnaitė

Aurelijus Pocius

Kipras Mašidlauskas

Matas Sigliukas

Saulius Ambrozaitis

PREMIERE: 8.03.2022

What is family? Is the classical concept of the family still relevant? Maybe there is a time for a new concept of the family? These are the questions that the director Naubertas Jasinskas seeks to respond while staging the play "The Pelican".

The artists, working in this play, question the family concept; they analyse the causes of both physically and psychologically violent behaviour in the family as well as the events which both personally and socially form the characters. The director and his team interprets all of it using the family model created by Strindberg. They raise the urgent contemporary questions, such as: what is family? Does its classical concept still function? Do we need a new concept which could help us to reflect the mutual relationships of contemporary people?

"*The Pelican* by Naubertas Jasinskas scrutinizes the mechanism of the family, encouraging us to discuss the anachronism of the concept of the family. This play of August Strindberg as well as the bigger part of his other works, lends a perfect argument to question and interrogate the well worn concepts. In his work the author was fond of the games of power, dysfunctional families and unions, where the culprit of the crime, contrary to the established tradition of those times is a domineering, tyrannical woman. Jasinskas makes a curious decision to give the role of the tyrant widow Elise (Aurelijus Pocius) and the house-nanny Margret (Kipras Mašidlauskas) for the male actors while possibly expanding the field of the elements in such family model: in the speech of the actors one can hear the female pronouns, the kind manners do not fit the male body. This is the game of identities, (dis)allowing the spectator to choose his interpretation in identifying the character. Thus in this work the family model is universal, as it responds to (or playfully mocks) the question of the anachronism of the concept of the family.

The Pelican bring up the myth of the pelican, which was popular in the Middle Ages – the legend about a bird which, lacking food, can cut its own chest with its beak and to feed its blood to its children in order to avoid starvation. The pelican is the self-image of refined Elise, who nevertheless spares food for her children and wood for the stove all her life".

Aistė Šivytytė, 7 meno dienos

WHEN? → 26.09.2023 | 19:00 // WHERE? → temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 105 min (without interval) // LANGUAGE → Lithuanian with Polish and English subtitles

PELIKAN (PELIKANOS)
OKT/Teatr Miejski w Wilnie/hand-shadow theatre „Budrugana Lietuva“
fot. Dmitrijus Matvejevas

THE PELICAN (PELIKANOS)
OKT/Vilnius City Theatre/hand-shadow theatre "Budrugana Lietuva"
photo Dmitrijus Matvejevas

PL

SPARTAKUS. MIŁOŚĆ W CZASACH ZARAZY

Teatr Współczesny w Szczecinie

reżyseria: Jakub Skrzywanek

scenariusz: Weronika Murek, Jakub Skrzywanek
(na podstawie reportaży Janusza Schwertnera,
materiałów dokumentalnych i wywiadów
z pacjentami, rodzicami oraz medykami
oddziałów psychiatrii dziecięcej w Polsce)

dramaturgia: Weronika Murek

scenografia: Daniel Rycharski

kostiumy: Natalia Mleczak

muzyka: Karol Nepelski

reżyseria świateł: Aleksandr Prowaliński

choreografia: Agnieszka Kryst

wideo: Krzysztof Kuźnicki i Jakub Skrzywanek

asystent reżysera: Adam Kuzycz-Berezowski

asystentka kompozytora: Oktawia Pączkowska

obsada:

Maria Dąbrowska

Adrianna Janowska-Moniuszko

Anna Januszewska

Krystyna Maksymowicz

Ewa Sobczak

Helena Urbańska

Beata Zygarlicka

Arkadiusz Buszko

Robert Gondek

Adam Kuzycz-Berezowski

Michał Lewandowski

Maciej Litkowski

Wiesław Orłowski

Przemysław Walich

skrzypce: Maria Kanarek

PREMIERA: 13.05.2022

Spektakl dla widzów od 16. roku życia – zawiera sceny nagości, zaburzeń odżywiania i samookaleczania. Jeśli masz myśli samobójcze lub jesteś w kryzysie suicydalnym – zadzwoń pod numer 116 111.

Spektakl powstał we współpracy ze stowarzyszeniem Lambda Szczecin w kwestii reprezentacji osób LGBT+, ekspertkami z dziedziny opieki suicydalnej i psychiatrii dziecięcej, Kołem Gospodyń Wiejskich ze wsi Stobno i studentkami Akademii Sztuki w Szczecinie.

Samobójstwo to najczęstsza przyczyna śmierci dzieci w Polsce, częstsza niż choroba nowotworowa czy wypadek komunikacyjny. Blisko 70% nastolatków LGBTQ+ w Polsce myśli o samobójstwie. W 2020 i 2021 roku szerokim echem odbiły się reportaże Janusza Schwertnera, który poprzez opowieści o nastoletnich pacjentach i ich rodzicach, uwikłanych w system dziecięcej opieki psychiatrycznej, wstrząsnął opinią publiczną. To właśnie te materiały, poszerzone o własną pracę dokumentalną, stanowiły punkt wyjścia do tworzenia spektaklu. „SPARTAKUS. Miłość w czasach zarazy” to jednak nie tylko opowieść o konkretnej grupie i gałęzi medycyny, ale próba przyjrzenia się temu, w jaki sposób w dzisiejszej Polsce opiekujemy się sobą nawzajem.

Wszyscy razem pragniemy jasno powiedzieć, że prawo do miłości i samostanowienia należy się każdemu, a troska o tych, którzy wołają o pomoc i akceptację, jest odpowiedzialnością nas wszystkich.

„Spartakus nie chce wyjść z głowy. To spektakl, o którym nie sposób przestać myśleć, i o którym chce się natychmiast wszystkim opowiadać, kończąc nieodmiennie słowami: musisz to zobaczyć!”

Magda Piekarska, *Notatnik Teatralny*

„Spartakus nie jest przeznaczony dla elit, jest to przedstawienie zrozumiałe, komunikatywne, jasne, demokratyczne. Od ludzi, dla ludzi. Oprócz naświetlenia palącego problemu, zaproponowania alternatywy – teatralnych queerowych ślubów – zmiana zaszła też na poziomie procesu twórczego (...). To rozwiązanie kompleksowe, które wychodzi daleko poza mury teatru, wsiąka w rzeczywistość, edukując, angażując ludzi spoza środowiska, faktycznie coś zmienia”.

Zofia Kowalska, *Teatr dla Wszystkich*

SPARTAKUS. MIŁOŚĆ W CZASACH ZARAZY

Teatr Współczesny w Szczecinie
fot. Piotr Nykowski

SPARTACUS. LOVE IN THE TIME OF THE PLAGUE

Współczesny Theatre in Szczecin
photo Piotr Nykowski

KIEDY? → 27.09.2023 | 19:00 // GDZIE? → duża scena Kieleckiego Centrum Kultury

CZAS TRWANIA → 120 min. (bez przerw) // JĘZYK → polski, angielskie napisy

SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

SPARTAKUS. MIŁOŚĆ W CZASACH ZARAZY
Teatr Współczesny w Szczecinie
fot. Piotr Nykowski

SPARTACUS. LOVE IN THE TIME OF THE PLAGUE
Współczesny Theatre in Szczecin
photo Piotr Nykowski

SPARTACUS. LOVE IN THE TIME OF THE PLAGUE

Współczesny Theatre in Szczecin

director: Jakub Skrzywanek

scriptors: Weronika Murek,
Jakub Skrzywanek

(based on reports by Janusz Schwertner,
documentary materials and interviews
with patients, parents and medics of children's
psychiatry wards in Poland)

dramaturgy: Weronika Murek

set designer: Daniel Rycharski

costume designer: Natalia Mleczak

music: Karol Nepelski

lighting designer: Aleksandr Prowaliński

choreography: Agnieszka Kryst

video: Krzysztof Kuźnicki, Jakub Skrzywanek

assistant director: Adam Kuzycz-Berezowski

assistant composer: Oktawia Pączkowska

cast:

Maria Dąbrowska

Adrianna Janowska-Moniuszko

Anna Januszewska

Krystyna Maksymowicz

Ewa Sobczak

Helena Urbańska

Beata Zygarlicka

Arkadiusz Buszko

Robert Gondek

Adam Kuzycz-Berezowski

Michał Lewandowski

Maciej Litkowski

Wiesław Orłowski

Przemysław Walich

violin: Maria Kanarek

PREMIERE: 13.05.2022

The performance is for viewers aged 16 and over.
It contains scenes of nudity, eating disorders and
self-mutilation. If you have suicidal thoughts or
are in a suicidal crisis – call 116 111.

This play has been created in conjunction with the
Lambda Szczecin association in dealing with the
representation of LGBT+ people, and with experts in
care of suicidal patients and child psychiatry, the Rural
Housewives' Circle from the village of Stobno, and
students of the Academy of Fine Arts in Szczecin.

Suicide is the leading cause of child deaths in Poland,
more than cancer or road accidents. Nearly 70% of
LGBTQ+ teenagers in Poland have suicidal thoughts.
In 2020 and 2021, the public was shocked by a series
of widely talked-about articles by Janusz Schwert-
ner, telling stories of teenage patients and their par-
ents embroiled in the youth psychiatric care system.
It was these articles, expanded by our own research,
that served as the point of departure for this play. Yet
SPARTACUS: Love in the Time of the Plague is not
just the tale of a particular group and a branch of
medicine, it is also an attempt to look at how we care
for one another in Poland today.

All together we would like to say clearly that every
person has a right to love and self-expression, and
that taking care for those calling out for help and
acceptance is all of our responsibilities.

"You will be unable to get *Spartacus* out of your head.
You can't stop thinking about this performance, you
need to talk about it, and when you do, you always
end up saying: You must see it!"

Magda Piekarska, *Notatnik Teatralny*

"*Spartacus* is not for the elite, it is a performance that
is easy to understand, communicative, clear, dem-
ocratic. By the people, for the people. Apart from
showcasing a burning issue and offering an alterna-
tive – theatrical queer weddings – it also manifests
a change that has occurred at the level of the crea-
tive process (...). It is a comprehensive solution that
goes far beyond the walls of the theatre, it seeps into
reality, educating, engaging people outside the com-
munity, actually makes a change".

Zofia Kowalska, *Teatr dla Wszystkich*

WHEN? → 27.09.2023 | 19:00 // WHERE? → main stage of Kieleckie Centrum Kultury

DURATION → 120 min (without interval) // LANGUAGE → Polish with English subtitles

MEETING → meeting with creators after the performance

SPARTAKUS. MIŁOŚĆ W CZASACH ZARAZY

Teatr Współczesny w Szczecinie
fot. Piotr Nykowski

SPARTACUS. LOVE IN THE TIME OF THE PLAGUE

Współczesny Theatre in Szczecin
photo Piotr Nykowski

TRZY EPIZODY Z ŻYCIA RODZINY

Nowy Teatr, Warszawa
fot. Maurycy Stankiewicz

THREE EPISODES OF THE FAMILY LIFE

Nowy Theatre, Warsaw
photo Maurycy Stankiewicz

PL

TRZY EPIZODY Z ŻYCIA RODZINY

Nowy Teatr, Warszawa

reżyseria: Markus Öhrn

dramaturgia: Myra Åhbeck Öhrman

artystyczne wykonanie masek: Makode Linde

muzyka: Michał Pepo

projekt identyfikacji: Sebastian Sebulec

asystentka reżysera: Alina Sobotta

obsada:

Bartosz Gelner

Jaśmina Polak

Piotr Polak

Magdalena Popławska

PREMIERA: 19.11.2021

Spektakl dla widzów od 16. roku życia.

Trzy epizody z życia rodziny to trzy obrazy przemocy domowej. Rodzina nuklearna, wzorcowa: mama, tata, córka i syn. Niewiele wiemy o ich statusie życiowym, ale od razu widzimy, że mamy do czynienia z przeciętną, tak zwaną normalną rodziną. Markus Öhrn bardzo precyzyjnie odsłania mechanizmy opresji, która ustanawia przemocowe relacje w domu. Kiedy te już stają się tak codzienne i zwykłe, że niezauważalne, może zdarzyć się coś jeszcze gorszego: gwałt. Teraz, dla dobra rodziny, nie można się do niego przyznać. Brudy pierzemy w domu. Kto z nas tego nie słyszał? Tak wygląda dzisiejsza *Oresteja*.

Przemoc jest tematem, który Öhrn bada w swoim teatrze od wielu lat, za każdym razem wchodząc w inne obszary relacji. Spektakl w Nowym Teatrze utrzymany jest w charakterystycznej dla artysty stylistyce. Prosta scenografia wystawia na pierwszy plan aktorów w upiornie groteskowych maskach. Spektakl o ogromnym ładunku psychologicznym uwalnia się w ten sposób od psychologii i fałszującego „odgrywania” relacji. Staje się spektaklem *grozy, grand guignolem* traum rodzinnych.

„Wiedziałam, że idę na Öhrna, więc nie oczekiwałam pluszu ani różu, ale nie mogłam przewidzieć, że to, co zobaczę, tak na mnie zadziała. Że w przerwie nie będę mogła wstać z fotela, bo będę się bać najmniejszego ruchu, po którym mogę się rozsypać na kawałki. I warto zaznaczyć w tym miejscu, że spektakl składał się z trzech części trwających od czterdziestu pięciu minut do godziny. To były trzy krótkie epizody, mocne jak diabli. (...) Jest groteskowo, trochę obrzydliwie, a moje ciało drży. Chcę już wyjść, ale w głowie krąży mi nieśmiało, a nawet wstydliwie myśli – niech to trwa”.

Krysia Bednarek, *Dialog*

„Öhrn tworzy sceniczną makabreskę z elementów typowych dla animacji, czyli jak to się kiedyś mówiło, dla filmu rysunkowego. Aktorzy w jego najnowszej polskiej produkcji są jakby narysowani, stale ukryci za groteskowymi maskami wyrażającymi dwie podstawowe emocje: nagłe zdumienie i pełne zbaraniecie. Maski, jakie noszą, mają za duże oczy i wielkie usta, ludzie przypominają w nich dwunożne ryby. (...) Aktorzy Öhrna: Jaśmina Polak, Magda Popławska, Bartosz Gelner, Piotr Polak, rysują postaci grubą kreską, zapętłają się w powtórkach ruchowych i słownych. Ruch rąk i choreografia stóp są nadekspresyjne, zastępują mimikę. Mówią więcej niż obłe słowa, niepełne intonacje, zbrudzone mikroportami głosu. Maski autorstwa Makode Linde nie przypominają zastygłych hiperboli, ci ludzie naprawdę są tacy głupi i niewrażliwi. Maska nie jest zatrzymaniem jednego grymasu – to summa charakteru postaci”.

Łukasz Drewniak, *teatralny.pl*

KIEDY? → 29.09.2023 | 19:00 // **GDZIE?** → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 130 min. (dwie przerwy) // **JĘZYK** → polski, angielskie napisy

SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

TRZY EPIZODY Z ŻYCIA RODZINY
Nowy Teatr, Warszawa
fot. Maurycy Stankiewicz

THREE EPISODES OF THE FAMILY LIFE
Nowy Theatre, Warsaw
photo Maurycy Stankiewicz

THREE EPISODES OF THE FAMILY LIFE

Nowy Theatre, Warsaw

dramaturgy: Myra Åhbeck Öhrman

artistic masks: Makode Linde

music: Michał Pepol

visual identity: Sebastian Sebulec

assistant director: Alina Sobotta

cast:

Bartosz Gelner

Jaśmina Polak

Piotr Polak

Magdalena Popławska

PREMIERE: 19.11.2021

The performance is for viewers aged 16 and over.

"Three Episodes of the Family Life" features three images of domestic violence. Nuclear family, model mum, dad, daughter and son. We don't know much about their living status, but we immediately see that we are dealing with an average, so-called normal family. Markus Öhrn precisely uncovers the mechanisms of repression and violent relationships at home. If they become so common and ordinary that they are no longer noticeable, something even worse can happen: rape. For the sake of the family, you can't admit it because we wash the dirt in our own home. Who hasn't heard that? This is how the "Oresteia" looks like today.

Violence is a subject that Öhrn has been investigating for many years, entering different areas of the relationship each time. The performance, with an enormous psychological charge, is held in the style characteristic for the artist. The simple stage design puts the actors with ghostly grotesque masks in the foreground. It's a horror show, a grand guignol of family trauma.

"I knew I was going to see Öhrn, so I wasn't expecting plush or pink, but I could not have predicted that what I would see would have such an effect on me. That at intermission I would not be able to get up from my seat because I would dread the slightest movement, after which I might break down and fall to pieces. I suppose worth noting at this point is that the show consisted of three parts each lasting between forty-five minutes and an hour. They were three short episodes, each extremely powerful. (...) It is grotesque, a little disgusting, and my body is trembling. I want to leave now, but there's a shy, even shameful thought going around in my head – let it go on".

Krysia Bednarek, *Dialog*

"Öhrn creates a macabre on the stage out of elements typical for animated films, or as they used to say, cartoons. The actors in his latest Polish production are as if sketched, constantly hidden behind grotesque masks expressing two basic emotions: sudden amazement and utter bewilderment. The masks they wear have oversized eyes and big mouths; the people in them resemble two-legged fish. (...) Öhrn's actors, Jaśmina Polak, Magda Popławska, Bartosz Gelner, and Piotr Polak, draw the characters with exaggeration, looping them in movement and verbal repetitions. The movement of the hands and the choreography of the feet are over-expressive and are a substitution for facial expressions. They say more than outlandish words, incomplete intonations, voices modified by headset microphone systems. The masks by Makode Linde do not resemble stagnant hyperboles, these people really are this dumb and insensitive. A mask is not a still from one grimace – it is the embodiment of a character's nature".

Łukasz Drewniak, *teatralny.pl*

WHEN? → 29.09.2023 | 19:00 // **WHERE?** → temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 130 min (two intervals) // **LANGUAGE** → Polish with English subtitles

MEETING → meeting with creators after the performance

TRZY EPIZODY Z ŻYCIA RODZINY

Nowy Teatr, Warszawa
fot. Maurycy Stankiewicz

THREE EPISODES OF THE FAMILY LIFE

Nowy Theatre, Warsaw
photo Maurycy Stankiewicz

PL

MÓJ ROK RELAKSU I ODPOCZYNKU

Teatr Dramatyczny im. Gustawa Holoubka,
Warszawa

reżyseria: Katarzyna Minkowska
adaptacja: Tomasz Walesiak,
Katarzyna Minkowska
(na podstawie powieści Otessy Moshfegh)
dramaturgia: Tomasz Walesiak
scenografia: Łukasz Mleczak,
Katarzyna Minkowska
kostiumy: Jola Łobacz, Łukasz Mleczak
choreografia, koordynatorka scen intymnych:
Krystyna Lama Szydłowska
muzyka: Wojciech Frycz
multimedia: Agata Rucińska
operator: Janusz Szymański
reżyseria światła: Paulina Góral, Monika Stolarska
asystentka reżyserki: Milena Trzcińska
inspicjent: Tomasz Karolak
suflerka: Emilia Bilińska

obsada:
Izabella Dudziak (gościnnie) – Narratorka
Monika Frajczyk (gościnnie) – Reva
Marcin Wojciechowski – Trevor
Anna Kłos – Dr Tuttle
Katarzyna Herman – Matka
Mariusz Drężek – Ojciec
Konrad Szymański – Ping Xi
Agata Różycka – Natasha
Martyna Kowalik
Małgorzata Niemirska
Lidia Pronobis
Małgorzata Roźniatowska
Marcin Stępiak
Marcin Sztabiński
Krystyna Lama Szydłowska (gościnnie)

PREMIERA: 8.12.2022

„Mój rok relaksu i odpoczynku”, adaptacja popularnej, przewrotnie zabawnej powieści Otessy Moshfegh, to opowieść o młodej kobiecie, która postanawia przy użyciu mieszanki leków psychotropowych wyłączyć się na jeden rok z życia – przespać żalobę po rodzinie, w której i tak nie było miłości, uciec od wszechogarniającej konsumpcji i fałszu wypatroszonych z uczuć relacji. Zrezygnować ze wszystkiego, co posiada i zahibernować się, żeby odnaleźć samą siebie i odrodzić się na nowo.

Pierwsza premiera Teatru Dramatycznego w sezonie 2022/23. Reżyseruje Katarzyna Minkowska, wschodząca gwiazda młodego polskiego teatru, reżyserka spektakli „Stream” z TR Warszawa, entuzjastycznie przyjętej przez krytykę i widzów „Cudzoziemki” z Teatru Polskiego w Poznaniu oraz „Orlando. Bloomsbury” z Narodowego Starego Teatru w Krakowie.

„Minkowska po mistrzowsku wygrywa emocjonalną ambiwalencję zapisaną w powieści, jak w scenach umierania i żałoby, jednocześnie poruszających i groteskowych. Zachwyca precyzyjna kompozycja scen, niemal rozbuchana scenografia, muzyka, sensowne wykorzystanie multimedii i świetna gra aktorska: to galeria pełnych życia, choć martwych wewnątrznie postaci”.

Przemysław Gulda, *Gulda poleca*

„Mój rok relaksu i odpoczynku w reżyserii Katarzyny Minkowskiej wg powieści Otessy Moshfegh w Teatrze Dramatycznym to przejmujący, empatyczny skłaniający do namysłu nad światem spektakl: dobry, a w drugim akcie wręcz bardzo dobry, komunikatywny teatr środka”.

Jacek Cieślak, *Rzeczpospolita*

MÓJ ROK RELAKSU I ODPOCZYNKU
Teatr Dramatyczny im. Gustawa Holoubka, Warszawa
fot. Monika Stolarska

MY YEAR OF REST AND RELAXATION
The Gustaw Holoubek Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Monika Stolarska

KIEDY? → 30.09.2023 | 18:00 // **GDZIE?** → duża scena Kieleckiego Centrum Kultury

CZAS TRWANIA → 210 min. (jedna przerwa) // **JĘZYK** → polski, angielskie napisy

SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

MÓJ ROK RELAKSU I ODPOCZYNKU

Teatr Dramatyczny im. Gustawa Holoubka, Warszawa
fot. Monika Stolarska

MY YEAR OF REST AND RELAXATION

The Gustaw Holoubek Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Monika Stolarska

MY YEAR OF REST AND RELAXATION

The Gustaw Holoubek Dramatyczny Theatre, Warsaw

director: Katarzyna Minkowska

scriptors: Tomasz Walesiak,
Katarzyna Minkowska
(based on the novel by Ottessa Moshfegh)

dramaturgy: Tomasz Walesiak

set designers: Łukasz Mleczak,
Katarzyna Minkowska

costume designers: Jola Łobacz, Łukasz Mleczak

choreography, intimate scene coordinator:
Krystyna Lama Szydłowska

music: Wojciech Frycz

video: Agata Rucińska

camera operator: Janusz Szymański

lighting designers: Paulina Góral,
Monika Stolarska

assistant director: Milena Trzcińska

stage manager: Tomasz Karolak

prompter: Emilia Bilińska

cast:

Izabella Dudziak (guest) – Narrator

Monika Frajczyk (guest) – Reva

Marcin Wojciechowski – Trevor

Anna Kłos – Dr Tuttle

Katarzyna Herman – Mother

Mariusz Dręzek – Father

Konrad Szymański – Ping Xi

Agata Różycka – Natasha

Martyna Kowalik

Małgorzata Niemirska

Lidia Pronobis

Małgorzata Rożniatowska

Marcin Stępnia

Marcin Sztabiński

Krystyna Lama Szydłowska (guest)

PREMIERE: 8.12.2022

“My year of rest and relaxation” – stage adaptation of a novel by Ottessa Moshfegh, one of the most original and bold voices of contemporary American literature, directed by Katarzyna Minkowska, a rising star of young Polish theatre.

A story of a young woman living in New York. She's wealthy, beautiful, well-educated and... miserable. It's year 2000, the beginning of a new millenium, the future looks bright and yet, nothing seems to help her – unknowingly stuck in a prolonged mourning, she's unable to engage in any real relationship or to find any actual meaning in the mock-up life she is living. Searching for a change, she decides to “log out” of the unsatisfying dailyness – using a mixture of psychotropic drugs, she plans to spend one year in a deeply unconscious state and wake up to a brand new herself. Reborn, happy, alive. However, the deeper the state she dives in and the stronger the meds that allow the dive, the more she's forced to confront her memories and repressed emotions...

“Minkowska masterfully plays out the emotional ambivalence written into the novel, as is the case with the scenes of dying and mourning, at the same time moving and grotesque. She delights in the precise composition of the scenes, the almost exuberant set design, the music, the sensible use of multimedia and the superb acting: this is a gallery of vivacious, albeit dead inside characters”.

Przemysław Gulda, *Gulda poleca*

“*My Year of Rest and Relaxation* directed by Katarzyna Minkowska based on the novel by Ottessa Moshfegh at the Dramatyczny Theatre is a poignant, empathetic thought-provoking performance: a good, and in the second act even very good, communicative theatre of the middle”.

Jacek Cieślak, *Rzeczpospolita*

WHEN? → 30.09.2023 | 18:00 // WHERE? → main stage of Kieleckie Centrum Kultury

DURATION → 210 min (one interval) // LANGUAGE → Polish with English subtitles

MEETING → meeting with creators after the performance

MÓJ ROK RELAKSU I ODPOCZYNKU
Teatr Dramatyczny im. Gustawa Holoubka, Warszawa
fot. Monika Stolarska

MY YEAR OF REST AND RELAXATION
The Gustaw Holoubek Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Monika Stolarska

PL

ALE Z NASZYM UMARŁYMI

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach

tekst: Michał Kmiecik (na podstawie powieści autorstwa Jacka Dehnela)
reżyseria: Marcin Liber
dramaturgia: Michał Kmiecik
scenografia, wideo i reżyseria świateł: Mirek Kaczmarek
kostiumy: Grupa Mixer
muzyka: NAGROBKI
choreografia: Hashimotowiksa
asystentka reżysera: Dagna Dywicka
inspicjentka-suflerka: Kamila Długosz

obsada:

Anna Antoniewicz
Dagna Dywicka
Wiktoria Grabowska
Ewelina Gronowska
Joanna Kasperek
Beata Pszeniczna
Zuzanna Wierzińska
Aneta Wirzinkiewicz
Beata Wojciechowska
Mateusz Bernacik
Bartłomiej Cabaj
Janusz Głogowski
Edward Janaszek
Jacek Mąka
Wojciech Niemczyk
Andrzej Plata
Łukasz Pruchniewicz
Dawid Żłobiński

PREMIERA: 2.04.2022

Spektakl dla widzów od 18. roku życia.

3 marca w Cikowicach pod Bochnią dochodzi do dewastacji cmentarza. Z trzech grobów znikają ciała. 4 marca w Internecie pojawia się nagranie, na którym widać bardzo dziwnie zachowującego się mężczyznę. Filmik wkrótce robi viralowe zasięgi. 5 marca pojawiają się informacje o kolejnych zniszczonych grobach w całej Polsce. Władze stanowczo twierdzą, że nie mamy do czynienia z epidemią. A z całą pewnością nie jest to epidemia zombie. Jednak zarówno mężczyzna z viralowego filmiku, jak i inni pacjenci przewożeni do Szpitala Specjalnego w Bochni od dawna nie żyją...

Groteskowa komedia grozy o pierwszej zombie apokalipsie w dziejach Rzeczypospolitej Polskiej.

„Spektakl Libera zrealizowany jest bardzo ciekawie, z pazurem i ironią, które wydają się już klasycznymi elementami teatru tego reżysera. Twórcy wykorzystują wprawdzie opowieść Dehnela w całości, ale jest ona przez Michała Kmiecika uproszczona, ze zmienionym zakończeniem. Inny jest też narrator, w roli którego obsadzeni zostali muzycy zespołu o wdzięcznej nazwie Nagrobki, nie pierwszy już raz zaproszeni przez Marcina Libera do współpracy. (...) Aktorzy Teatru im. Żeromskiego w Kielcach są w tym spektaklu absolutnie wspaniali!”

Tomasz Domagała, domagalasiekultury.pl

„O spektaklu Marcina Libera z dużym prawdopodobieństwem będzie dosyć głośno i nietrudno domyślić się, że nie wszystkim przypadną do gustu zawarte w nim aluzje. W tym przypadku warto zatem zastanowić się, komu zaproponować wspólne wyjście do teatru. *Ale z naszymi umarłymi* zasługuje na obejrzenie, lecz poczucie humoru oraz dystans wobec aktualnej rzeczywistości i szeroko pojętej sfery sacrum są tutaj wskazane”.

Katarzyna Wnuk, *Teatr dla Wszystkich*

ALE Z NASZYM UMARŁYMI

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Natalia Kabanow

BUT WITH OUR DEAD

The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Natalia Kabanow

KIEDY? → 1.10.2023 | 19:00 // **GDZIE?** → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 120 min. (bez przerwy) // **JĘZYK** → polski, angielskie napisy

ALE Z NASZYMI UMARŁYMI
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Natalia Kabanow

BUT WITH OUR DEAD
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Natalia Kabanow

BUT WITH OUR DEAD

The Stefan Żeromski Theatre in Kielce

scriptor: Michał Kmiecik
(based on the novel by Jacek Dehnel)

director: Marcin Liber

dramaturgy: Michał Kmiecik

set and lighting designer, video:
Mirek Kaczmarek

costume designers: Mixer Group

music: NAGROBKI

choreographers: Hashimotowixa

assistant director: Dagna Dywicka

stage manager/prompter: Kamila Długosz

cast:

Anna Antoniewicz

Dagna Dywicka

Wiktoria Grabowska

Ewelina Gronowska

Joanna Kasperek

Beata Pszeniczna

Zuzanna Wierzbińska

Aneta Wirzinkiewicz

Beata Wojciechowska

Mateusz Bernacik

Bartłomiej Cabaj

Janusz Głogowski

Edward Janaszek

Jacek Mąka

Wojciech Niemczyk

Andrzej Plata

Łukasz Pruchniewicz

Dawid Żłobiński

PREMIERE: 2.04.2022

The performance is for viewers aged 18 and over.

On 3rd March, a cemetery in a small town Cikowice near Bochnia, Poland is devastated. And the corpses from three graves disappear. Next day a video showing a man behaving very strangely appears on the Internet. The video soon makes viral coverage. On 5th March, news emerges of more destroyed graves across the country. The authorities are adamant that we are not dealing with an epidemic. And certainly not a zombie one. However, both the man in the viral video and the other patients transported to the Special Hospital in Bochnia have been dead for a long time...

A grotesque horror-comedy about the first zombie apocalypse in the history of the Republic of Poland.

"Liber's production is staged in a very interesting way, with an edge and irony, which already seem to be classic elements of this director's theatre. Although the creators used Dehnel's story in its entirety, it was simplified by Michał Kmiecik who also changed the ending. The narrator is also different as the part is played by musicians of a band with a graceful name Nagrobki (Tombstones) who have already collaborated with Liber before. (...) The actors of the Żeromski Theatre in Kielce are absolutely incredible in this production!"

Tomasz Domagała, *domagalasiekultury.pl*

"Marcin Liber's production is likely to generate quite a lot of publicity and it is not difficult to guess that not everyone will like the allusions it contains. In this case, therefore, it is worth considering whom to take to see the show. *But with our Dead* is a must-see, but having a sense of humour and a sense of detachment from current reality and the wider sphere of the sacred is strongly advised".

Katarzyna Wnuk, *Teatr dla Wszystkich*

WHEN? → 1.10.2023 | 19:00 // **WHERE?** → temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 120 min (without interval) // **LANGUAGE** → Polish with English subtitles

ALE Z NASZYMI UMARŁYMI
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Natalia Kabanow

BUT WITH OUR DEAD
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Natalia Kabanow

PL

MAŁA W CIEMNYM LESIE (Μικρή μέσα στο Σκοτεινό Δάσος)

Les Visiteurs du Soir/Black Forest/
Polychoros KET/Teatr Neos Kosmos
w Atenach

tekst: Philippe Minyana

tłumaczenie: Dimitra Kondylaki

reżyseria: Pantelis Dentakis

projekty rzeźb: Cleio Gizeli

wideo: Apostolis Koutsianikoulis

scenografia: Nikos Dentakis

kostiumy: Kiki Grammatikopoulou

muzyka: Stavros Gasparatos

(współpraca: Yorgos Mizithras)

zdjęcia: Domniki Mitropoulou

obsada:

Katerina Louvari-Fasoi

Polydoros Vogiatzis

PREMIERA: 21.07.2021

Spektakl dla widzów od 15. roku życia.

Na malarzkiej scenie krwawy mit o Prokne i Filomeli przypomina fantastyczną opowieść. Niczym szachiści, dwoje aktorów dyktuje ruchy pięciu postaci będących pod wpływem. Ale pod czym wpływem? Oczywiście losu. Pantelis Dentakis przemienia „Małą w ciemnym lesie” (The Little Girl in the Dark Forest) będącą adaptacją Philippe’a Minyana opowieści z „Metamorfoz” Owidiusza, w interdyscyplinarny spektakl złożony z elementów teatralnych, mikrorzeźb, instalacji wideo i przesywającego akompaniamentu muzycznego. Historia rozgrywa się na kilku poziomach i kryje w sobie wiele metaforycznych i wizualnych znaczeń, od oczywistych po ledwo zauważalne, prezentując relacje między nieożywionymi przedmiotami a żywymi, między przeżyтыми doświadczeniami a projekcjami. Dzięki estetyce zapożyczonej z horrorów, dzieło greckiego reżysera bada relację między człowiekiem a jego własną skończonością, a także strategię, z których korzystamy, próbując opanować to, co niekontrolowane. W przedstawieniu pada też żartobliwe nawiązanie do greckiego przysłowia, które zdaje się być wezwaniem do większej pokory w naszym pełnym arogancji i manipulacji społeczeństwie: „Kiedy śmiertelnicy snują plany, bogowie się śmieją”.

„Mała w ciemnym lesie jest spektaklem zaskakującym z wielu powodów (...). To oryginalne połączenie lalkarstwa, fabularnej narracji i wideo; sposób, w jaki te sztuki zostały skorelowane, przynajmniej dla autora, był czymś dotąd niespotykanym. Aktorzy, Polydoros Vogiatzis i Katerina Louvari-Fasoi, są znakomici. Nie widząc ich twarzy ani ruchów ciała, możemy poznać ich ogromny talent jedynie przez odczucia, jakie w nas wywołują. Tekst jest równie doskonały. Philippe Minyana jest geniuszem. Jeśli zaś chodzi o miniaturowe lalek, są one tak mistrzowsko wykonane pod kątem projektu, że sprawiają wrażenie ożywających”.

Anna Pachi, *Iart*

„Katerina Louvari-Fasoi i Polydoros Vogiatzis wcielają się w różne postacie, role dwóch siostr zamieniając na role męża i jego syna. Przechodzą z jednego rejestru do drugiego, modułują dźwięki, z polotem bawią się rytmami. Nie boją się odważnej ekspresji, emocjonalnego nadmiaru, łez, dyszenia, tworząc efekty dźwiękowe dla każdego zwrotu akcji tej okrutnej fabuły, nigdy nie osiągając przesycenia. (...) *Mała w ciemnym lesie* to klejnot równie delikatny, co okrutny”.

Rosita Boisseau, *Le Monde*

MAŁA W CIEMNYM LESIE (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)

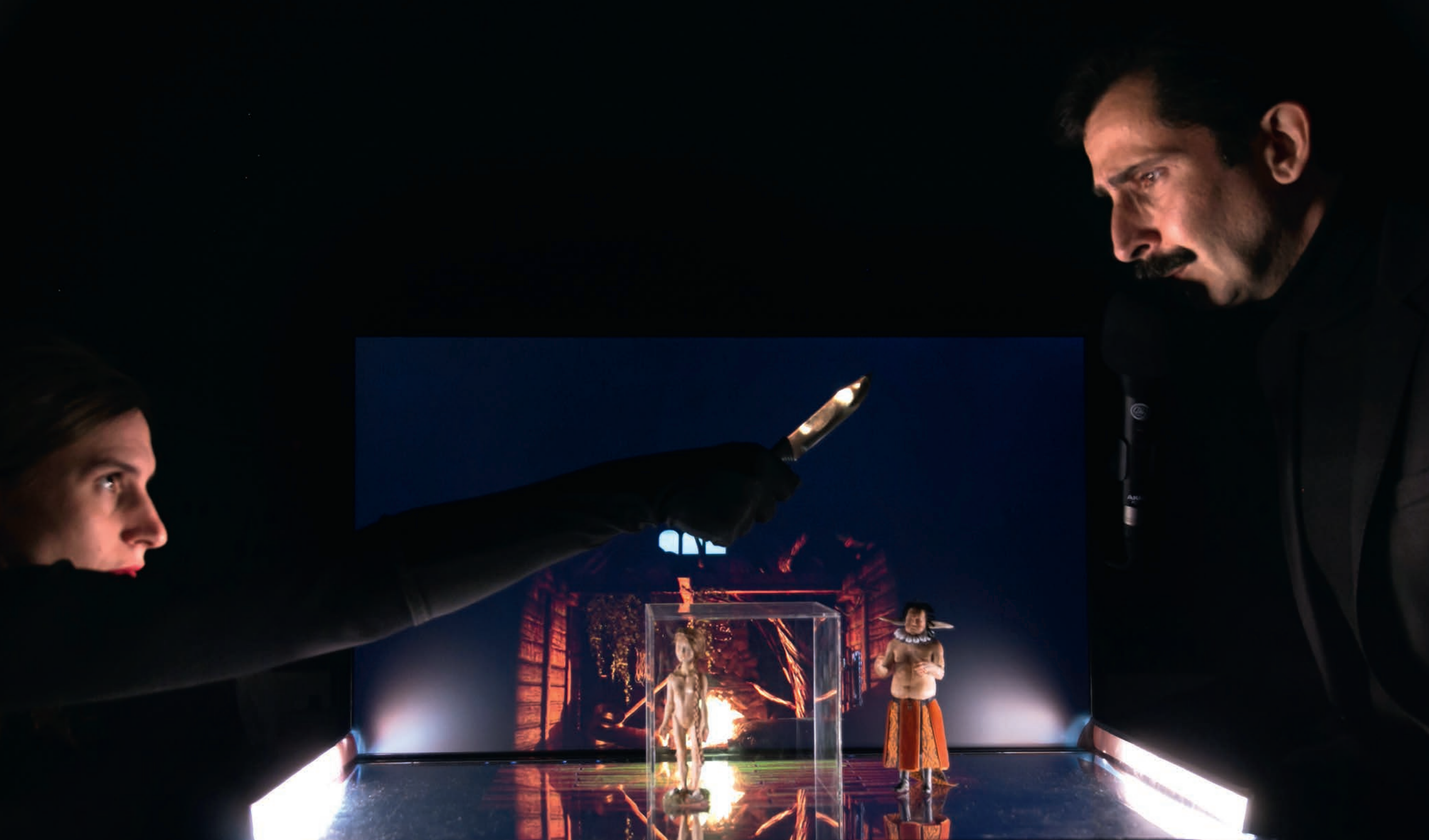
Les Visiteurs du Soir/Black Forest/Polychoros KET/Teatr Neos Kosmos w Atenach
fot. Domniki Mitropoulou

THE LITTLE GIRL IN THE DARK FOREST (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)

Les Visiteurs du Soir/BlackForest/Polychoros KET/Neos Kosmos Theatre
photo Domniki Mitropoulou

KIEDY? → 2.10.2023 | 20:00 // **GDZIE?** → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 60 min. (bez przerwy) // **JĘZYK** → grecki, polskie i angielskie napisy

ΜΑΛΑ W CIEMNYM LESIE (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)

Les Visiteurs du Soir/Black Forest/Polychoros KET/Teatr Neos Kosmos w Atenach
fot. Domniki Mitropoulou

THE LITTLE GIRL IN THE DARK FOREST (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)

Les Visiteurs du Soir/BlackForest/Polychoros KET/Neos Kosmos Theatre
photo Domniki Mitropoulou

THE LITTLE GIRL IN THE DARK FOREST (Μικρή μέσα στο Σκοτεινό Δάσος)

Les Visiteurs du Soir/Black Forest/
Polychoros KET/Neos Kosmos Theatre

text: Philippe Minyana

translation: Dimitra Kondylaki

director: Pantelis Dentakis

creation of sculptures: Cleio Gizeli

video: Apostolis Koutsianikoulis

set designer: Nikos Dentakis

costume designer: Kiki Grammatikopoulou

music: Stavros Gasparatos (collaboration
with Yorgos Mizithras)

photos: Domniki Mitropoulou

cast:

Katerina Louvari-Fasoi

Polydoros Vogiatzis

PREMIERE: 21.07.2021

The performance is for viewers aged 15 and over.

On a miniature stage, the bloody myth of Procne and Philomela unfolds like a fantastic tale. Like chess players, two actors dictate the movements of five characters under the influence. But under whose influence? Of fate, of course. Pantelis Dentakis turns *The Little Girl in the Dark Forest*, a story adapted by Philippe Minyana from Ovid's *Metamorphosis*, into an interdisciplinary show made up of theatre, micro-sculptures, video installations, and a terrifying musical accompaniment. The story unfolds over several levels of metaphorical and visual meaning, from the infinitely small to the infinitely large, between inanimate objects and the living, between lived experiences and projections. With its aesthetics borrowed from horror films, the work of the Greek director explores the relationship between the human and its own finiteness, as well as the stratagems we use to try to master the uncontrollable. And not without humour, he quotes a Greek proverb which argues for the greatest humility in our arrogant and manipulative society: "When mortals make plans, the gods laugh".

"*The Little Girl in the Dark Forest* is a surprising performance for many reasons (...). It is an original combination of puppetry, fictional narrative and video; the way these arts were correlated, at least for the author, was something unprecedented. The actors, Polydoros Vogiatzis and Katerina Louvari-Fasoi, are exquisite. Without seeing their faces or body movements, we can only recognise their immense talent through the feelings they evoke in us. The text is equally excellent. Philippe Minyana is a genius. As for the miniature puppets, they are so masterly in terms of design that they give the impression of coming to life".

Anna Pachi, *Iart*

"Katerina Louvari-Fasoi and Polydoros Vogiatzis embody all of the various characters, switching from the two sisters to the husband and his son. They glide from one register to another, modulate the sounds, fiddle the rhythms with panache. They dare go into intense expressiveness, emotional excess, tears, panting, creating the sound-effects for every twist and turn of this cruel plot, without ever reaching saturation. (...) *The Little Girl in the Dark Forest* is a jewel as delicate as it is ferocious".

Rosita Boisseau, *Le Monde*

WHEN? → 2.10.2023 | 20:00 // **WHERE?** → temporary venue of Żeromski Theatre
at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 60 min (without interval) // **LANGUAGE** → Greek with Polish
and English subtitles

MAŁA W CIEMNYM LESIE (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)
Les Visiteurs du Soir/Black Forest/Polychoros KET/Teatr Neos Kosmos w Atenach
fot. Domniki Mitropoulou

THE LITTLE GIRL IN THE DARK FOREST (ΜΙΚΡΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΔΑΣΟΣ)
Les Visiteurs du Soir/BlackForest/Polychoros KET/Neos Kosmos Theatre
photo Domniki Mitropoulou

PL

MAŁA PIĘTNASTKA – LEGENDY POMORSKIE

Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku

tekst, reżyseria, muzyka: Tomasz Man

scenografia: Anetta Piekarska-Man

wizualizacja: Zuzanna Piekarska

opieka wokalna: Agata Walczak

aranżacja utworów muzycznych: Cezary Reinert

obsada:

Mariusz Bonaszewski

Bożena Borek

Anna Grochowska

Katarzyna Pałka

kontrabas: Maciej Młóciński/

Aleksander Piotr Tryba

fortepian: Cezary Reinert

PREMIERA: 17.12.2022

MAŁA PIĘTNASTKA – LEGENDY POMORSKIE

Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku

fot. Magdalena Tramer

LITTLE FIFTEEN – POMERANIAN LEGENDS

The Witkacy Nowy Theatre in Słupsk

photo Magdalena Tramer

„Mała piętnastka” to historia katastrofy, która wydarzyła się w wakacje 1948 roku na Jeziorze Gardno nieopodal Słupska. Podczas obozu harcerskiego wychowawczynie chcąc uatrakcyjnić pobyt swoim podopiecznym, zorganizowała wycieczkę na łódkach przez Jezioro Gardno do morza. Łódki okazały się jednak dziurawe, a nie wszystkie harcerki umiały pływać...

Spektakl jest próbą odtworzenia tych wydarzeń. Widzowie będą w nim ławnikami, a aktorzy zeznającymi i przedstawiającymi relacje z tamtego popołudnia. W przedstawieniu usłyszymy piosenki harcerskie na żywo.

Scenariusz spektaklu powstał dzięki stypendium twórczemu Marszałka Województwa Pomorskiego przyznanemu Tomaszowi Manowi.

Spektakl powstał dzięki wsparciu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Teatr”.

„Podobnie jak współwidzowie, wyszedłem z teatru poruszony, nie pamiętam już kiedy i czy w ogóle widzowie – po zakończeniu spektaklu – nie dali oklasków, uznając je za jakby nieodpowiednie, musiała minąć dobra chwila, nim widownia podziękowała aktorom za ich fantastyczną robotę”.

Rafał Turowski, *rafalturowski*

„Wszystko tu jest spójne, łącznie ze scenografią sali sądowej i muzyką, w której wykorzystano harcerskie i obozowe piosenki. Aktorsko trafione w dziesiątkę. Widz siedzi przykuty do fotela, targany emocjami i współczuciem. Także wobec tego, który zgotował niewinnym dziewczętom i kobietom straszny koniec. Tragedia w każdym wymiarze – życiowym i teatralnym – nie pozostawia nikogo obojętnym”.

Anna Czerny-Marecka, *Głos Pomorza*

KIEDY? → 4.10.2023 | 19:00 // **GDZIE?** → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 90 min. (bez przerwy) // **JĘZYK** → polski, angielskie napisy

SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

MAŁA PIĘTNASTKA – LEGENDY POMORSKIE
Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku
fot. Magdalena Tramer

LITTLE FIFTEEN – POMERANIAN LEGENDS
The Witkacy Nowy Theatre in Słupsk
photo Magdalena Tramer

LITTLE FIFTEEN – POMERANIAN LEGENDS

The Witkacy Nowy Theatre in Słupsk

text, director, music: Tomasz Man

set designer: Anetta Piekarska-Man

visualizations: Zuzanna Piekarska

vocal coach: Agata Walczak

arrangement of musical works: Cezary Reinert

cast:

Mariusz Bonaszewski

Bożena Borek

Anna Grochowska

Katarzyna Pałka

contrabass: Maciej Młóciński/
Aleksander Piotr Tryba

piano: Cezary Reinert

PREMIERE: 17.12.2022

Little Fifteen is the story of a catastrophe that happened in the summer of 1948 on Lake Gardno near Słupsk. During a scouting camp, the girl scout leader, wanting to make the stay more attractive for her scout girls, organised a boat trip across Lake Gardno to the sea. The boats, however, turned out to be leaky, and not all of the girls could swim...

The performance is an attempt to recreate these events. The audience is assigned the role of jurors hearing the actors testifying and giving accounts of that afternoon. The performance also features scout songs performed live.

The script for the play was developed thanks to a creative grant from the Marshal of the Pomeranian Voivodeship awarded to Tomasz Man.

The play was created with the support of the Ministry of Culture and National Heritage as part of the "Theatre" programme.

"Like my fellow members of the audience, I left the theatre moved, I can no longer remember when exactly or whether at all the audience applauded right after the performance was over, considering perhaps that clapping was inappropriate. It must have taken a good while before the audience did, thanking the actors for their fantastic work".

Rafał Turowski, *rafalturowski*

"Everything here is coherent, including the courtroom set and the music, which uses scout and camp songs. The acting hits the mark. The audience sits chained to their seat, racked with emotion and sympathy. Also towards the one who brought the innocent girls and women to a terrible end. A tragedy in every dimension – life and theatre – leaves no one indifferent".

Anna Czerny-Marecka, *Głos Pomorza*

WHEN? → 4.10.2023 | 19:00 // **WHERE?** → temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 90 min (without interval) // **LANGUAGE** → Polish with English subtitles

MEETING → meeting with creators after the performance

MAŁA PIĘTNASTKA – LEGENDY POMORSKIE
Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku
fot. Magdalena Tramer

LITTLE FIFTEEN – POMERANIAN LEGENDS
The Witkacy Nowy Theatre in Słupsk
photo Magdalena Tramer

MELODRAMAT

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie
fot. Magda Hueckel

THE MELODRAMA

The Zygmunt Hübner Powszechny Theatre in Warsaw
photo Magda Hueckel

PL

MELODRAMAT

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera
w Warszawie

scenariusz, reżyseria: Anna Smolar

wiersze: Natalia Fiedorczyk

monologi i dialogi: Karolina Adamczyk,
Michał Czachor, Anna Ilczuk, Andrzej Kłak,
Anna Smolar, Julian Świeżewski

scenografia i kostiumy: Anna Met

choreografia: Karolina Kraczkowska

muzyka: Enchanted Hunters (Magdalena
Gajdzica, Małgorzata Penkalla)

reżyseria światła: Monika Stolarska

asystentka reżyserki: Marta Szlaska-Rokicka

asystentka scenografki: Zofia Ratasiewicz

inspicjentka: Zofia Marciniak

obsada:

Karolina Adamczyk

Michał Czachor

Anna Ilczuk

Andrzej Kłak

Karolina Kraczkowska

Julian Świeżewski

PREMIERA: 20.05.2023

„Melodramat” nie jest spektaklem o uzależnieniu, o opróżnianej butelce, dramacie kaca ani o samym pijącym. Nie jest to spektakl o romantycznym micie autodestrukcyjnego wrażliwca lub geniusza, któremu wolno zawsze i właściwie wszystko. Pytamy: kim jest osoba w tle? Kim jest wiecznie drugoplanowa bohaterka, czyli osoba współzależniona?

„Melodramat” to opowieść o Kubie i Krystynie, parze uwikłanej we współzależnieniowy cykl wzlotów i upadków. Spektakl pożycza od „Pętli” Marka Hłaski osoby dramatu, jednak swoją uwagę przekierowuje na Krystynę, a także na relacje spoza damsko-męskiego stereotypu. W 2023 roku żyjemy w kompletnie innym świecie, który obieramy jak cebulę z kolejnych warstw patriarchalnej władzy.

W spektaklu podążymy ścieżką myśli, przekonania i porywów figury Dobrej Żony, która niekoniecznie musi być zawsze odgrywana przez kobietę. Hłasko zaczyna swoje opowiadanie mottem: „Przy dobrej kobiecie życie nie boli”. Czy Dobra Żona będzie potrafiła znaleźć dla siebie nową definicję dobra i troski, wybić się na niezależność – nie spektakularnie, ulicznie, politycznie, ale aż – prywatnie i intymnie?

„Warszawski Teatr Powszechny nie pozostawia obojętnym. Wybierając się na inspirowany *Pętlą* Marka Hłaski *Melodramat* w reżyserii Anny Smolar, naiwnie sądziłem, że dostanę jak zawsze na tej scenie świetnie zagrany, mocny i dosadny spektakl. Tylko tyle i aż tyle. Ale nie przypuszczałem, że wejdę w oko emocjonalnego cyklonu, zagranego z wirtuozerską pasją, z niemyim krzykiem, z bólem i czułością. (...) Karolina Adamczyk, Anna Ilczuk, Karolina Kraczkowska, Michał Czachor, Andrzej Kłak i Julian Świeżewski udowadniają, że nie ma dla nich rzeczy niemożliwych, że służy im aktorstwo totalne, gdzie czułość przeplata się ze złością, gdzie martwe maski Kubę spotykają się ze łzami rozpacz Krystyny, z jej bezsilną niemocą, niemyim krzykiem, a czasem rezygnacją. Bywają liryczni, zadumani, komiczni, ciepłi, wyrachowani, zagubieni, martwi”.

Marek Zajdler, *Nasz Teatr*

„Na szczęście w *Melodramacie* odtwórczyni roli Krystyny zyskuje głos. Buntuje się, próbuje walczyć o swoją artystyczną autonomię, dopomina się o zwrócenie uwagi nie tylko na uzależnionego, lecz również na współzależnioną. Nie jest łatwo, patriarchalne przyzwyczajenia nie dają za wygraną, lecz przynajmniej udaje jej się wyjść poza z góry przypisaną rolę niemej ratowniczkii. (...) *Melodramat* – choć jest spektaklem raczej smutnym – działa też jak plasterek. Kojące zapewnienie: hej, nie jesteś z tym sama, wiemy, co czujesz i przez co przechodzisz lub przechodziłaś. To cenne”.

Wiktoria Tabak, *dwutygodnik.com*

KIEDY? → 5.10.2023 | 18:00 // **GDZIE?** → duża scena Kieleckiego Centrum Kultury

CZAS TRWANIA → 170 min. (jedna przerwa) // **JĘZYK** → polski, angielskie napisy

SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

MELODRAMAT

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie
fot. Magda Hueckel

THE MELODRAMA

The Zygmunt Hübner Powszechny Theatre in Warsaw
photo Magda Hueckel

THE MELODRAMA

The Zygmunt Hübner Powszechny Theatre
in Warsaw

scriptor, director: Anna Smolar

poems: Natalia Fiedorczuk

monologues and dialogues: Karolina Adamczyk,
Michał Czachor, Anna Ilczuk, Andrzej Kłak,
Anna Smolar, Julian Świeżewski

set and costume designer: Anna Met

choreographer: Karolina Kraczkowska

music: Enchanted Hunters (Magdalena Gajdzica,
Małgorzata Penkalla)

lighting designer: Monika Stolarska

assistant director: Marta Szlaska-Rokicka

assistant set designer: Zofia Ratasiewicz

stage manager: Zofia Marciniak

cast:

Karolina Adamczyk

Michał Czachor

Anna Ilczuk

Andrzej Kłak

Karolina Kraczkowska

Julian Świeżewski

PREMIERE: 20.05.2023

"The Melodrama" is not a show about addiction, emptied bottles, or the drama of a hangover, nor is it about the person doing the drinking. This is not a show about the romantic myth of a self-destructive sensitive genius that can do whatever and whenever. We ask: who is the person in the background? Who is the eternally supporting character, the co-addicted person?

"The Melodrama" is a story about Kuba and Krystyna, a couple entangled in a codependent cycle of ups and downs. The show takes its characters from "Pętla" by Marek Hłasko, however, it redirects its attention to Krystyna and the relations outside the male-female stereotype. In 2023, we live in a completely different world, which we peel like an onion from the successive layers of patriarchal power.

In the show, we will follow the path of thoughts, beliefs, and the impulses of the Good Wife which does not necessarily have to be played by a woman. Hłasko starts his short story with a motto: "Life doesn't hurt next to a good woman". Will the Good Wife be able to find a new definition of goodness and care for herself, will she be able to become independent – not spectacularly, politically, or on the streets, but privately and intimately?

"Warsaw's Powszechny Theatre does not leave you indifferent. When I went to see *The Melodrama* inspired by Marek Hłasko's *Pętla* (Loop), directed by Anna Smolar, I naively thought that I would get, as always on this stage, a brilliantly played, powerful and blunt performance. So much and so little. What I did not expect was to enter the eye of an emotional storm, played with virtuoso passion, with silent screams, with pain and tenderness. (...) Karolina Adamczyk, Anna Ilczuk, Karolina Kraczkowska, Michał Czachor, Andrzej Kłak and Julian Świeżewski prove that nothing is impossible for them, that total acting becomes them, where tenderness alternates with anger, where Kuba's dead mask meets Krystyna's tears of despair, her helpless impotence, a silent scream and sometimes resignation. They are sometimes lyrical, pensive, comic, warm, calculating, lost, dead".

Marek Zajdler, *Nasz Teatr*

"Fortunately, in *The Melodrama* the actress playing the role of Krystyna gains a voice. She rebels, tries to fight for her artistic autonomy, and pleads for attention not only for the addict but also for the co-addict. It's not easy, patriarchal habits don't let up, but at least she manages to move beyond the pre-assigned role of the voiceless rescuer. (...) *The Melodrama* – although a rather sad play – also acts as a band-aid. A soothing reassurance that seems to be saying: 'Hey, you're not alone in this, we know what you're feeling and what you're going through or have gone through'. That's precious".

Wiktoria Tabak, *dwutygodnik.com*

WHEN? → 5.10.2023 | 18:00 // **WHERE?** → main stage of Kieleckie Centrum Kultury

DURATION → 170 min (one interval) // **LANGUAGE** → Polish with English subtitles

MEETING → meeting with creators after the performance

MELODRAMAT

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie
fot. Magda Hueckel

THE MELODRAMA

The Zygmunt Hübner Powszechny Theatre in Warsaw
photo Magda Hueckel

ŻYWOT I ŚMIERĆ PANA HERSHA LIBKINA Z SACRAMENTO W STANIE KALIFORNIA

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
 fot. Krzysztof Bieliński

THE LIFE AND DEATH OF MR. HERSH LIBKIN FROM SACRAMENTO, CA

The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
 photo Krzysztof Bieliński

PL

ŻYWOT I ŚMIERĆ PANA HERSHA LIBKINA Z SACRAMENTO W STANIE KALIFORNIA

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach

Ishbel Szatrawska
 reżyseria: Łukasz Kos
 scenografia: Paweł Walicki
 kostiumy: Barbara Sikorska-Bouffal
 muzyka: Dominik Strycharski
 wideo: Kamil Wallace
 reżyseria światła: Damian Pawella
 choreografia: Jarosław Staniek,
 Katarzyna Zielonka
 operatorzy kamer: Justyna Maluty, Kamil Wallace
 współpraca dramaturgiczna: Paweł Sablik,
 Luiza Buras-Sokół
 asystentka reżysera: Klaudia Sobura
 inspicjentka: Klaudia Sobura
 suflerka: Kamila Długosz

obsada:
 Dawid Żłobiński – Hersh Libkin
 Zuzanna Wierzbńska – Ruth, jego żona
 Wiktoria Grabowska – Hannah, ich córka
 Ewelina Gronowska – Lois, ich córka
 Anna Antoniewicz – Mildred Bobek, aktorka
 Joanna Kasperek – Gladys Steinberg, aktorka;
 Übermatka, duch zmarłej matki Hersha
 Edward Janaszek – Frank Stern, aktor;
 Übermatka, duch zmarłej matki Hersha
 Jacek Mąka – Producent filmowy; Übermatka,
 duch zmarłej matki Hersha; Wódz z plemienia
 Navajo
 Janusz Głogowski – John Pain, gwiazdor znany
 z westernów
 Dominika Walo – Lauren Bacall; Przewodniczka
 w muzeum
 Łukasz Pruchniewicz – Humphrey Bogart;
 Douglas, agent FBI; Asystent reżysera
 Andrzej Plata – Fairbanks, agent FBI; Reżyser
 Kuba Golla – Dawid Goldfarb
 Beata Pszeniczna – Ida, siostra Dawida;
 Übermatka, duch zmarłej matki Hersha
 Beata Wojciechowska – Übermatka, duch zmarłej
 matki Hersha
 Kamil Wallace – Prezenter talk-show

PREMIERA: 25.03.2023

Pierwsza adaptacja sceniczna bestsellerowej książki Ishbel Szatrawskiej, za którą otrzymała m.in. nagrodę Odkrycie Empiku. Opowieść córek o ojcu – Hersh Libkinie, Żydie polskiego pochodzenia, który zostawił za sobą wojnę i próbował zrobić karierę w amerykańskim przemyśle filmowym. W Hollywood lat 40. spotkał na planie westernu Lauren Bacall i Humphrey'a Bogarta. Dla emigrantów wytwórnia niekoniecznie okazywała się fabryką snów, zwłaszcza, kiedy aktorami zaczynało interesować się FBI, a w głowie odzywały się głosy przeszłości...

Łukasz Kos zaangażował do współpracy niemal cały zespół aktorski kieleckiego Teatru, wprowadzając do niego nowe twarze. Powstał nasączony muzyką i wartką akcją spektakl, w czasie którego twórca z poczuciem humoru przeprowadza widza przez zakamarki kina noir, zaprasza go na festiwal Woodstock i do Auschwitz. Podejmuje grę z mechanizmami pamięci, nie traktując tematu zagłady jako przestrzeni wyłącznie żydowskiej.

„Libkin jest postacią fikcyjną, ale jego los zdaje się mieścić w sobie wiele rzeczywistych biografii. Szatrawska dramaty pisze „po bożemu”, czyli, z grubszą, po amerykańsku. Są tu realistyczne, zarysowane postaci, opowiedziana mniej lub bardziej linearnie fabuła, konflikt. Trudno zarazem nie zauważyć inspiracji słynnymi „Aniołami w Ameryce” Tony’ego Kushnera – nie tylko ze względu na temat z pogranicza społeczności żydowskiej i społeczności LGBT+ w Ameryce, ale też dlatego, że społeczny realizm przeplata się tu z mistycyzującymi fantazjami. A szeroka historyczna panorama – z indywidualną opowieścią. Składa się to na wciągający przekładaniec”.

Witold Mrozek, *Gazeta Wyborcza*

„Najgłośniejszy polski dramat ostatnich miesięcy doczekał się godnej adaptacji. To opowieść o żydowskiej tożsamości, jasnych i brudnych stronach Ameryki i dramacie bycia upokarzaną mniejszością. Kos buduje na scenie bogaty świat: plan westernu, salon klasy średniej, Auschwitz i psychodeliczny roadtrip do Woodstock. Mocna jest scena, w której publiczność ma wskazać Żyda, ale w fotel wbijają: obozowa spowiedź bohatera i bolesne pytania o codzienne tchórzostwo”.

Przemek Gulda, *Gulda poleca*

KIEDY? → 6.10.2023 | 18:00 // GDZIE? → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 220 min. (jedna przerwa) // JĘZYK → polski, angielskie napisy

ŻYWOT I ŚMIERĆ PANA HERSHA LIBKINA Z SACRAMENTO W STANIE KALIFORNIA
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

THE LIFE AND DEATH OF MR. HERSH LIBKIN FROM SACRAMENTO, CA
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

THE LIFE AND DEATH OF MR. HERSH LIBKIN FROM SACRAMENTO, CA

The Stefan Żeromski Theatre in Kielce

Ishbel Szatrawska

director: Łukasz Kos

set designer: Paweł Walicki

costume designer: Barbara Sikorska-Bouffal

music: Dominik Strycharski

video: Kamil Wallace

lighting designer: Damian Pawella

choreography: Jarosław Staniek,
Katarzyna Zielonka

camera operators: Justyna Maluty, Kamil Wallace

dramaturgy: Paweł Sablik, Luiza Buras-Sokół

assistant director: Klaudia Sobura

stage manager: Klaudia Sobura

prompter: Kamila Długosz

cast:

Dawid Żłobiński – Hersh Libkin

Zuzanna Wierzbińska – Ruth, his wife

Wiktorija Grabowska – Hannah, their daughter

Ewelina Gronowska – Lois, their daughter

Anna Antoniewicz – Mildred Bobek, actress

Joanna Kasperek – Gladys Steinberg, actress;
Übermother, the spirit of Hersh's deceased mother

Edward Janaszek – Frank Stern, actor;
Übermother, the spirit of Hersh's deceased mother

Jacek Mąka – film producer; Übermother,
the spirit of Hersh's deceased mother;
Chief of the Navajo tribe

Janusz Głogowski – John Pain, western actor

Dominika Walo – Lauren Bacall; museum guide

Łukasz Pruchniewicz – Humphrey Bogart;
Douglas, FBI agent; assistant director

Andrzej Plata – Fairbanks, FBI agent; director

Kuba Golla – Dawid Goldfarb

Beata Pszeniczna – Ida, Dawid's sister;
Übermother, the spirit of Hersh's deceased mother

Beata Wojciechowska – Übermother, the spirit
of Hersh's deceased mother

Kamil Wallace – talk-show host

PREMIERE: 25.03.2023

The first-ever staging of Ishbel Szatrawska's bestselling book, for which she received, among others, the Empik Discovery Award. It is a story of a father told by his daughters. The protagonist, Hersh Libkin, is a Jew of Polish origin who left the war behind and tried to make a career in the American film industry. In 1940s Hollywood, he met Lauren Bacall and Humphrey Bogart on the set of a western. For the émigrés, the studio did not necessarily turn out to be a dream factory, especially when the FBI started to take an interest in the actors and the voices of the past started to resonate in their heads...

Łukasz Kos cast almost all the actors of the Kielce Theatre in the play and invited new performers as well. The result is a performance saturated with music and fast-paced action, during which the director takes the audience, with a dose of humour, on a trip through the nooks and crannies of noir cinema, taking them to Woodstock and Auschwitz. He undertakes a game with the mechanisms of memory, without treating the subject of the Holocaust as an exclusively Jewish space.

"Libkin is a fictional character, but his fate seems to contain many real biographies. Szatrawska's dramas are written 'traditionally', that is, in the American tradition. There are realistic, well-defined characters, a more or less linearly told plot and conflict. At the same time, it is hard not to notice the inspiration of Tony Kushner's famous *Angels in America*, not only because of the theme that blends the Jewish community and the LGBT+ community in America, but also because social realism is intertwined here with mystifying fantasies. And then there is the broad historical panorama – with a personal story. It all adds up to an engrossing layered story..."

Witold Mrozek, *Gazeta Wyborcza*

"The most famous Polish drama of recent months has finally been brought to the stage in a worthy adaptation. It is a story about Jewish identity, the bright and soiled sides of America and the drama of being a humiliated minority. Kos builds a rich world on stage: a Wild West-like set, a middle-class living room, Auschwitz and a psychedelic road trip to Woodstock. The scene in which the audience is asked to point to a Jew is powerful, but the character's confession at the concentration camp and the painful questions about everyday cowardice leave the audience hooked to their seats".

Przemek Gulda, *Gulda poleca*

WHEN? → 6.10.2023 | 18:00 // **WHERE?** → temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 220 min (one interval) // **LANGUAGE** → Polish with English subtitles

ŻYWIOT I ŚMIERĆ PANA HERSHA LIBKINA Z SACRAMENTO W STANIE KALIFORNIA

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

THE LIFE AND DEATH OF MR. HERSH LIBKIN FROM SACRAMENTO, CA

The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

PL

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach/
Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie

na podstawie książki Mateusza Pakuły
adaptacja i reżyseria: Mateusz Pakuła
scenografia i kostiumy: Justyna Elminowska
muzyka: Zuzanna Skolias, Antonis Skolias,
Marcin Pakuła (na żywo)

wokale: Zuzanna Skolias

reżyseria światła: Paulina Góral

asystent reżyserki światła: Maciej Kaszyński

wideo: Olga Balowska

inspicjentki-suflerki: Klaudia Sobura,
Katarzyna Białooka

obsada:

Jan Jurkowski

Szymon Mysłakowski

Wojciech Niemczyk

Andrzej Plata

Marcin Pakuła

PREMIERA: 21.01.2023 (Kraków),
27.01.2023 (Kielce)

„Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję” to adaptacja głośnej książki Mateusza Pakuły, dramaturga, dramaturga i reżysera teatralnego, znanego widzom z takich spektakli jak „Lem vs. P.K. Dick”, „Pluton p-Brane” i „Wieloryb the Globe”. To osobista opowieść o procesie umierania jego ojca, który chorował na raka trzustki, ale też historia bezradności i wściekłości na instytucje państwa, służbę zdrowia i Kościół, które zadają chorym dodatkowe cierpienia. „Współumieranie”, o którym napisał Mateusz Pakuła, nie jest jednostkowym doświadczeniem. Z bezradnością, wściekłością i gniewem mierzą się tysiące ludzi w całej Polsce, którzy nie mogą decydować o własnym losie, a ich bliskim ogranicza się prawa. To krzyk o eutanazję w chwilach przekraczania granic cierpienia. Ale myli się ten, kto myśli, że zobaczy na scenie smutną opowieść, bo w spektaklu nie zabraknie groteski i komizmu, tak bliskich wszystkim spektaklom Pakuły.

„Dziennik umierania swego taty Mateusz Pakuła rozpina między rozpacz a beczelnym oczyszczającym śmiechem, między świadomością nieuchronnego a wybuchami niepojętej wściekłości na Polskę, kościół, jego ludek i bożków, całe to gadanie o pięknym cierpieniu, między chęcią zatrzymania chwil a wołaniem o prawo do eutanazji. Na koniec zaś otrzymujemy wyjątkowe świadectwo bezsilności teatru w starciu z prawdziwym życiem. I właśnie to jest w tym seansie najbardziej przejmujące”.

Jacek Wakar, *Zdania Wakara*

„Naszpikowany emocjami, bardzo osobisty spektakl, wywołuje widoczne poruszenie w widzach. Nikt się nie wierci, nie słycać żadnych szelestów – każdy przefiltrowuje ten pełen bólu tekst przez własne doświadczenia. Nie pamiętam, kiedy ostatnio obserwowałem tak zasłuchanych w opowieści ludzi. To o czymś świadczy”.

Piotr Gaszyński, *Teatr dla Wszystkich*

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach/Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie
fot. Klaudyna Schubert

HOW I DIDN'T KILL MY FATHER AND HOW MUCH I REGRET IT
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce/Łaźnia Nowa Theatre in Kraków
photo Klaudyna Schubert

KIEDY? → 9.10.2023 | 19:00 // GDZIE? → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 120 min. (bez przerwy) // JĘZYK → polski, angielskie napisy

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach/Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie
fot. Klaudyna Schubert

HOW I DIDN'T KILL MY FATHER AND HOW MUCH I REGRET IT
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce/Łaźnia Nowa Theatre in Kraków
photo Klaudyna Schubert

HOW I DIDN'T KILL MY FATHER AND HOW MUCH I REGRET IT

The Stefan Żeromski Theatre in Kielce/
Łaźnia Nowa Theatre in Kraków

based on the novel by Mateusz Pakuła
scriptor and director: Mateusz Pakuła
set and costume designer: Justyna Elminowska
music: Zuzanna Skolias, Antonis Skolias,
Marcin Pakuła (live)
vocals: Zuzanna Skolias
lighting designer: Paulina Góral
assistant lighting designer: Maciej Kaszyński
video: Olga Balowska
stage managers and prompters:
Klaudia Sobura, Katarzyna Białooka

cast:
Jan Jurkowski
Szymon Mysłakowski
Wojciech Niemczyk
Andrzej Plata
Marcin Pakuła

PREMIERE: 20.01.2023 (Kraków),
27.01.2023 (Kielce)

How I Didn't Kill My Father and How Much I Regret It is an adaptation of the acclaimed book by Mateusz Pakuła, playwright, dramatist and theatre director, known to audiences for such plays as *Lem vs. P. K. Dick*, *Pluto p-Brane* and *Whale the Globe*. It is a personal story about the dying process of his father who suffered from pancreatic cancer, but also a story of helplessness and rage at state institutions, the health service and the Church that inflict additional suffering on the sick. The 'co-dying' that Mateusz Pakuła writes about is not an isolated experience. Thousands of people across Poland who cannot decide their own fate and whose loved ones' rights are restricted have to cope with helplessness, rage, and anger. It is a cry for euthanasia in moments of transcending suffering. But if you think what you are going to see on stage is no more than a sad story, you are in the wrong, because the play will not shy away from the grotesque and comedy, which is typical for all Pakuła's plays.

"Mateusz Pakuła's diary of his father's passing goes back and forth from utter despair to insolent cleansing laughter, from awareness of the inevitable to outbursts of unrestrained rage at Poland, the Church, its people and idols, all this talk of beautiful suffering, from the desire to preserve the fleeting moments to the cry for the right to euthanasia. And at the end, we get a unique testimony to the powerlessness of theatre in the clash with real life. And that is what is most poignant about this play".

Jacek Wakar, *Zdania Wakara*

"Steeped in emotion, the highly personal performance creates a visible stir in the audience. No one wriggles, no rustling is heard – everyone filters this pain-filled text through their own experiences. I can't remember the last time I observed people so absorbed in a story. This means something".

Piotr Gaszyński, *Teatr dla Wszystkich*

WHEN? → 9.10.2023 | 19:00 // WHERE? → temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 120 min (without interval) // LANGUAGE → Polish with English subtitles

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach/Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie
fot. Klaudyna Schubert

HOW I DIDN'T KILL MY FATHER AND HOW MUCH I REGRET IT
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce/Łaźnia Nowa Theatre in Kraków
photo Klaudyna Schubert

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE

CZYTANIA PERFORMATYWNE

25.09 godz. 18:00

FOYER TEATRU IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO
PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

wstęp bezpłatny

NIEWOLNICY MODERNIZACJI. MIĘDZY PAŃSZCZYZNĄ A KAPITALIZMEM

Michała Narożniaka w wykonaniu
kieleckich aktorów

adaptacja Jakub Zalasa,
reżyseria Piotr Pacześniak

W swojej książce Michał Narożniak opisuje tradycyjne i nowoczesne systemy pracy, dialogu społecznego czy mentalności, które przenikają ze sobą do takiego stopnia, że ich rozgraniczenie staje się niemal niemożliwe. Swoje rozważania podpira konkretnymi przykładami z XIX-wiecznych osad górniczych na Kielecczyźnie.

Dla autora kluczowe stają się związki między nowoczesnością a tradycyjnymi systemami społecznymi – feudalizm współistniejący z kapitalizmem, praca pańszczyzniana z najemną, gospodarka naturalna z pieniężną. Ponadto w książce nie zabraknie analizy zachowań ludzi, ich biologicznych warunków życia i kształtujących się w nich mechanizmów oporu i przetrwania.

(źródło: www.wydawnictwo.krytykapolityczna.pl)
Licencji na adaptację książki udzieliło Wydawnictwo RM Sp. z o.o.

3.10 godz. 18:00

SCENA TYMCZASOWA TEATRU
IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM

DOMU KULTURY
wstęp bezpłatny

BRYLANT Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk w wykonaniu kieleckich aktorów

reżyseria Bartłomiej Kalinowski (student III roku reżyserii na Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie, filia we Wrocławiu)

„Brylant” przenosi nas do roku 1919, czasu wojny polsko-bolszewickiej, ukazanej jednak inaczej niż

zazwyczaj. W tle nakreślonych wydarzeń czai się pogrom pińskich Żydów, dokonany z rozkazu polskiego majora, zjawiają się także Poleszuki, czyli rdzenni mieszkańcy Polesia, złapani w pułapkę wojny większych od nich narodów. Do historii walki Polaków o niepodległość autorka wprowadza więc mniejszościową perspektywę, ale nie skupia się na krzywdzie słabszych. W swoim dramacie opowiada dzieje miłości Andrzeja i Ruty, Polaka i Żydówki, syna antysemity i córki ortodoksyjnego rabina. Obojgu młodym ludziom nie chce się żyć w świecie ojców, którym rządzi zadawniona wrogość. Zakochani, pragną z tego świata uciec (Ruta), lub działać w nim na innych zasadach (Andrzej). Ich romans nie kończy się szczęśliwie, jednak stawką w grze nie jest szczęście zakochanych, ale przemiana świadomości ludzi młodego pokolenia, którzy postanawiają nie reprodukcować dziedziczonej mentalności.

(źródło: www.institut-teatralny.pl)

8.10 godz. 18:00

FOYER TEATRU IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO
PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

wstęp bezpłatny

GOTKI Artura Pałygi w wykonaniu kieleckich aktorów

reżyseria Patrycja Wysokińska (studentka V roku reżyserii na Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie)

Artur Pałyga rozpiął na trzy głosy bliskich sobie, choć zupełnie różnych kobiet, prywatną historię polskiej wsi powojennej. Ze wspomnień córek wyłania się czas biedy i surowego życia podmiowanego poczuciem klęski, potem czas zmiany cywilizacyjnej, która przywróciła ludziom godność i przyniosła nadzieję na lepsze życie, wreszcie czas kryzysu, który doprowadził do rozpadu gospodarstw, samobójstw i wielkiej fali emigracji. W nocnych rozmowach kobiet odsłania się także historia wiejskiej przemocy, wiejskiego wstydu, wiejskiego kompleksu. Dlaczego jesteśmy takie, jakie jesteśmy? – pytają córki i może po raz pierwszy w życiu próbują szczerze o tym porozmawiać. Ich dialog raz po raz przerywa pieśń matki, która straciła już kontakt z żywymi, ale jej pamięć szuka jeszcze ujęcia i ryje w dramacie osobne koryto dawniejszych traum.

(źródło: www.institut-teatralny.pl)

Dramaty „Gotki” Artura Pałygi i „Brylant” Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk powstały w ramach organizowanego przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego programu DRAMATOPISANIE. Środki na jego realizację pochodzą z budżetu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

DRAMATOPISANIE to rozpoczęty w 2020 program, którego celem jest wspieranie najzdolniejszych polskich autorów sztuk współczesnych poprzez stworzenie im dogodnych warunków pracy, popularyzacja ich osiągnięć i upowszechnianie wiedzy o polskim dramacie współczesnym.

DEBATY

Teatr. Jak oni to robią?

Jak oni to robią? Słuchając muzyki w teatrze, spoglądając na scenografię, słuchając kwestii wypowiedzianych przez osoby aktorskie, to pytanie często do nas wraca. Jak napisać tekst, który na scenie ożyje? Jak sprawić, że nie jest „papierowy”? Jak skomponować muzykę, by była ona ważnym elementem spektaklu, a nie tylko niczego nieuruchamiającym dźwiękiem tła, mdłą ilustracją? Czy muzyk w teatrze czuje coś innego niż na sali koncertowej? Co różni twórczynię piszącą dla teatru, od tej, która myśli o epickiej powieści?

Jak się robi teatr? – zapraszamy wszystkich, którzy chcieliby wiedzieć trochę więcej. I tych, co chcą razem z nami poszukać źródeł teatralnej magii. Jak pisał pewien mężczyzna 400 lat temu: „Podwójmy trudy, a śmiało dalej! / Niech kipi kocioł, ogień się pali!”.

Wojciech Szot

kurator cyklu debat w ramach 5. Kieleckiego
Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego

28.09 godz. 17:00

FOYER TEATRU IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO
PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

wstęp bezpłatny

TEATR. JAK ONI TO ROBIĄ? – DŹWIĘK

W naszym pierwszym czarownym kole zasiądą Michał Pepol, Karol Nepelski i Dominik Strycharski, a poszukiwanie tajemniczych eliksirów poprowadzi Anna Sańczuk.

Michał Pepol jest wiolonczelistą od wielu lat związanym z Royal String Quartet, autorem m.in. albumu „Kora nieskończoność”. Występował m.in. jako solista w scenie koncertu we „Francuzach” Krzysztofa Warlikowskiego. Stworzył „Dotykafonie” – koncert-performans choreograficzny przygotowany do ścieżki z albumu „Kora nieskończoność”.

Karol Nepelski jest kompozytorem, autorem muzyki instrumentalnej, scenicznej operowej i teatralnej oraz filmowej. W teatrze współpracował m.in. z Lukiem Percevaliem, Pawłem Miśkiewiczem, Pawłem Wodzińskim, Małgorzatą Warsicką, Jakubem Skrzywankiem i Waldemarem Raźniakiem.

Dominik Strycharski jest kompozytorem, flecistą, wokalistą, improwizatorem, performerem i publicystą. W 2022 roku został laureatem Paszportów „Polityki”. Jako kompozytor muzyki teatralnej jest współtwórcą ponad 100 spektakli.

Anna Sańczuk jest dziennikarką związaną m.in. z miesięcznikiem „Vogue”. Z wykształcenia historyczka sztuki.

30.09 godz. 16:00

FOYER TEATRU IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO
PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

wstęp bezpłatny

TEATR. JAK ONI TO ROBIĄ? – SŁOWO

Do drugiego kręgu zaprosiliśmy Ishbel Szatrąwską, Małgorzatę Sikorską-Miszczuk i Mateusza Górniaka. Z nimi rozmowę poprowadzi piszący te słowa Wojciech Szot.

Mateusz Górniak jest autorem dwóch książek – „Trash Story”, która znalazła się wśród dwudziestki nominowanych do Literackiej Nagrody Nike, i wydanych w 2023 roku „Dwóch powieści ruchu”. W Nowym Teatrze w Warszawie Grzegorz Jarremko wystawił „Przemianę” według scenariusza Górniaka (na podstawie prozy Franza Kafki).

Małgorzata Sikorska-Miszczuk jest librecistką, dramatopisarką i dramaturżką, autorką słuchowisk, sztuk dla dzieci i scenarzystką filmową. Piszą o niej: „najczęściej wystawiana dramatopisarka w Polsce”. W 2019 roku ukazała się antologia jej dramatów, „Siedem nieprzyjemnych sztuk teatralnych, w tym trzy o Żydach”.

Ishbel Szatrąwska od wielu lat pisze dramaty nagradzane w prestiżowych konkursach. Debiut „książkowy” Szatrąwskiej, dramat „Żywoć i śmierć pana Hersh Libkina z Sacramento w stanie

Kalifornia" przyniósł jej m.in. nominację do Paszportów „Polityki” w dziedzinie literatury i tytuł Odkrycie Empiku. Niedawno ukazał się jej debiut prozatorski.

SPOTKANIA

Po spektaklach zapraszamy na rozmowy z ich twórcami, które poprowadzi **Karolina Felberg** – badaczka literatury i krytyczka literacka, teatralna, filmowa, wykładowczyni na Uniwersytecie Gdańskim, współpracowniczka „Kultury Liberalnej”, „Nowego Tygodnika Kulturalnego”, „Notatnika Teatralnego” oraz „Teatru”, autorka książek monograficznych i biograficznych, edytorka, redaktorka, autorka i wydawczyni audycji kulturalnej w Radiu Kapitał.

27.09 ok. godz. 21:00

po spektaklu „Spartakus. Miłość w czasach zarazy” w reż. Jakuba Skrzywanka

DUŻA SCENA
KIELECKIEGO CENTRUM KULTURY

29.09 ok. godz. 21:00

po spektaklu „Trzy epizody z życia rodziny” w reż. Markusa Öhrna

SCENA TYMCZASOWA TEATRU
IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM
DOMU KULTURY

30.09 ok. godz. 21:30

po spektaklu „Mój rok relaksu i odpoczynku” w reż. Katarzyny Minkowskiej

DUŻA SCENA
KIELECKIEGO CENTRUM KULTURY

4.10 ok. godz. 20:30

po spektaklu „Mała piętnastka – legendy pomorskie” w reż. Tomasza Mana

SCENA TYMCZASOWA TEATRU
IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM
DOMU KULTURY

5.10 ok. godz. 21:00

po spektaklu „Melodramat” w reż. Anny Smolar

DUŻA SCENA
KIELECKIEGO CENTRUM KULTURY

BENEFIS

11.10 godz. 18:00

SCENA TYMCZASOWA
TEATRU IM. S. ŻEROMSKIEGO
PRZY WOJEWÓDZKIM
DOMU KULTURY

30-lecie pracy zawodowej Joanny Kasperek – aktorki związanej z Teatrem im. Stefana Żeromskiego w Kielcach od 2005 roku, wcześniej współpracującej m.in. z legendarną grupą Wierszalin. W Kielcach Joanna Kasperek – rodowita kielczanka, absolwentka Akademii Teatralnej w Białymstoku, jest artystką bardzo cenioną i lubianą, tak przez krytyków, jak i publiczność, czego dowodem jest sześć zdobytych przez nią statuetek Dzikiej Róży przyznawanych w plebiscycie organizowanym przez Teatr na podsumowanie każdego sezonu.

W programie benefisu m.in. recital „Zośka Wariatka – 30 lat później” w wykonaniu Joanny Kasperek, wg pomysłu i w adaptacji Piotra Tomaszuka, z muzyką Krzysztofa Dziermy, w aranżacji Jana Walczyńskiego. Śpiewany monodram z tekstami Juliana Tuwima, Natana Tanenbauma, Roberta Frosta, Wisławy Szymborskiej, Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego, E.E. Cummingsa i Philipa Larkina miał swą premierę w 1995 roku i został uhonorowany I nagrodą na wrocławskim Przeglądzie Piosenki Aktorskiej, zyskując miano wyjątkowego wydarzenia artystycznego. Joanna Kasperek wraca do „Zośki Wariatki” jako artystka dojrzała, ale wciąż niepokorna, a na scenie towarzyszyć jej będą muzycy: Krzysztof Strójwąg (akordeon), Anna Lenckowska (altówka), Sylwia Bartkiewicz (klarnet).

WARSZTATY

26-28.09 w godz. 16:30-20:30

SIEDZIBA TYMCZASOWA TEATRU
IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO
I GALERIA „U STRASZA”
PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

Koszt: 30 zł za trzy spotkania

Zapisy pod numerem: 41 344 75 00
(liczba miejsc ograniczona)

↑ Justyna Rutkowska i Joanna Kasperek
| fot./photo Magdalena Dąbrowska

Autorskie trzydniowe warsztaty teatralno-psychologiczne „Sztukateria – drama i dres” dla osób dorosłych prowadzone przez psychoterapeutkę Justynę Rutkowską i aktorkę Joannę Kasperek

Justyna Rutkowska

Od kilkunastu lat prowadzi VERSO Instytut Psychoterapii i Zdrowia. Jest psycholożką i psychoterapeutką. Doświadczenie oraz wiedzę zawodową zdobywała m.in. na Uniwersytecie Śląskim, Gdańskim Uniwersytecie Medycznym, Śląskim Uniwersytecie Medycznym, Krakowskim Centrum Psychodynamicznym, Laboratorium Psychoedukacji w Warszawie, Grupie TROP w Warszawie oraz Szkole Trenerów „Meritum” w Katowicach, aktualnie w Krakowskiej Szkole Psychoterapii Psychoanalitycznej. Za interesowana jest psychosomatyką, higieną psychiczną, kulturą braku oskarżeń i braku stygmatyzacji, rozumieniem w miejsce oceniania. Zagadnienia komunikacji rozumienia podejmowała m.in. w Programie Trzecim Polskiego Radia u Dariusza Bugalskiego w „Klubie Trójki” oraz programie kulturalnym „Rezerwacja” u Katarzyny Janowskiej w Onecie. Aktualnie jest w zespole projektu „Tabu przemocy” Teatru Łażnia Nowa w Krakowie. Uczestniczy w warsztatach teatralnych Teatru Witkacego w Zakopanym.

Interesuje się także fotografią, ornitologią, filmem i dobrym codziennym życiem. Chodzi po górach, wspina się i uwielbia czytać mapy. Jest wykładowczynią na kierunku psychologia SWPS. Jej zawodową ideą jest inspirowanie innych do zdrowego i świadomego życia.

Joanna Kasperek

Absolwentka Akademii Teatralnej w Białymstoku. Będąc jeszcze na studiach, brawurowo weszła na scenę legendarnego Teatru Wierszalin w Supraślu. Już pierwsza rola (Viviana w „Merlinie” Tadeusza Słobodzianka w reżyserii Piotra Tomaszuka) przyniosła jej miano „najlepszego debiutu sezonu 1993/94”. Kolejne role także przyniosły nagrody i wyróżnienia (jest m.in. laureatką głównej nagrody w Przeglądzie Piosenki Aktorskiej i nagród w ramach Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej). Na krótko dołączyła do zespołu warszawskiego Teatru Różnaitości grając w wybitnym spektaklu „Słowa Boże” w reżyserii Piotra Tomaszuka, a potem do Wrocławskiego Teatru Współczesnego. Kolejnym przystankiem na teatralnej, a także życiowej drodze, okazały się rodzinne Kielce. Joanna Kasperek dołączyła do zespołu aktorskiego Teatru im. Stefana Żeromskiego, w którym jest do dziś. Na deskach kieleckiego teatru stworzyła wiele wybitnych ról, m.in. w „Widnokregu” Wiesława Myślińskiego w reżyserii Michała Kotańskiego, „Harper” Simona Stephensa w reżyserii Grzegorza Wiśniewskiego, „Joannie Szalonej; Królowej” Jolanty Janiczak w reżyserii Wiktora Rubina, w czechowowskim „Wiśniowym sadzie” w reżyserii Krzysztofa Rekowskiego i wielu innych spektaklach. W 2019 roku została odznaczona Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Prywatnie jest mamą trójki dzieci, wielbicielek Podlasia i polskiej literatury współczesnej.

Podczas warsztatów łączących dwa, pozornie odległe, a w rzeczywistości bardzo bliskie światy – teatru i psychologii – uczestnicy dotrą do głębokich źródeł swoich stanów emocjonalnych. Dowiedzą się jak bardzo emocje mają przełożenie na ciało. Zapewniając psychice komfort i bezpieczeństwo, warsztaty połączą podejście psychologiczne i teatralne, odkrywając szeroki wachlarz ekspresji uczestników na poziomie ciała i umysłu.

Formy pracy: dyskusja zogniskowana, praca w zespołach, ćwiczenia praktyczne, praca z tekstem, burza mózgów, film, prezentacja, miniwykład, case study, etudy aktorskie, praca z ciałem, prace plastyczne.

Uczestnicy otrzymają zaświadczenia o udziale w kursie oraz skrypt merytoryczny.

ADDITIONAL EVENTS

PERFORMATIVE READINGS

25.09 at 18:00

FOYER OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE
AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

Admission free

**SLAVES OF MODERNISATION.
BETWEEN SERFDOM AND CAPITALISM**

by Michał Narożniak
performed by actors from Kielce

Adapted by Jakub Zalasa,
directed by Piotr Pacześniak

In his book, Michał Narożniak describes traditional and modern systems of work, social dialogue or mentality which intermingle to such an extent that it becomes almost impossible to tell one from the other. He supports his discussion with specific examples from 19th-century mining settlements in the Kielce region.

For the author, of crucial importance are the relationships between modernity and traditional social systems – feudalism coexisting with capitalism, serfdom with hired labour, natural economy with monetary economy. In addition, the book does not lack an analysis of people's behaviour, their biological living conditions and the mechanisms of resistance and survival that take shape in them.

(Source: www.wydawnictwo.krytykapolityczna.pl)
The license for the adaptation of the book was granted by the RM Publishing House.

3.10 at 18:00

TEMPORARY STAGE OF THE STEFAN ŻEROMSKI
THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

Admission free

DIAMOND

by Małgorzata Sikorska-Miszczuk
performed by actors from Kielce

Directed by Bartłomiej Kalinowski (third-year student of directing at the Stanisław Wyspiański Academy of Theatre Arts in Kraków, branch in Wrocław)

Diamond takes us back to the year 1919, the time of the Polish-Bolshevik war, told from a different angle than we are accustomed to. In the background of the outlined events lurks the pogrom against the Pińsk Jews, perpetrated on the orders

of a Polish major, and the Polesheviks, i.e. the indigenous inhabitants of Polesie, appear, caught in the trap of a war between larger nations than themselves. Thus, the author introduces a minority perspective to the story of the Poles' struggle for independence, but she does not focus on the injustice of the weak. In her drama, she tells the love story of Andrzej and Ruta, a Pole and a Jew, the son of an anti-Semite and the daughter of an Orthodox rabbi. The young couple do not want to live in their fathers' worlds, which is ruled by a long-standing hostility. Deeply in love with each other, they want to escape from this world (Ruta), or live in it on different terms (Andrzej). Their love affair does not end happily, but what is at stake is not the happiness of the lovers, but the transformation of the consciousness of the young generation who decide not to reproduce the inherited mentality.

(Source: www.instytut-teatralny.pl)

8.10 at 18:00

FOYER OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE
AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

Admission free

THE GOTHS

by Artur Pałyga
performed by actors from Kielce

Directed by Patrycja Wysokińska (fifth-year student of directing at the Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw)

Artur Pałyga has written a private history of the Polish post-war countryside for three voices of women who are close to each other, although completely different. From the daughters' reminiscences emerges a time of poverty and a harsh life fuelled by a sense of defeat, followed by a time of civilizational change that restored people's dignity and brought hope for a less strenuous life, and finally a time of crisis that led to the disintegration of farms, suicides, and a great wave of emigration. The women's nightly conversations also reveal a history of rural violence, rural shame, rural complexes. 'Why are we the way we are?', ask the daughters, and perhaps for the first time in their lives, they try to talk about it with full disclosure. Their dialogue is interrupted time and again by the song of their mother who has already lost touch with the living but her memory still seeks an outlet and writes a separate story of past traumas into the drama.

(Source: www.instytut-teatralny.pl)

The plays *The Goths* by Artur Pałyga and *Diamond* by Małgorzata Sikorska-Miszczuk were written as part of the DRAMATOPIŚANIE programme organised by the Zbigniew Raszewski Theatre Institute. The programme is funded by the Ministry of Culture and National Heritage.

DRAMATOPIŚANIE is a programme launched in 2020 with the aim of supporting the most talented contemporary Polish playwrights by providing them with favourable conditions to pursue their work, to promote their achievements and disseminate knowledge about Polish contemporary drama.

DEBATES

Theatre. How do they do it?

How do they do it? As we listen to the music in the theatre, look at the set and listen to the lines of the actors, this question often comes back to us. How do you write a text that comes alive on stage? How do you make it more than just words on paper? How do you compose music so that it becomes an important part of the performance, not just a background sound or a bland illustration? Does a musician feel differently in the theatre than in a concert hall? What is the difference between an artist writing for the theatre and one writing an epic novel of an epic novel?

How is theatre made? – we invite anyone who wants to know more. And those who would like to join us in exploring the sources of theatrical magic. As a man wrote 400 years ago: "Double, double toil and trouble / Fire burn and cauldron bubble".

Wojciech Szot

Curator of a series of debates

at the 5th Kielce International Theatre Festival

28.09 at 17:00

FOYER OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE
AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

Admission free

THEATRE. HOW DO THEY DO IT? – SOUND

Our first magic circle will feature Michał Pepol, Karol Nepelski, and Dominik Strycharski, while

the search for mysterious potions will be chaired by Anna Sańczuk.

Michał Pepol is a cellist who has collaborated with the Royal String Quartet for many years, and is the author of, among others, the album *Kora nieskończoność*. He has performed, among others, as a soloist in the concert scene in Krzysztof Warlikowski's *The French*. He created the *Dotykafonie* – a concert-cum-choreographic performance developed for the score of the Kora infinity album.

Karol Nepelski is a composer, and author of instrumental, stage opera, and theatre and film music. In theatre, he has worked with, among others, Luke Perceval, Paweł Miśkiewicz, Paweł Wodziński, Małgorzata Warsicka, Jakub Skrzywanek, and Waldemar Raźniak.

Dominik Strycharski is a composer, flutist, vocalist, improviser, performer, and writer. In 2022, he received the Polityka Passports award. As a composer of theatre music, he has contributed to over 100 plays.

Anna Sańczuk is a journalist who has collaborated with *Vogue* monthly, among other periodicals. She is an art historian by profession.

30.09 at 16:00

FOYER OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE
AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

Admission free

THEATRE. HOW DO THEY DO IT? – TEXT

The guests of our second circle are Ishbel Szatrawska, Małgorzata Sikorska-Miszczuk and Mateusz Górniak. The talk will be chaired by Wojciech Szot.

Mateusz Górniak is the author of two books – *Trash Story*, which was among the twenty nominees for the Nike Literary Award, and *Dwie powieści ruchu* [Two Novels of Motion], published in 2023. At the Nowy Theatre in Warsaw, Grzegorz Jaremko staged *Metamorphosis*, based on a script by Górniak (based on Franz Kafka's novel).

Małgorzata Sikorska-Miszczuk is a librettist, playwright and dramaturg, author of radio plays, plays for children, and film scriptwriter. She has been called "the most staged playwright in Poland". An anthology of her plays, *Siedem nieprzyjemnych sztuk teatralnych, w tym trzy o Żydach* [Seven Unpleasant Plays, Including Three About Jews] was published in 2019.

Ishbel Szatrawska is a playwright who has been writing dramas that won many prestigious drama competitions. Szatrawska's publishing debut, the drama entitled *Żywot i śmierć pana Hersha Libkina z Sacramento, California* [The Life and Death of Mr. Hersh Libkin of Sacramento, CA], earned her, among other things, a nomination for the Polityka Passports award in literature and the title of Empik Discovery. Her prose debut has recently been published.

MEETINGS

After the performances, please join us for talks with the authors chaired by **Karolina Felberg** – literature scholar and critic, film and theatre critic, lecturer at the University of Gdańsk, collaborator of *Kultura Liberalna*, *Nowy Tygodnik Kulturalny*, *Notatnik Teatralny* and *Teatr*, author of monographic and biographic books, editor, author and editor of a culture radio show on Radio Kapitał.

27.09 at approx. 21:00

after the performance of *Spartacus. Love in the Time of the Plague* directed by **Jakub Skrzywanek**

MAIN STAGE
OF THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

29.09 approx. 21:00

after the performance of *Three Episodes of the Family Life* directed by **Markus Öhrn**

TEMPORARY STAGE OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

30.09 approx. 21:30

after the performance *My Year of Rest and Relaxation* directed by **Katarzyna Minkowska**

MAIN STAGE
OF THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

4.10 at approx. 20:30

after the performance of *Little Fifteen – Pomeranian Legends* directed by **Tomasz Man**

TEMPORARY STAGE OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

5.10 at approx. 21:00

after the performance of *The Melodrama* directed by **Anna Smolar**

MAIN STAGE
OF THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

WORK ANNIVERSARY CELEBRATION

11.10 at 18:00

TEMPORARY STAGE
OF THE STEFAN ŻEROMSKI
THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

↑ Joanna Kasperek | fot./photo Magdalena Dąbrowska

The 30th anniversary of the professional work of Joanna Kasperek, actress associated with the Stefan Żeromski Theatre in Kielce since 2005, having previously worked, among others, with the legendary Wierszalin group. Joanna Kasperek, a native of Kielce and graduate of the Theatre Academy in Białystok, is an artist who is highly respected in her home town and loved by critics and audiences alike, as evidenced by the six Wild Rose awards she has received in a people's choice competition organised by the Theatre at the end of each season.

The anniversary event will feature a song recital entitled *Zośka Wariatka – 30 years later (Zośka, the Wild Woman – 30 years Later)* performed by Joanna Kasperek, based on an idea and adaptation by Piotr Tomaszuk, with music by Krzysztof Dzierma, arranged by Jan Walczyński. The sung monodrama with lyrics penned by Julian Tuwim, Natan Tanenbaum, Robert Frost, Wisława Szymborska, Konstanty Ildefons Gałczyński, E.E. Cummings, and Philip Larkin premiered in 1995 and was awarded the first prize at the Review of Actor Songs in Wrocław, becoming a unique artistic event. Joanna Kasperek returns to *Zośka Wariatka* as a more mature, but still rebellious artist, and will be accompanied on stage by musicians: Krzysztof Strójwąg (accordion), Anna Lenckowska (viola), Sylwia Bartkiewicz (clarinet).

WORKSHOPS

26-28.09 from 16:30 to 20:30

TEMPORARY VENUE OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE AND "U STRASZA" GALLERY AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

Cost: 30 PLN for three meetings

Booking by phone: +48 41 344 75 00 (number of participants is limited)

A three-day theatre and psychology workshop entitled *Sztukateria – drama i dres* for adults will be held by psychotherapist Justyna Rutkowska and actress Joanna Kasperek.

Justyna Rutkowska

She has been running VERSO Institute for Psychotherapy and Health for several years. She is a psychologist and psychotherapist. She gained professional experience and expertise at the University of Silesia, the Medical University of Gdańsk, the Silesian Medical University, the Cracow Psychodynamic Centre, the Laboratory of Psychoeducation in Warsaw, the TROP Group in Warsaw and the School of Trainers "Meritum" in Katowice and other places and currently is undergoing training at the Cracow School of Psychoanalytic Psychotherapy. Her interests include psychosomatics, mental hygiene, the culture of non-accusation and non-stigmatisation, and understanding instead of judging. She has dealt with issues of understanding communication, among others, on Polish Radio's Third Program with Dariusz Bugalski in the "Trójka Club" series and on the cultural programme "Reservation" with Katarzyna Janowska on Onet. Currently, she is a member of the team working on the "Taboo of Violence" project of the Łaźnia Nowa Theatre in Kraków. She also participates in theatre workshops at the Witkacy Theatre in Zakopane.

She is also interested in photography, ornithology, film and good everyday life. She likes to hike in the mountains, is a climber and loves to read maps. She is a lecturer at the SWPS University Psychology Department. Her professional motto is to inspire others to live a healthy and conscious life.

Joanna Kasperek

Graduate of the Theatre Academy in Białystok. While still at university, she performed with flair at the legendary Wierszalin Theatre in Supraśl. Her first role (Viviana in Tadeusz Słobodzianek's *Merlin* directed by Piotr Tomaszuk) brought her a lot of attention earned her the title of "best debut of the 1993/94 season". She won awards and distinctions for her subsequent roles, including the main award at the Review of Actor Songs and awards at the National Competition for the Staging of Polish Contemporary Art.

She briefly worked at Warsaw's Rozmaitości Theatre where she performed in the outstanding production of *God's Words* directed by Piotr Tomaszuk, and then joined Wrocław's Współczesny Theatre. Her hometown Kielce turned out to be the next stop on her theatrical, as well as personal life path. Joanna Kasperek joined the Stefan Żeromski Theatre, where she has been working to this day. On the stage of the Kielce theatre, she created many outstanding roles, including in Wiesław Myśliwski's *The Horizon* directed by Michał Kociński, Simon Stephens' *Harper* directed by Grzegorz Wiśniewski, Jolanta Janiczak's *Joanna the Mad; the Queen* directed by Wiktor Rubin, Chekhov's *The Cherry Orchard* directed by Krzysztof Rekowski and many others. In 2019, she was awarded the Bronze Medal for "Merit to Culture Gloria Artis".

Privately, she is a mother of three children, and an admirer of Podlasie and Polish contemporary literature.

During the workshops combining two seemingly distant, but very close worlds – theatre and psychology – participants will dig into the deepest sources of their emotional states. They will learn how emotions are manifested by the body. Providing comfort and security for the mind, the workshop will combine psychological and theatrical approaches, exploring the participants' wide range of expression at the level of body and mind.

Forms of work: focused discussion, teamwork, practical exercises, working with text, brainstorming, video, presentation, mini-lecture, case study, acting practice, bodywork, art projects.

Participants will receive certificates of participation in the course and handouts.

NASZ MAŁY JUBILEUSZ. To już piąta edycja festiwalu

W tym roku Kielecki Międzynarodowy Festiwal Teatralny odbywa się po raz piąty, ale dla ekipy naszego teatru – po raz siódmy.

Pierwszą edycję, która miała miejsce w 2017 roku, nazwaliśmy „Pilotem”. Chcieliśmy sprawdzić, czy Widzom spodoba się pomysł prezentacji kilku spektakli spoza Kielc. Pokazaliśmy ich wówczas pięć: dwa monodramy Agnieszki Przepiórskiej, spektakl Wojciecha Ziemińskiego „Jeden gest” oraz „Kła” – spektakl, który miał premierę w Teatrze im. Stefana Żeromskiego rok wcześniej. Z pewnością największym wydarzeniem tamtej edycji stał się brawurowy monodram Tamása Keresztesa na podstawie „Pamiętnika wariata” Mikołaja Gogola. Monodram zagrany w języku węgierskim (z napisami polskimi) dwukrotnie okazał się strzałem w dziesiątkę – widzowie pierwszego pokazu natychmiast dali znać znajomym i ci biegli do teatru, choć pewnie wcześniej tego nie planowali.

↓ „Pamiętnik wariata” wg opowiadania Mikołaja Gogola, reż. Viktor Bodó // „Diary of a Madman” based on the short story by Nikolai Gogol, directed by Viktor Bodó | fot./photo archiwum Teatru im. Józsefa Kantony w Budapeszcie/ archive of the Jozsef Kantona Theatre in Budapest

OUR LITTLE ANNIVERSARY.

This is the fifth edition of the festival.

This year the Kielce International Theatre Festival is held for the fifth time, but for our theatre team – for the seventh time

We called the first edition, which took place in 2017, the ‘pilot’ edition. At that time, our aim was to see whether the local audience would like the idea of seeing several performances from cities other than Kielce. In 2017, we presented a total of five plays, namely two monodramas by Agnieszka Przepińska, *One Gesture* by Wojciech Ziemiński, and *The Fang*, a play that premiered at the Stefan Żeromski Theatre the year before. Certainly, the biggest event of that edition was the daring monodrama by Tamás Keresztes based on Nikolai Gogol's *Diary of a Madman*. The Hungarian performance (with Polish subtitles) proved to be a hit not once, but twice, as people who saw

↑ „Roz/CZAROWANIE” Grzegorza Staszaka, reż. Anna Wieczur-Bluszcz // „dis/APPOINTMENT” by Grzegorz Staszak directed by Anna Wieczur-Bluszcz | fot./photo Tomasz Słupski

Zachęceni powodzeniem „Pilota”, rok później przygotowaliśmy kolejną edycję festiwalu. Tym razem otrzymała ona numer 1, a jej motywem przewodnim był młody człowiek stojący w obliczu istotnego wyboru życiowego. Kielczanie zobaczyli „Český diplom” z Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu, „Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku” z Nowego Teatru im. Witkacego w Słupsku, „#[+#!? (Słowo na G)” z Teatru Układ Formalny we Wrocławiu, „roz/CZAROWANIE” z Teatru Ochoty w Warszawie oraz spektakl „Mátia” mierzący się z problemami totalitaryzmu wyreżyserowany przez Hiszpankę Carlę Rovirę. Ogromne emocje i dyskusję wzbudziło przedstawienie „MY/ONI” – koprodukcja Szentendrei Teátrum, FÜGE i Orlai Productions z Węgier – przywołujące tragedię w Biesłanie. Spektakl ten pokazany został w sali gimnastycznej Wojewódzkiego Domu Kultury przy ulicy Ściegiennego, która wkrótce została przebudowana na... tymczasową siedzibę Teatru Żeromskiego. Festiwal zakończyliśmy „Prapremierą dreszczowca” z warszawskiego Och-Teatru.

Dostrzegając duże zainteresowanie Widzów, a jednocześnie chcąc zaproponować Im formułę dotychczas w Kielcach nieobecną, edycji festiwalu w 2019 roku nadaliśmy mocno muzyczny charakter. Przegląd rozpoczął spektakl

the first show immediately told their friends, and these friends came to the second show, although they had probably not planned the visit in advance.

Encouraged by the success of the ‘pilot’ edition, we prepared another edition of the festival a year later. This was called the first edition and the dominant theme was young people faced with the need to make important life choices. The Kielce audience saw *Český diplom* from the Jan Kochanowski Theatre of Opole, *Two Poor Romanians Speaking Polish* from the Witkacy Nowy Theatre of Słupsk, *#[+#!? (Word Beginning with G)* from the Układ Formalny Theatre of Wrocław, *dis/APPOINTMENT* from the Ochota Theatre of Warsaw, and the play *Mátia* which addressed the problems of totalitarianism, directed by Carla Rovira from Spain. The performance *WE/OTHERS*, a coproduction of Szentendrei Teátrum, FÜGE and Orlai Productions from Hungary about the Beslan tragedy aroused great emotion and discussion. The play was performed in the gymnasium of the Wojewódzki Dom Kultury at Ściegiennego street, which soon became the temporary home of the Żeromski Theatre. We closed the festival with the *Premiere of a Thriller* from Warsaw's Och-Teatr.

z piosenkami Kory i zespołu Maanam „Bądź taka, nie bądź taka” Teatru im. Ludwika Solskiego w Tarnowie. Wokół piosenek Beaty Kozidrak i zespołu Bajm osnuty był spektakl „Być jak Beata” z Teatru Współczesnego w Szczecinie. Iron Skulls Co z Hiszpanii pokazał energetyczny spektakl teatru tańca „Sinestesia”. Ze Słowenii do Kielc przyjechała wybitna „Iliada” Jerneja Lorenciego, a festiwal zakończyliśmy „Zapiskami z wygnania” – monodramem Krystyny Jandy. Na ten ostatni spektakl bilety rozeszły się natychmiast, a widownia naszej ówczesnej Dużej Sceny przy ulicy Sienkiewicza pękała w szwach.

W 2020 roku, z powodu drugiego lockdownu, niemalże z dnia na dzień zmuszeni byliśmy odwołać trzecią edycję festiwalu, która – dopięta na ostatni guzik – czekała już w blokach startowych. Rok przygotowań całego teatru poszedł na marne...

Za to rok później trzecia edycja odbyła się już bez zakłóceń. Jacek Wakar w naszej „Gazecie Teatralnej” pisał: „Wróciliśmy. Mocno poobijani, niektórzy z rezygnacją w oczach, ale lekkim uśmiechem ukrytym pod obowiązkową maską, bo przecież jakoś to przetrwaliśmy – przynajmniej my – i znowu widzimy się na widowni”. Pokazaliśmy wówczas przedstawienia z Katowic, Lublina, Legnicy, Słupska, Gdańska, Gniezna i Warszawy. Przymiotnik „międzynarodowy” w nazwie festiwalu potwierdzało przedstawienie ze Słowenii „Deklica s strunami”, na którym licznie stawili się piłkarze ręczni z kieleckiej drużyny mistrzów. Na finał zaprezentowaliśmy przedstawienie „Sonata jesienna” z Teatru Narodowego w Warszawie z wybitną rolą Danuty Stenki. A że ta wspaniała aktorka obchodziła w dniu pokazu okrągłe urodziny, kielecka publiczność po ukłonach gromko zaśpiewała jubilatce „Sto lat!”. Z programem festiwalu poszliśmy o krok dalej, rozszerzając go o dodatkowe wydarzenia: spotkania z twórcami spektakli, czytania sztuk oraz warsztaty recenzenckie dla młodzieży. To oczywiście oznaczało więcej wysiłku dla nas jako organizatorów, ale coraz liczniejsza obecność Widzów była informacją zwrotną, że właśnie tego oczekują. A my nie zamierzamy Ich zawieść!

W 2022 roku, w ramach czwartej edycji festiwalu, zaprezentowaliśmy aż dziesięć spektakli, m.in. z Warszawy, Poznania, Olsztyna czy Torunia. Największym – pod każdym względem – przedsięwzięciem okazała się „Odyseja. Historia dla Hollywoodu” z Nowego Teatru w Warszawie z gwiazdorską obsadą. Teatr zagraniczny reprezentowany był przez Szkéné Színház z Budapesztu. Podczas festiwalu odbyły się czytania sztuk nagrodzonych w ramach „Dramatopisania” – konkursu Instytutu Teatralnego oraz cykl debat

Seeing the great interest of the audience and wanting to offer them a formula that has been missing in Kielce so far, we have given the 2019 edition of the Festival a strong musical character. The festival began with a performance of songs by Kora and the Maanam band *Be This, Don't Be That* by the Ludwik Solski Theatre in Tarnów. *The Being Beata show* by the Współczesny Theatre in Szczecin was made up of songs by Beata Kozidrak and the Bajm band. Iron Skulls Co from Spain presented an energetic dance-theatre performance called *Sinestesia*. We also hosted the outstanding Slovenian play *Iliad* by Jernej Lorenci, and we closed the festival with *Notes from Exile*, a monodrama by Krystyna Janda. Tickets for the latter performance sold out immediately, and the auditorium of our then Large Stage in Sienkiewicza street was bursting at the seams.

In 2020, due to the second lockdown, we were forced practically overnight to cancel the third edition of the festival, which was ready and just waiting to be deployed. A year of preparation by the entire theatre went to waste...

↓ „Alte Hajm / Stary Dom... מֵייה עטלאַ / סאַךּ יראַטס”, reż. Marcin Wierchowski, scenariusz Michael Rubinfeld, Marcin Wierchowski // „Alte Hajm / Old House מֵייה עטלאַ / סאַךּ יראַטס” directed by Marcin Wierchowski, script by Michael Rubinfeld and Marcin Wierchowski | fot./photo Monika Stolarska

↑ „Nad Niemnem. Obrazy z czasów pozytywizmu” Elizy Orzeszkowej, reż. Jędrzej Piaskowski // „On The Niemen. Images from the Positivist Era” by Eliza Orzeszkowa, directed by Jędrzej Piaskowski

kuratorowanych przez Wojtkę Szotą, poświęconych edukacji, „dziadersom”, feminizmowi oraz zespołowości. Program uzupełniała poruszająca wystawa fotograficzna Michała Iwanowskiego. Wszystko to obserwowali i opisywali zagraniczni goście, którzy do Kielc przyjechali dzięki naszej współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza.

Nie spoczywamy na laurach. Wciąż dla naszych Widzów szukamy tego, co najciekawsze w europejskim teatrze. Po tych pięciu (siedmiu!) odsłonach Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego mamy już *know-how*, ale dobrze wiemy, że teatr jest w nieustannym procesie zmiany. Nasz przegląd chce ją uchwycić. Dlatego teatralną jesień warto spędzać w Kielcach.

Marcin Zawada
od 2017 roku dyrektor Kieleckiego
Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego,
wraz z zespołem

↑ „Krótka rozmowa ze śmiercią” na podstawie tekstów Mikołaja z Mierzynia i Mikołaja Reja, reż. Marcin Liber // „A Short Conversation with Death” based on texts by Mikołaj from Mierzyniec and Mikołaj Rej, directed by Marcin Liber | fot./photo Dawid Stube

↓ „Resztki”, Jarosław Murawski na motywach „Stramera” Mikołaja Łozińskiego i „Wyjechali” W.G. Sebald, reż. Ewelina Marciniak // „Remnants”, based on “Stramer” by Mikołaj Łoziński and “The Emigrants” by W.G. Sebald, reż. Ewelina Marciniak | fot./photo Natalia Kabanow

The following year, however, the third edition took place without a hitch. Jacek Wakar wrote in our *Theatre Gazette*: “We are back. Badly bruised, some with resignation in their eyes, but a slight smile hidden under the obligatory mask, because after all, somehow we survived it, at least we did, and we will see each other in the audience again”. During this edition, we presented performances from Katowice, Lublin, Legnica, Słupsk, Gdańsk, Gniezno, and Warsaw. The word ‘international’ in the festival name was confirmed by a performance from Slovenia entitled *Deklica s strunami*, which was seen in large numbers by handball players from the Kielce championship team. For the finale, we presented *Autumn Sonata* from the Narodowy Theatre in Warsaw with an outstanding role by Danuta Stenka. As it was the actress’ birthday, the Kielce audience sang “Happy Birthday!” to her after the performance. This year, we took the festival programme a step further, adding additional events such as meetings with playwrights, staged readings of plays and a workshop on theatre criticism for young people. Of course, this meant more work for us as organisers, but the growing attendance proved that this is what our audiences want and expect from a festival. And we have not intend to disappoint!

In 2022, as part of the fourth edition of the festival, we presented ten performances, including from Warsaw, Poznań, Olsztyn, and Toruń. The biggest of them, by any measure, was *Odyseja. A Story for Hollywood* from the Nowy Theatre of Warsaw with an all-star cast. Foreign theatre was represented by Szkéné Színház of Budapest. The festival included performative readings of plays awarded as part of the *Dramatopisanie* competition organised by the Theatre Institute, and a series of debates curated by Wojtek Szot on education, boomers, feminism, and teamwork. The programme was complemented by a moving exhibition of photographs by Michał Iwanowski. All this was witnessed and reported on by foreign guests who came to Kielce thanks to our cooperation with the Adam Mickiewicz Institute.

We are not resting on our laurels. We continue to search for what is most interesting in European theatre for our audiences. After five (seven!) editions of the Kielce International Theatre Festival, we already have the *know-how*, but we also know very well that theatre is in a constant process of change. Our festival aims to capture this fascinating transition. That is why Kielce is the place to be for all theatre lovers this autumn.

Marcin Zawada,
Director of the Kielce International Theatre
Festival since 2017, together with the team

4-26.11.2017

KIELECKI
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRALNY

projekt

PILOT
ażowy

- Pięć tytułów, sześć pokazów spektakli, dwa spotkania towarzyszące, 1200 widzów
- Teatry z Budapesztu, Warszawy i Kielc
- Temat przewodni: doświadczenie utraty – wolności, słuchu, rodziny, ukochanej osoby, kontaktu z rzeczywistością
- Napisali:

„Kielczanie uczestniczyli w serii interesujących spotkań. Organizatorzy dobrali uniwersalne spektakle, które trafiły do szerszego grona publiczności” (Radio eM)

„Festiwal wciąż dalszy będzie miał w przyszłym roku. Krzepiąca to wiadomość, bo stał się okazją do spotkania z ciekawymi, społecznie zaangażowanymi spektaklami” („Echo Dnia”)

↑ „Jeden gest” scenariusz i reżyseria Wojciech Ziemiński // „One gesture” written and directed by Wojciech Ziemiński

→ „Tato nie wraca” Piotra Rowickiego w reżyserii Piotra Ratajczaka // “Dad is not coming back” by Piotr Rowicki, directed by Piotr Ratajczak

Kielce International Theatre Festival PILOT edition

- Five titles, six performances, two accompanying meetings, 1,200 viewers
- Theatres from Budapest, Warsaw, and Kielce
- Main theme: the experience of loss – the loss of freedom, of hearing, of family, of a loved one, of contact with reality
- What they wrote:

“The people of Kielce participated in a series of interesting encounters. The organisers selected universal performances which reached a wider audience” (Radio eM)

“The festival will continue next year. This is encouraging news because it has become an opportunity to watch interesting, socially engaged performances” (Echo Dnia)

↑ Dwa pokazy spektaklu „Pamiętnik wariata” zapowiadał plakat ze zdjęciem Tamása Keresztesa. // Two screenings of the play “Diary of a Madman” were announced by a poster with a photo of Tamás Keresztes.

15-27.10.2018

1 * KIELECKI MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRALNY

- Ośiem spektakli z trzech krajów w trzech lokalizacjach, jedenaście wydarzeń, 1700 widzów
- Temat przewodni: młody człowiek w obliczu ważnego wyboru życiowego
- Piłkarze Korony Kielce na widowni spektaklu „Česky diplom”. Jeden z piłkarzy, Jakub Zubrowski komentował w „Echu Dnia”: – *Przedstawienie było na bardzo wysokich obrotach. Aktorzy biegali, śpiewali, tańczyli w zasadzie bez przerwy. Jestem pod dużym wrażeniem. Długi czas nie było mnie w teatrze i bardzo się cieszę, że dałem się namówić. To coś całkiem innego, czego nie ma się na co dzień. Była inicjatywa ze strony klubu oraz teatru i dzięki temu udało się miło spędzić wieczór.*
- Napisali:

„Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach po raz drugi zaprosił do stolicy regionu teatry z kraju i Europy. Widzowie do wyboru będą mieli 8 pasjonujących widowisk. Spektakle będą wystawiane nie tylko na deskach kieleckiego teatru, ale także w liceum im. Stefana Żeromskiego oraz w sali gimnastycznej Wojewódzkiego Domu Kultury” (TVP Kielce)

↑ „Słowo na G” Teatru Układ Formalny wybrzmiało w klasie szkolnej I LO im. Stefana Żeromskiego w Kielcach. // A “Word Beginning with G” by the Układ Formalny Theatre was presented in the classrooms of Stefan Żeromski High School no. 1 in Kielce. | fot./photo Bartłomiej Górniak

„Pierwsza edycja Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego już za nami. Organizatorzy od razu wysoko ustawili poprzeczkę układając program dzień po dniu przez cały tydzień. Gościnną sceną teatru co wieczór wyglądała inaczej, oferując kolejną wersję opowieści o młodych. Bo to oni byli bohaterami tego festiwalu” („Made in Świętokrzyskie”)

↑ „Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku” Dorota Masłowska, reż. Paweł Świątek // “Two Poor Romanians Speaking Polish” by Dorota Masłowska, dir. Paweł Świątek | fot./photo Piotr Stępień

↓ Węgierski spektakl „My/Oni” publiczność oglądała w sali gimnastycznej Wojewódzkiego Domu Kultury. Każdy otrzymał słuchawkę, by usłyszeć w nich głos Daniela Warmuza tłumaczącego symultanicznie. // The Hungarian performance “We/Others” was watched by the audience in the gymnasium of the Wojewódzki Dom Kultury. Everyone was given headphones to listen to Daniel Warmuz’s voice translating the play simultaneously. | fot./photo Attila Takács

↑ „Český diplom” wg reportaży Mariusza Szczygła, reż. Piotr Ratajczak //
 “Český díplom” based on the reportages by Mariusz Szczygł, directed by Piotr Ratajczak | fot./photo Michał Olszewski

1st Kielce International Theatre Festival

- Eight performances from three countries in three locations, eleven events, and 1,700 spectators
- Main theme: a young person facing an important life choice
- Footballers of Korona Kielce in the audience of the play *Česky Diplom*. One of the footballers, Jakub Zubrowski commented later in the *Echo Dnia*: “The performance was incredibly fast-paced. The actors were running, singing, and dancing non-stop. I am very impressed. I had not been to the theatre for a long time and I am very glad I let myself be persuaded. It is something quite different that you do not get to experience every day. There was an initiative on the part of the club and the theatre and it made for an enjoyable evening”

→ What they wrote:

“The Stefan Żeromski Theatre in Kielce has invited theatres from Poland and Europe to the regional capital for the second time. Audiences will have a choice of eight exciting shows. The performances will be staged not only on the stage of the Kielce theatre but also at the

Stefan Żeromski secondary school and in the gymnasium of the Wojewódzki Dom Kultury” (TVP Kielce)

“The first edition of the Kielce International Theatre Festival is now behind us. The organisers immediately set the bar high by arranging the programme day by day for a whole week. The guest stage of the theatre looked different every evening, offering another version of the story about the young. As it was young people who were the true heroes of this festival” (*Made in Świętokrzyskie*).

↑ Hiszpańska „Matria” poruszyła widzów, którzy na dużej scenie teatru przy ulicy Sienkiewicza 32 zasiedli w kręgu. // The Spanish “Matria” moved the audience who sat in a circle on the big stage of the theatre at ul. Sienkiewicza 32 street. | fot./photo Bartłomiej Górniak

22-28.10.2019

2*

KIELECKI
 MIĘDZYNARODOWY
 FESTIWAL TEATRALNY

- Pięć spektakli z trzech krajów, jedenaście wydarzeń, 1800 widzów
- Bezpłatne warsztaty – taneczne z hiszpańską grupą Iron Skulls Co i aktorskie dla młodzieży szkolnej
- Napisali:

„22 października Teatr Solskiego zaprezentował spektakl „Bądź taka, nie bądź taka” z piosenkami Kory i zespołu Maanam w wykonaniu Karoliny Gibki. - Jesteśmy bardzo wdzięczni za zaproszenie na 2. Międzynarodowy Festiwal Teatralny do Kielc, gdzie mogliśmy znaleźć się w gronie fantastycznych artystów z Polski i Europy. Spotkało nas bardzo ciepłe przyjęcie ze strony kieleckiej widowni. Takie spotkania z widzami potwierdzają, że przekaz spektaklu jest żywy i poruszający, a twórczość Maanamu aktualna - mówi aktorka, Karolina Gibki” (www.teatr.tarnow.pl)

↑ Energetyczny pomarańczowy – kolor drugiej edycji festiwalu widoczny był także na ulicach Kielc w postaci gadżetów i flag. // Energetic orange – the colour of the second edition of the festival was also visible on the streets of Kielce in the form of gadgets and flags.
 ↓ | fot./photo Magdalena Dąbrowska, Michał Walczak

↑ „Sinestesia”, reż. i wykonanie Iron Skulls Co (Hiszpania) // “Sinestesia”, dir. and performed by Iron Skulls Co (Spain) | fot./photo Vicente R

2nd Kielce International Theatre Festival

- Five performances from three countries, eleven events, and 1,800 viewers
- Free workshops – dance class with the Spanish group Iron Skulls Co and acting class for schoolchildren
- What they wrote:

“On 22 October, the Solski Theatre presented the performance *Be This, Don't be That* with songs by Kora and the band Maanam, performed by Karolina Gibki.

“We are very grateful for the invitation to the 2nd Kielce International Theatre Festival, where we could join other fantastic artists from Poland and Europe. We received a very warm welcome from the Kielce audience. Such meetings with the audience confirm that the message of our performance is vivid and moving and that people can still relate to Maanam's work”, says Karolina Gibki, an actress” (www.teatr.tarnow.pl)

↑ Warsztaty aktorskie i taneczne – nie było nudy! // Acting and dance workshops – there was no space for boredom! | fot./photo Michał Walczak

↓ „Iliada” wg Homera, reż. Jernej Lorenci, (Słowenia) // „Iliad” by Homer, directed by Jernej Lorenci, (Slovenia) | fot./photo Peter Uhan

↑ Spektakl Krystyny Jandy „Zapiski z wygnania” pobił wszelkie rekordy frekwencyjne. // Krystyna Janda's performance "Notes from Exile" broke all attendance records. | fot./photo Katarzyna Kural-Sadowska, Michał Walczak

22-28.10.2019

3*

KIELECKI
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRALNY

- Napisali:

„Premier Mateusz Morawiecki ogłosił w związku z pandemią czasowe zamknięcie od 7 do 29 listopada instytucji kultury: filharmonii, teatrów, muzeów, kin, domów kultury, bibliotek, galerii sztuki. Oznacza to, że nie będą mogły być w nich organizowane wydarzenia z udziałem publiczności. (...) Teatr zmuszony był odwołać 3. Kielecki Międzynarodowy Festiwal Teatralny. Trudno powiedzieć czy i na kiedy ta impreza będzie przeniesiona” (Radio Kielce)

3rd Kielce International Theatre Festival

- What they wrote:

“Due to the pandemic, Prime Minister Mateusz Morawiecki announced the temporary closure of all cultural institutions: philharmonics, theatres, museums, cinemas, community centres, libraries, and art galleries from 7 to 29 November. This means that events involving the public will not be able to be held. (...) The theatre has been forced to cancel the 3rd Kielce International Theatre Festival. It is difficult to say if and when this event will be postponed too” (Radio Kielce)

2.09-12.10.2021

3*

KIELECKI
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRALNY

- Dwanaście spektakli z dwóch krajów, dwa spotkania z twórcami, dwa czytania performatywne, 1850 widzów
- Warsztaty recenzenckie dla młodzieży prowadzone przez krytyka teatralnego Michała Centkowskiego
- Współpraca z Kinem Fenomen i pokaz filmu dokumentalnego „Bergman: rok z życia” w reżyserii Jane Magnusson
- Premiera książki kielczanina Mateusza Pakuły „Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję”
- Piłkarze ręczni z KS Vive Kielce na widowni słoweńskiego spektaklu „Deklica s strunami”
- Napisali:

„3. Kielecki Międzynarodowy Festiwal Teatralny dobiegł końca. Spektakle zaprezentowane nad Silnicą okazały się wielkim sukcesem. Wielkie brawa należą się przede wszystkim Ekipie 3. KMFT z jego dyrektorami Michałem Kotańskim i Marcinem Zawadą na czele. Za to, że się nie poddali, że mimo pandemii, lęków i obustrzeń zorganizowali nam to piękne święto teatru, nie przerywając nowej, pięknej tradycji teatralnego spotkania w Kielcach” (domagalasiekultury.pl)

- ↑ Mająca towarzyszyć festiwalowi Gazeta Teatralna nr 82 była już gotowa. Niestety ostatecznie trafiła jedynie do teatralnego archiwum. // The Theatre Gazette No. 82, which was to accompany the festival, was ready. Unfortunately, it eventually ended up only in the theatre archives.

3rd Kielce International Theatre Festival

- Twelve performances from two countries, two meetings with artists, two performative readings, and 1850 viewers
- Review-writing workshop for young people run by theatre critic Michał Centkowski
- Cooperation with Fenomen Cinema and a screening of the documentary *Bergman: A Year in the Life* directed by Jane Magnusson
- The premiere of a book by Mateusz Pakuła, a native of Kielce, *How I Didn't Kill My Father and How Much I Regret It*
- Handball players from KS Vive Kielce in the audience of the Slovenian play *Deklica s strunami*
- What they wrote:

"The third Kielce International Theatre Festival has come to an end. The performances presented were a great success. Great applause is due first and foremost to the Festival organising team headed by its directors Michał Kotański and Marcin Zawada. Appreciation is due because they did not give up and despite the pandemic, the fears and restrictions they organised this beautiful festival of theatre for us, managing not to interrupt a new, beautiful tradition of theatrical encounters in Kielce" (*domagalasiekultury.pl*)

- ↓ „Biblia: Próba”, reż. Jernej Lorenci // “Bible: an Attempt”, dir. by Jernej Lorenci | fot./photo Wojciech Habdas

- ↑ Spektakl „Fanny i Aleksander” w reżyserii Łukasza Kosa opanował całe Kieleckie Centrum Kultury. Nagrania wideo robiono nawet na dachu. // The performance of “Fanny and Alexander”, directed by Łukasz Kos was held almost in all the nooks and crannies of the Kielce Cultural Centre. Video footage was shot on the roof. | fot./photo Wojciech Habdas

- ↓ W trakcie przeglądu Danuta Stenka świętowała urodziny. Dyrektor festiwalu Marcin Zawada wręczył jej kwiaty. // During the festival, Danuta Stenka celebrated her birthday. The Festival director Marcin Zawada presented her with flowers. | fot./photo Wojciech Habdas

- ↑ „Deklica s strunami” (Dziewczyna ze strunami) Mai Hrgović i Marjana Nečaka, reż. Marjan Nečak // “Deklica s strunami” (*Girl with strings*) by Maia Hrgović and Marjan Nečak, dir. by Marjan Nečak | fot./photo Peter Uhan

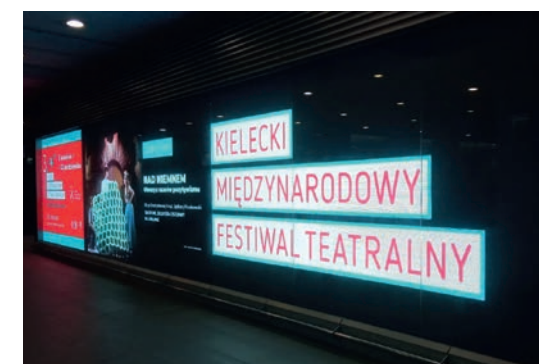
- ↓ „Śmierć komiwojażera” Arthura Millera, reż. Radek Stępień // “Death of a Salesman” by Arthur Miller, dir. by Radek Stępień | fot./photo Dominik Werner

- ↑ Reklamowaliśmy się w przestrzeni publicznej, m.in. na kieleckim dworcu PKP czy warszawskim metrze. // We advertised the festival in public space, including at the Kielce railway station and the Warsaw metro.
- ↓ | fot./photo Magdalena Dąbrowska

- ↑ Wirtuosi piłki ręcznej – zawodnicy KS Vive Kielce byli gośćmi festiwalu w 2021 roku. // Handball virtuosos – KS Vive Kielce players were the guests of the 2021 festival. | fot./photo Wojciech Habdas

27.09-13.10.2022

4*

**KIELECKI
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRALNY**

- Dziesięć spektakli z dwóch krajów, siedem spotkań z twórcami, cztery debaty w ramach cyklu „Nowe definicje”, dwa czytania performatywne, 2100 widzów
- Temat przewodni: dom
- Wystawa fotografii „Go home, Polish” Michała Iwanowskiego – zdobywcy nagrody „Emerging Photographer”, którego prace znajdują się w międzynarodowych kolekcjach (m.in. Muzeum Narodowym Walii czy Muzeum Sztuk Współczesnych w Zagrzebiu)
- Benefis z okazji jubileuszu 40-lecia pracy zawodowej aktora Jacka Mąki
- Dziennikarze i krytycy z Islandii, Węgier, Bułgarii, Litwy i Polski
- Napisałi:

„Idea Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego jest tworzenie przestrzeni wielokulturowego dialogu poprzez prezentację różnorodnych odmian współczesnego teatru i dramaturgii krajów europejskich. Festiwal w zamierzeniu jest platformą spotkań profesjonalistów i miłośników teatru, a przyświeca mu misja szeroko rozumianej integracji kultury europejskiej i środowiska teatralnego. Przede wszystkim jednak stwarza widzom miasta i regionu sposobność poznania istotnych spektakli” (onet.pl)

↑ W 2022 roku festiwal „pokolorował” Kielce na żółto. // In 2022, the festival coloured Kielce yellow. | fot./photo Wojciech Habdas

↑ Podczas cyklu debat z nowej perspektywy przyjrzelśmy się ważnym i niełatwym zagadnieniom, z jakimi mierzy się obecnie teatr. Kurator cyklu Wojciech Szot o edukacji rozmawiał z Joanną Nawrocką, dyrektorką warszawskiego Teatru Ochoty i Danielem Arbaczewskim, pedagogiem i menadżerem kultury. // During the series of debates, we discussed the important and challenging issues facing theatre today from a new angle. Wojciech Szot, the curator of the series, talked about education with Joanna Nawrocka, the director of the Ochota Theatre in Warsaw, and Daniel Arbaczewski, an educator and cultural manager. | fot./photo Wojciech Habdas

4th Kielce International Theatre Festival

- Ten performances from two countries, seven meetings with artists, four debates within the “New Definitions” section, two performative readings, and 2,100 viewers
- The motto of this edition was Home.
- Exhibition of photographs *Go Home, Polish* by Michał Iwanowski – winner of the “Emerging Photographer” award, whose works can be found in international collections (including the National Museum of Wales and the Museum of Contemporary Art in Zagreb)
- Anniversary gala in celebration of actor Jacek Mąka’s 40th years of work
- Journalists and critics from Iceland, Hungary, Bulgaria, Lithuania and Poland
- What they wrote:

“The idea of the Kielce International Theatre Festival is to create a space for multicultural dialogue by presenting the diverse varieties of contemporary theatre and drama of European countries. The festival is intended as a platform for meetings of theatre professionals and enthusiasts, with a mission to integrate European culture and the theatre community in the broadest sense. First and foremost, however, it provides the audience of the city and the region with an opportunity to learn about important performances” (onet.pl)

↑ „Kartonpapa”, scen. i reż. István Tasnádi (Węgry) // “Kartonpapa”, written and directed by István Tasnádi (Hungary) | fot./photo Csaba Meszaros

↑ Widzowie najpierw obejrzeni spektakl „Odyseja. Historia dla Hollywoodu” w reżyserii Krzysztofa Warlikowskiego, a potem wzięli udział w spotkaniu z aktorami, m.in. Andrzejem Chyrą, Mają Ostaszewską, Magdaleną Cielecką, Bartoszem Gelnerem, Jackiem Poniedziałkiem. // The audience first watched the play “Odyssey. History For Hollywood” directed by Krzysztof Warlikowski, and then took part in a meeting with actors, including Andrzej Chyra, Maja Ostaszewska, Magdalena Cielecka, Bartosz Gelner, and Jacek Poniedziałek. | fot./photo Magda Hueckel, Wojciech Habdas

↓ „Kruk z Tower”, Andriej Iwanow, reż. Aldona Figura // “Raven from Tower” by Andrei Ivanov, dir. by Aldona Figura | fot./photo Krzysztof Bieliński

↑ Michał Iwanowski sfotografował swoją pieszą wędrowkę z brytyjskiego Cardiff do Świebodzic. Jego zdjęcia oglądali widzowie czwartej edycji festiwalu. // Michał Iwanowski photographed his hike from Cardiff in the UK to Świebodzice. His photos were exhibited during the fourth edition of the festival. | fot./photo Wojciech Habdas

HISTORYCZNY BUDYNEK TEATRU ŻEROMSKIEGO PO REMONCIE

Po trwającym w latach 2021-2024 remoncie kielecki teatr będzie najnowocześniejszym w Polsce i jednym z najnowocześniejszych w Europie budynków teatralnych. W planach jest wyposażenie budynku w różnorodne udogodnienia i rozwiązania technologiczno-inscenizacyjne, m.in.:

- system pętli indukcyjnej wzmacniający głos ze sceny na potrzeby osób niedosłyszących oraz system audiodeskrypcji oparty na słownym opisie treści wizualnych, wspierający odbiór spektaklu przez osoby niewidome i słabowidzące
- scenę obrotową i system zapadni umożliwiające szybką zmianę dekoracji oraz podnoszenie lub opuszczanie sekcji bądź całości sceny
- technologię dźwięku immersyjnego, czyli system dźwięku 3D pozwalający na tworzenie dla

każdego z widzów z osobną wirtualnej przestrzeni dźwiękowej, gdzie każde źródło ma swoją lokalizację

- technologię eliminacji wirusów (w tym SARS-CoV-2), bakterii, grzybów, alergenów i innych szkodliwych dla zdrowia patogenów, opartą na dezynfekcji powietrza i powierzchni za pomocą reaktywnych utleniaczy, także w obecności ludzi, czego efektem jest najwyższy poziom bezpieczeństwa mikrobiologicznego.

Źródła finansowania inwestycji:

- Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego w latach 2022-2023
- fundusze EOG 2014-2021
- RPO na lata 2014-2020
- Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

HISTORICAL BUILDING OF THE ŻEROMSKI THEATRE AFTER RECONSTRUCTION

After the renovation in 2021-2024, the Kielce Theatre will be housed in Poland's most state-of-the-art theatre building and one of the most state-of-the-art theatre buildings in Europe. According to the plan, the building will be equipped with a wide range of facilities and technological and staging solutions, including:

- An induction loop system that amplifies the voice from the stage for the needs of the hearing impaired and an audio-description system based on a verbal description of the visual content, that supports the reception of the performance by the blind and visually-impaired;
- A revolving stage and a system of catwalks to allow rapid set changes and the raising or lowering of sections or the entire stage;

- Immersive sound technology, i.e., a 3D sound system that allows the creation of a virtual sound space for each member of the audience, with each source having its own location;
- Technology for the elimination of viruses (including SARS-CoV-2), bacteria, fungi, allergens, and other harmful pathogens, consisting in the disinfection of air and surfaces with reactive oxidants, even in the presence of people, resulting in the highest level of microbiological safety.

Sources of funding for the investment:

- Ministry of Culture and National Heritage in 2022-2023
- EEA funds in 2014-2021
- ROP in 2014-2020
- Świętokrzyskie Region Marshal's Office

↓ Realizowany w trakcie inwestycji projekt jest pomostem pomiędzy przeszłością a współczesnością.

The project implemented during the investment is a bridge between the past and the present. ↓

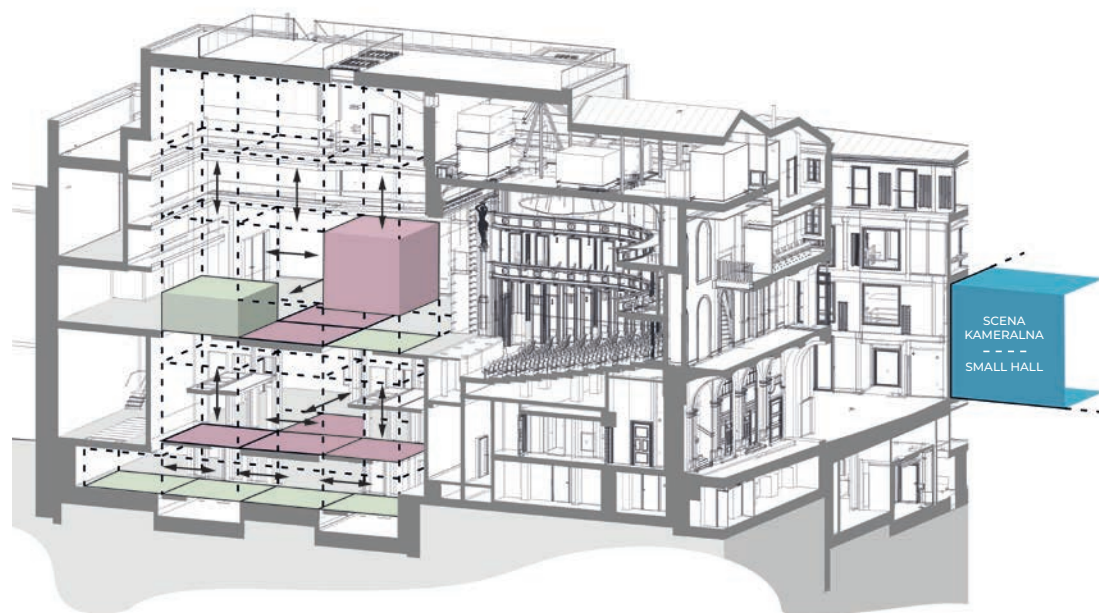
Projekt i wizualizacja WXCA //
WXCA designs and visualizations

DZIEDZINIEC // COURTYARD

FOYER // FOYER

TECHNOLOGIA SCENY

AKSJONOMETRIA PRZEKRÓJ PODŁUŻNY

Ruch dekoracji między zapadniami oraz góra-dół
 Wytoczenie dekoracji między zapadnie
 oraz wycofanie do bocznej kieszeni scenicznej
 Ruchy dekoracji w bocznej kieszeni scenicznej
 oraz w części magazynowej

TECHNOLOGY OF THE STAGE

AXONOMETRY LONGITUDINAL SECTION

Movement of the set between the trapdoors
 and up-down
 Pulling the set between the trapdoors and retraction
 to the side wing
 Movements of the set in the left wing and in the storage
 section

DUŻA SCENA // BIG HALL

SCENA KAMERALNA // SMALL HALL

Projekty i wizualizacje WXCA //
 WXCA designs and visualizations

Wspólnie działamy na rzecz Europy **zielonej, konkurencyjnej i sprzyjającej integracji społecznej.**
 Working together for a **green, competitive and inclusive** Europe.

SEZON 2023/2024 W TEATRZE IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO W KIELCACH

NIE WSZYSCY PÓJDIEMY DO RAJU

Olga Górska,
adapt. i reż. Karolina Szczypek
PRAPREMIERA: 23 września 2023

NIKO

Joanna Mueller, reż. Zofia Gustowska
PRAPREMIERA: 28 października 2023

koprodukcja:
co-production:

Sfinansowano ze środków Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w ramach Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich na lata 2018-2030

KILKA OPowieści z ISLANDII

Weronika Murek, reż. Una Thorleifsdottir
PRAPREMIERA: styczeń 2024
145-lecie Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach

Spektakl powstaje dzięki dofinansowaniu o wartości 21,8 mln zł otrzymanemu od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach funduszy EOG.

HELGI PĘKA

Tyrfingur Tyrfingsson, reżyseria wyłoniona w konkursie „NÝTT LEIKHÚS/NOWY TEATR” organizowanym przez Teatr Żeromskiego w Kielcach
PRAPREMIERA POLSKA: luty 2024

Spektakl powstaje dzięki dofinansowaniu o wartości 21,8 mln zł otrzymanemu od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach funduszy EOG.

BAŚŃ O WĘŻOWYM SERCU

Radek Rak, adapt. Michał Kmiecik, reż. Marcin Liber
PREMIERA: marzec 2024

Spektakl powstaje dzięki dofinansowaniu o wartości 21,8 mln zł otrzymanemu od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach funduszy EOG.

KRWAWY GODY

Federico García Lorca, adapt. Małgorzata Maciejewska, reż. Kuba Kowalski
PREMIERA: maj 2024

PROFESOR

Grzegorz Walczak, adapt. Paweł Sablik, reż. Michał Kotański
PRAPREMIERA: czerwiec 2024

2023/2024 SEASON AT THE ŻEROMSKI THEATRE IN KIELCE

NOT ALL OF US WILL GO TO HEAVEN

Olga Górska,
scriptor and director Karolina Szczypek
PREMIERE: September 23, 2023

NIKO

Joanna Mueller, director Zofia Gustowska
PREMIERE: October 28, 2023

projekt dofinansowany ze środków:
Co-financed by

A FEW STORIES FROM ICELAND

Weronika Murek, director Una Thorleifsdottir
PREMIERE: January 2024
145th anniversary of The Żeromski Theatre in Kielce

The performance is created thanks to the co-financing of PLN 21.8 million received from Iceland, Liechtenstein and Norway under the EEA funds.

HELGI COMES APART

Tyrfingur Tyrfingsson, direction selected in the competition "NÝTT LEIKHÚS/NEW THEATRE" organized by The Żeromski Theatre in Kielce
PREMIERE: February 2024

The performance is created thanks to the co-financing of PLN 21.8 million received from Iceland, Liechtenstein and Norway under the EEA funds.

TALE OF THE SNAKE'S HEART

Radek Rak, scriptor Michał Kmiecik, director Marcin Liber
PREMIERE: March 2024

The performance is created thanks to the co-financing of PLN 21.8 million received from Iceland, Liechtenstein and Norway under the EEA funds.

BLOOD WEDDING

Federico García Lorca, scriptor Małgorzata Maciejewska, director Kuba Kowalski
PREMIERE: May 2024

THE PROFESSOR

Grzegorz Walczak, scriptor Paweł Sablik, director Michał Kotański
PREMIERE: June 2024

ZESPÓŁ TEATRU IM. S. ŻEROMSKIEGO W KIELCACH // THEATRE STAFF

DYREKTOR TEATRU // MANAGING DIRECTOR
Michał Kotański

ZASTĘPCA DYREKTORA DO SPRAW INWESTYCJI // DEPUTY DIRECTOR Jarosław Milewicz

DYREKTOR ARTYSTYCZNY DS. FESTIWALU // ARTISTIC DIRECTOR OF THE FESTIVAL
Marcin Zawada

DZIAŁ ARTYSTYCZNY // ENSEMBLE:

AKTORKI I AKTORZY // ACTRESSES AND ACTORS:
Anna Antoniewicz, Mateusz Bernacik, Dagna Dywicka, Janusz Głogowski, Kuba Golla, Wiktoria Grabowska, Ewelina Gronowska, Klaudia Janas, Edward Janaszek, Joanna Kasperek, Jacek Mąka, Wojciech Niemczyk, Andrzej Plata, Łukasz Pruchniewicz, Beata Pszeniczna, Zuzanna Wierzbińska, Aneta Wirzinkiewicz, Beata Wojciechowska, Dawid Żłobiński
DRAMATURG // DRAMATURG Paweł Sablik

SAMODZIELNE STANOWISKA // INDEPENDENT POSITIONS:

ASYSTENTKA DYREKTORA, SPECJALISTKA DS. KADR // DIRECTOR'S ASSISTANT, HR SPECIALIST
Marta Rytel-Kuc

INSPEKTOR BHP I PPOŻ. // HEALTH AND SAFETY INSPECTOR Rafał Jarosiński

INFORMATYK, INSPEKTOR OCHRONY DANYCH // IT AND DATA PROTECTION SPECIALIST Mariusz Lis

DZIAŁ FINANSOWO-KSIĘGOWY // FINANCE AND ACCOUNTING DEPARTMENT:

GŁÓWNA KSIĘGOWA // CHIEF ACCOUNTANT
Lucyna Michalska

SPECJALISTKA DS. PŁAC // PAYROLL SPECIALIST
Anna Kozieł

SPECJALISTKI DS. KSIĘGOWOŚCI // ACCOUNTING SPECIALISTS Katarzyna Kwiatkowska, Edyta Zbróg

DZIAŁ IMPRESARIATU // EVENT ORGANIZATION DEPARTMENT:

PEŁNOMOCNICZKA TEATRU, KIEROWNICZKA DZIAŁU IMPRESARIATU, KOORDYNATORKA PRACY ARTYSTYCZNEJ // THEATRE REPRESENTATIVE, HEAD OF EVENT DEPARTMENT, ARTISTIC WORK COORDINATOR Halina Łabędzka

SEKRETARZ LITERACKA // LITERARY SECRETARY
Luiza Buras-Sokół

RZECZNICZKA PRASOWA, PR MANAGER // PRESS OFFICER, PR MANAGER Paulina Drozdowska

GRAFICY KOMPUTEROWI // GRAPHIC DESIGNERS:
Karolina Urbańska, Rafał Urbański

INSPICJENTKI-SUFLERKI // STAGE MANAGERS AND PROMPTERS: Maria Bielińska-Pacholec, Kamila Długosz, Klaudia Sobura

KOORDYNATORKA FESTIWALU, TOUR MANAGER, SPECJALISTKA ORGANIZATORKA WIDOWNI – KASJERKA BILETOWA // FESTIVAL COORDINATOR, TOUR MANAGER, AUDIENCE ORGANISING SPECIALIST Bożena Mordal

SPECJALISTKA ORGANIZATORKA WIDOWNI – KASJERKA BILETOWA // AUDIENCE ORGANISING SPECIALIST Jadwiga Nadgrodkiewicz

SPECJALISTKA ORGANIZATORKA WIDOWNI – KASJERKA BILETOWA, SPECJALISTKA DS. SOCIAL MEDIA // AUDIENCE ORGANISING SPECIALIST, SOCIAL MEDIA Magdalena Dąbrowska

KASJERKA BILETOWA // TICKET CASHIER
Aleksandra Gospodarczyk

DZIAŁ ADMINISTRACYJNO-TECHNICZNY // ADMINISTRATIVE DEPARTMENT:

KIEROWNIK TECHNICZNY // TECHNICAL MANAGER
Karol Górski

KIEROWNIK ADMINISTRACYJNY // ADMINISTRATIVE MANAGER Jacek Pomarański

SPECJALISTKA DS. ADMINISTRACYJNYCH // ADMINISTRATIVE SPECIALIST Krystyna Pękalska

PRACOWNICZKA ADMINISTRACJI – KOSTIUMERIA // ADMINISTRATIVE EMPLOYEE AND WARDROBE SUPERVISOR Karolina Żarnowiecka

PRACOWNIK ZAOPATRZENIA – KONSERWATOR // PURCHASING OFFICER AND RESTORER
Michał Kłuskiewicz

RECEPCJONIŚCI // RECEPTIONISTS: Ignacy Abram, Małgorzata Chmura, Edyta Kaniowska, Natalia Mazur, Barbara Smolarczyk

PANIE SPRZĄTAJĄCE // CLEANING STAFF:
Jadwiga Anduła, Danuta Gryz, Barbara Maj, Zofia Radomska, Sabrina Villani-Matlewska

SPECJALIŚCI RZEMIOŁ TEATRALNYCH // TECHNICAL DEPARTMENT:

KIEROWNIK PRACOWNI TECHNICZNYCH, STOLARZ // HEAD OF TECHNICAL WORKSHOPS, CARPENTER
Krzysztof Juszczyk

STOLARZ // CARPENTER Grzegorz Kudła

PLASTYCZKA – ARCHIWISTKA // PAINTER AND ARCHIVIST Iwona Jamka

PLASTYK // PAINTER Tomasz Smolarczyk

KRAWCY // TAILORS: Teresa Karyś, Krzysztof Ślusarczyk

OBSŁUGA SCENY // STAGE CREW:

BRYGADIER SCENY // STAGEHAND SUPERVISOR
Lech Sobura

MONTAŻYŚCI DEKORACJI // STAGEHANDS:
Dawid Gąszcz, Wiesław Jas, Andrzej Siuda, Dawid Sobura

REALIZATORZY OŚWIETLENIA // LIGHT TECHNICIANS: Mariusz Ciesielski, Michał Jas

REALIZATORZY DŹWIĘKU // SOUND TECHNICIANS:
Kamil Kubicki, Karol Putowski, Karol Tombarkiewicz
CHARAKTERYZATORKA-PERUKARKA // MAKE-UP AND WIG MASTER Alicja Połowska

GARDEROBIANE // DRESSERS: Agnieszka Ozimina, Agata Radek

FRYZJERKA // HAIRDRESSER Anna Karcz

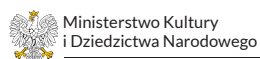
REKWIZYTORKA // PROPS MASTER Dorota Kozera

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach jest jednostką organizacyjną Samorządu Województwa Świętokrzyskiego współprowadzoną przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. // The Stefan Żeromski Theatre in Kielce is an organizational unit of Świętokrzyskie Voivodeship Self-Government and is co-run by the Ministry of Culture and National Heritage.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. // Co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage.

Dofinansowano ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego. // Co-financed by the Świętokrzyskie Voivodeship Self-Government.

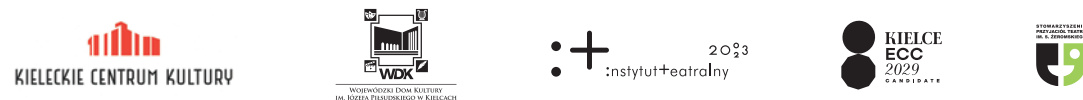

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Patroni medialni festiwalu // Media Partners:

Partnerzy festiwalu // Festival Partners:

Klub festiwalowy // Festival Club

Sponsorzy i partnerzy teatru // Theatre Partners:

Dyrektor teatru // Managing director: Michał Kotański

Dyrektor artystyczny ds. festiwalu // Artistic director of the festival: Marcin Zawada

Koordynatorka festiwalu // Festival coordinator: Bożena Mordal

Redakcja Magazynu Festiwalowego // Editors of the Festival Magazine: Luiza Buras-Sokół, Marcin Zawada

Tłumaczenie tekstów // Translations: Magdalena Szwedowska, Luiza Buras-Sokół, Marcin Zawada, materiały własne teatrów / theaters' own materials

Korekta // Proofreading: Luiza Buras-Sokół, Magdalena Szwedowska, Marcin Zawada

Opracowanie graficzne, skład // Graphic design and composition: Karolina Urbańska

Druk // Printing House: O.P. Apla

5*

KIELCE INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL

SEPTEMBER

25.09 at 18:00 | PERFORMATIVE READING
SLAVES OF MODERNISATION. BETWEEN SERFDOM AND CAPITALISM
 by Michał Narożniak performed by actors from Kielce, adapted by Jakub Zalasa, dir. Piotr Pacześniak
 → admission free
 THEATRE FOYER AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

26, 27, 28.09 from 16:30 to 20:30 | WORKSHOP
Theatre and psychology workshop entitled *Sztukateria – drama i dres* will be held by psychotherapist Justyna Rutkowska and actress Joanna Kasperek
 TEMPORARY VENUE OF THE THEATRE AND "U STRASZA" GALLERY AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

26.09 at 19:00 | PERFORMANCE
THE PELICAN dir. Naubertas Jasinskas OKT/ Vilnius City Theatre/ hand-shadow theatre "Budrugana Lietuva"
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

27.09 at 19:00 | PERFORMANCE
SPARTACUS. LOVE IN THE TIME OF THE PLAGUE dir. Jakub Skrzywanek Współczesny Theatre in Szczecin meeting with creators after the performance
 MAIN STAGE AT THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

28.09 at 17:00 | DEBATE
THEATRE. How do they do it? – sound
 speakers: Michał Pepoł, Karol Nepelski, Dominik Strycharski; moderated by: Anna Sańczuk
 → admission free
 THEATRE FOYER AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

29.09 at 19:00 | PERFORMANCE
THREE EPISODES OF THE FAMILY LIFE
 dir. Markus Öhrn | Nowy Theatre, Warsaw meeting with creators after the performance
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

30.09 at 16:00 | DEBATE
THEATRE. How do they do it? – text
 speakers: Ishbel Szatrawska, Małgorzata Sikorska-Miszczuk, Mateusz Górniak; moderated by: Wojciech Szot → admission free
 THEATRE FOYER AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

30.09 at 18:00 | PERFORMANCE
MY YEAR OF REST AND RELAXATION
 dir. Katarzyna Minkowska Gustaw Holoubek Dramatyczny Theatre, Warsaw meeting with creators after the performance
 MAIN STAGE AT THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

OCTOBER

1.10 at 19:00 | PERFORMANCE
BUT WITH OUR DEAD dir. Marcin Liber Stefan Żeromski Theatre in Kielce
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

2.10 at 20:00 | PERFORMANCE
THE LITTLE GIRL IN THE DARK FOREST
 dir. Pantelis Dentakis Les Visiteurs du Soir, Black Forest, Polychoros KET, Neos Kosmos Theatre
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

3.10 at 18:00 | PERFORMATIVE READING
DIAMOND by Małgorzata Sikorska-Miszczuk performed by actors from Kielce, dir. Bartłomiej Kalinowski → admission free
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

4.10 at 19:00 | PERFORMANCE
LITTLE FIFTEEN – POMERANIAN LEGENDS
 dir. Tomasz Man | Witkacy Nowy Theatre in Słupsk meeting with creators after the performance
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

5.10 at 18:00 | PERFORMANCE
THE MELODRAMA dir. Anna Smolar Zygmunt Hübner Powszechny Theatre in Warsaw meeting with creators after the performance
 MAIN STAGE AT THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

6.10 at 18:00 | PERFORMANCE
THE LIFE AND DEATH OF MR. HERSH LIBKIN FROM SACRAMENTO, CA
 dir. Łukasz Kos | Stefan Żeromski Theatre in Kielce
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

8.10 at 18:00 | PERFORMATIVE READING
THE GOTHS by Artur Pałyga performed by actors from Kielce, dir. Patrycja Wysokińska → admission free
 THEATRE FOYER AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

9.10 at 19:00 | PERFORMANCE
HOW I DIDN'T KILL MY FATHER AND HOW MUCH I REGRET IT dir. Mateusz Pakuła Stefan Żeromski Theatre in Kielce/ Łaźnia Nowa Theatre in Cracow
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

11.10 at 18.00 | CELEBRATION OF ACHIEVEMENTS
30 YEARS OF WORK ANNIVERSARY OF JOANNA KASPEREK
 the anniversary event will feature a song recital *Zośka, the Wild Woman – 30 years later*
 TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

TEATR IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO W KIELCACH
ul. Sienkiewicza 32, 25-507 Kielce

SIEDZIBA TYMCZASOWA
PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY /
TEMPORARY VENUE AT WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

ul. Ściegiennego 2 (wejście od al. Legionów)
25-033 Kielce

repcja / reception +48 41 344 60 48
kasa / ticket office +48 41 344 75 00

www.teatrzeromskiego.pl

